

องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่น
ของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ภาวรินทร์ ใจเป็นกุศล

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาคริสต์ศาสนศาสตร์
วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี

มหาวิทยาลัยพายัพ

พฤษภาคม 2563

ชื่อเรื่อง: องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมใน
พันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่
ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ผู้จัดทำ: นางสาวถาวรินทร์ ใจเป็นกุศล

ชื่อปริญญา: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คริสต์ศาสนศาสตร์

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ: ดร.สกุณี เกรียงชัยพร

วันที่อนุมัติผลงาน: 27 มกราคม 2563

สถาบันการศึกษา: มหาวิทยาลัยพายัพ

รายชื่อคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ:

1. _____ ประธานกรรมการ
(ผศ.ดร.ลัดดาวรรณ ประสูตร์แสงจันทร์)
2. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ผศ.ดร. สาธัญญ์ บุญเกียรติ)
3. _____ กรรมการ
(ดร.สกุณี เกรียงชัยพร)
4. _____ กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร.ฟลอเรียน เฟิร์ก)

สงวนลิขสิทธิ์ © ภาวรินทร์ ใจเป็นกุศล
มหาวิทยาลัยพายัพ 2563

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระในหัวข้อองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ฉบับนี้ สามารถสำเร็จได้ด้วยดีด้วยพระคุณของพระเจ้าที่ทรงสถิตและทรงหนุนนำข้าพเจ้าในการเรียนตลอดหลักสูตรปริญญาโทจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อีกทั้งด้วยความกรุณาและช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน รวมถึงกำลังใจจากทุกๆ ท่าน ข้าพเจ้าจึงขอใช้โอกาสนี้ขอบพระคุณทุกท่าน

ขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาในการจัดทำค้นคว้าอิสระ ดร.สกุณี เกรียงชัยพร ผู้ให้คำปรึกษา แนะนำ และชี้แนะ ในการศึกษาค้นคว้าตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จ ขอพระเจ้าอวยพรท่านและครอบครัวของท่านในการปรนนิบัติรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าตลอดไป

ขอขอบพระคุณวิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี คณบดี คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ทุกฝ่าย ที่ให้อบรมสั่งสอน ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ สนับสนุน เสียสละ ทุ่มเท ให้กำลังใจ และอธิษฐานเผื่อมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่ได้อนุมัติให้ข้าพเจ้าลาศึกษาต่อและให้ทุนการศึกษาตลอดหลักสูตรด้วย ขอขอบพระคุณคณะกรรมการพันธกิจการอภิบาลชีวิตคริสเตียนที่ได้สนับสนุนและอนุมัติตามขั้นตอนให้บุคลากรในหน่วยงานสตรีที่พันธกิจรับผิดชอบดูแลได้โอกาสลาศึกษาต่อเพื่อพัฒนาศักยภาพ ขอขอบพระคุณคริสตจักรสุพรรณต์ และคริสตจักรภาคที่ 6 สภาคริสตจักรฯ ที่ได้รับรองการเป็นสมาชิกภาพให้ข้าพเจ้าเพื่อเข้าศึกษาในวิทยาลัยพระคริสต์ธรรม

ขอขอบพระคุณผู้ปกครองคำมูล ชินวงศ์ อดีตผู้อำนวยการหน่วยงานสตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งเป็นผู้จุดประกาย สนับสนุน ผลักดัน และนำเสนอให้ข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อในระดับปริญญาโทคริสตศาสนศาสตร์ วิทยาลัยพระคริสต์ธรรมแมคกิลวารี เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการ หัวหน้างาน และเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานสตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย ทุกท่านที่ได้สนับสนุนและเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้ใช้เวลาในการศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ เต็มเวลา โดยไม่ต้องกังวลต่องานในหน่วยงานหรือพันธกิจต่างๆ ที่เคยรับผิดชอบ

ขอขอบพระคุณสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย คณะกรรมการดำเนินงาน คณะกรรมการอำนวยการ และสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรฯ ทั้ง 22 ภาค ที่ได้สนับสนุนทั้งปัจจัย ทางการเงิน กำลังใจ และอธิษฐานเผื่อข้าพเจ้าด้วยดีเสมอมา

ขอขอบพระคุณครอบครัวใจเป็นกุศล และคุณศิลาปชัย จะพื่อ สามีของข้าพเจ้าและครอบครัวของสามีที่คอยอธิษฐานเพื่อ ให้การสนับสนุน รวมถึงการให้กำลังใจ และคำหนุนใจ

ขอขอบพระคุณเพื่อนร่วมชั้นเรียนปริญญาโท ที่น่ารักทุกท่าน สำหรับน้ำใจไมตรีอันดีงาม ความรัก ความห่วงใย และการช่วยเหลือที่หยิบยื่นให้กันเสมอมาตลอดหลักสูตรการศึกษามา ได้รับสำเร็จพร้อมกันทุกคน ขอพระเจ้าอวยพรเราทุกคนในหนทางแห่งการรับใช้ต่อไปและตลอดไป

ขอขอบพระคุณสตรีผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน จากคริสตจักรต่างๆ ในภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย และผู้ประสานงานสตรีเขตทุกเขตที่ได้เป็นธุระจัดหาสตรีผู้ให้ข้อมูล สำหรับการศึกษา ค้นคว้าอิสระครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ที่มีส่วนในการช่วยเหลือในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นคำอธิษฐานเพื่อ ให้คำแนะนำ และมีส่วนในการถวายสนับสนุนการศึกษามา โดยตลอดระยะเวลาในการทำการค้นคว้าอิสระและการเรียนในสถาบันพระคริสตธรรมแมกคิลวารี่

ภาวรินทร์ ใจเป็นกุศล

ชื่อเรื่อง:	องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย
ผู้จัดทำ:	ภาวรินทร์ ใจเป็นกุศล
ชื่อปริญญา:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คริสต์ศาสนศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ:	ดร.สกุณี เกรียงชัยพร
วันที่อนุมัติผลงาน:	วันที่ 27 มกราคม 2563
จำนวนหน้า:	68 หน้า

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้หัวข้อองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่น ศึกษาแนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น และศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่น การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยแบบใช้วิธีการสัมภาษณ์ โดยได้ออกแบบเครื่องมือชุดคำถามเพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายคือ สตรีลาหู่ของคริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน ที่มีอายุระหว่าง 43-75 ปี จำนวน 15 คน ซึ่งเป็นสตรีที่มีความกระตือรือร้น และมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ได้ขอให้ผู้ประสานงานสตรีเขตเป็นผู้แนะนำสตรีที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า มีสององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย คือ องค์ประกอบภายนอกและองค์ประกอบภายใน ดังนี้ องค์ประกอบภายนอก ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพแวดล้อมของครอบครัว สภาพสังคมคริสเตียน และสภาพชีวิตความเป็นอยู่ 2) ประสบการณ์ชีวิตส่วนตัว ได้แก่ ประสบการณ์การสัมผัสพระคุณของพระเจ้าในชีวิต และการได้มองเห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนเกิดเป็นคำพยานที่สามารถเล่าเพื่อแบ่งปันหนุนใจผู้อื่นได้ องค์ประกอบภายใน ประกอบด้วย 1) แนวคิด แนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า แนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้ที่ถูกต้อง และแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของชีวิตคริสเตียน 2) ทศนคติ คือ ทศนคติที่ดีต่อคริสตจักร ต่อผู้รับใช้ศิษยาภิบาล และต่อพันธกิจงานรับใช้พระเจ้า 3) ภาระใจ ได้แก่ ภาระใจที่มีต่อพันธกิจ ต่อผู้คน และภาระใจในการใช้ของประทาน ทักษะความสามารถของตนเองรับใช้พระเจ้า ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

Title:	Components that Affect the Participation of Lahu Women in Local Church Ministry of the 18 th District of the Church of Christ in Thailand.
Researcher	Pawarin Jaipenkuson
Degree:	Master of Arts in Christian Theology
Advisor:	Sakunee Kriangchaipron (Ph. D)
Approval Date:	27 January 2020
Institution:	Payap University, Chiang Mai, Thailand
Number of Pages:	68 pages

ABSTRACT

This independent study is about the components that affect the participation of Lahu women in local church ministry of the 18th District of the Church of Christ in Thailand. Objectives of this study are to discover the thoughts of Lahu women about service in the local church and find the kind of environment that is conducive to participation by Lahu women in local church ministry in the 18th District.

This study is qualitative research. The researcher used the interview method as a tool to guide collecting data from the target group. The target group of this study is 15 Lahu women in Chiang Rai, Chiang Mai, and Mae Hong Son provinces aged between 43-75 years old. They are active women who regularly participated in local church missions, and who were recommended based on their specified qualifications by the women's coordinator of that district.

The results of the study show that there are two components that affect the participation in the local church mission of Lahu women: an external component and an internal component. The external component includes: 1) Environment: the family environment, Christian society, and the living conditions 2) Personal life experiences: touching experience of God's grace in their life and seeing God's help in various events, that became a testimony for them to encourage others. The internal component includes: 1) Concepts: about God, about proper service, and about Christian role, 2) Attitude: towards church, towards their pastor, and towards ministries, 3) Commitment: to mission, to people and to using their abilities and skills of ministry. These are important components that affect to the participation of Lahu Women in the local church ministry of the 18th District of the Church of Christ in Thailand.

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ.....	1
1.1	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2	วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
1.3	ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4	ปัญหาการวิจัย	3
1.5	ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา.....	3
บทที่ 2	วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	4
2.1	เบื้องหลังความเป็นมาของชาติพันธุ์ลาหู่	4
2.1.1	เชื้อชาติ ภาษา และวิถีชีวิตของชนเผ่าลาหู่.....	4
2.1.2	ศาสนาดั้งเดิมและการรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์	11
2.2	การทำพันธกิจของคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย	12
2.2.1	ประวัติคณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรฯ.....	12
2.2.2	ประวัติสตรีลาหู่แบ็บติสต์ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย	15
2.3	บทบาทสตรีกับการมีส่วนร่วมในระดับสากล.....	16
2.3.1	World Council of Churches (WCC).....	16
2.3.2	The World Young Women's Christian Association (World YWCA).....	17
2.3.3	Asian Church Women Conference (ACWC).....	19
2.4	บทบาทสตรีกับการมีส่วนร่วมในระดับประเทศ.....	20
2.4.1	คณะคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย.....	20

2.4.2	สหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย	24
2.4.3	สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย	27
2.4.4	สภาคริสตจักรในประเทศไทย	29
2.5	แนวคิดเรื่องการรับใช้	33
2.5.1	แนวคิดจากพระคัมภีร์	33
2.5.2	แนวคิดจากผู้เชื่อคนอื่นๆ	38
บทที่ 3	วิธีดำเนินการ	42
3.1	แหล่งข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	42
3.2	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	42
3.3	วิธีการรวบรวมข้อมูล	42
3.4	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
4.1	องค์ประกอบภายนอก	44
4.1.1	สภาพแวดล้อม	44
4.1.2	ประสบการณ์ชีวิต	48
4.2	องค์ประกอบภายใน	51
4.2.1	แนวคิด	51
4.2.2	ทัศนคติ	54
4.2.3	ภาระใจ	58
บทที่ 5	บทสรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ	64
5.1	ผลการศึกษา	64

5.1.1	องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่.....	64
5.1.2	แนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น.....	65
5.1.3	สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่.....	66
5.2	ข้อเสนอจากการวิจัย.....	67
5.2.1	ข้อเสนอแนะต่อคริสตจักรท้องถิ่น.....	67
5.2.2	ข้อเสนอแนะต่อสตรีคริสตจักรภาคที่ 18.....	68
5.3	ข้อเสนอเพื่อการทำวิจัยต่อไปในอนาคต.....	68
	บรรณานุกรม.....	1
	ภาคผนวก ก.....	3

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบัน หากจะกล่าวถึงความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคมระหว่างบุรุษและสตรีนั้น สังคมโลกได้ยอมรับในความเท่าเทียมและเสมอภาคของบุรุษและสตรี ซึ่งเราคงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าสตรีในวันนี้ มีส่วนร่วมในการพัฒนาขับเคลื่อน ชุมชน สังคม ประเทศชาติและโลก ในมิติด้านต่างๆ มากขึ้น จากอดีตที่สตรีมักจะโดดเด่นในการเป็นผู้ตาม หรือเป็นช่างเท้าหลัง และในบางสังคม โลกของสตรีมักจะถูกจำกัดให้อยู่ที่ขอบเขตของครอบครัวและชุมชนเล็กๆ เท่านั้น แต่ทุกวันนี้สังคมเปิดรับและยกย่องสตรีที่มีความรู้ความสามารถมากขึ้น มีสตรีที่เก่งและมากความสามารถ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลให้สตรีในยุคปัจจุบันเคียงข้างในการทำงานขับเคลื่อนพัฒนาร่วมกับบุรุษ มีสตรีที่สามารถก้าวขึ้นเป็นผู้นำระดับสูงของประเทศต่างๆ ในโลก และพบว่ามีสตรีที่เป็นผู้บริหารองค์กรต่างๆ จำนวนมากขึ้นด้วย ทั้งนี้เพราะบทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของสตรีที่มีต่อสังคมนั้นมีพลังอย่างยิ่ง ด้วยการรวมพลังของสตรีหลายๆ คนได้สะท้อนให้เห็นถึงพลังมหาศาลในการขับเคลื่อนพัฒนาสังคมโลกของกลุ่มสตรี เช่น วันที่ 8 มีนาคมของทุกปีเป็นวันสตรีสากล เป็นวันที่กลุ่มสตรีทั่วโลกพร้อมฉลองกันหลายประเทศทั่วโลกได้กำหนดให้วันดังกล่าวเป็นวันหยุดประจำชาติของตน กลุ่มสตรีจากทุกทวีปไม่ว่าจะแตกต่างกันโดย เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม เศรษฐกิจ หรือการเมือง ได้รวมตัวกันเพื่อฉลองวันสำคัญนี้ เพื่อรำลึกถึงความเป็นมาแห่งการต่อสู้อันยาวนาน เพื่อให้ได้มาซึ่งความเสมอภาคความยุติธรรม สันติภาพและการพัฒนาในสังคมไทยก็เช่นเดียวกันบทบาทของสตรีไทยนั้นได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จากประวัติศาสตร์ประเทศไทยพบว่า สตรีไทยได้รับการยอมรับในสังคมไทย โดยประเทศไทยเป็นประเทศแรกๆ ในทวีปเอเชียที่เปิดโอกาสให้สตรีมีสิทธิเลือกตั้ง ในปี พ.ศ. 2475 ตั้งแต่ครั้งอดีตสตรีไทยได้มีส่วนร่วมในการจารึกหน้าประวัติศาสตร์ของประเทศไทยมาแล้วอย่างมากมาย ในยามศึกสงคราม ก็กล้าหาญไม่ยิ่งหย่อนกว่าบุรุษ และในยามประเทศชาติสงบร่มเย็นก็เป็นแม่ศรีเรือนดูแลครอบครัว รักษาจารีตประเพณีอันดีงาม สืบสานต่อเนื่องกันมาอย่างยาวนาน ซึ่งภาพของกลุ่มพลังสตรีไทยที่โดดเด่นปรากฏอยู่ในสังคมไทย อาทิเช่น สภาสตรีแห่งชาติ ในพระบรมราชินูปถัมภ์ (ส.ส.ช.) ได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2499 เป็นศูนย์กลางประสานงานส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรสตรีทั่วประเทศไทย ทั้งยังร่วมกันขับเคลื่อนผลักดัน พัฒนาศักยภาพของสตรีในทุกมิติและดำเนินงานที่เป็นประโยชน์ต่อสตรีและต่อสังคมไทย อีกหนึ่งขุมพลังสตรีไทยที่ไม่มีใครปฏิเสธได้เลย

คือ พลังกลุ่มแม่บ้าน ซึ่งไม่มีประวัติก่อตั้งที่แน่ชัดว่าเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อใด แต่เป็นกลุ่มที่มีกระจายอยู่ทั่วทุกพื้นที่ทั่วประเทศไทย แทรกซึมอยู่ในทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบล ทุกหมู่บ้าน และมีพลังอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนพัฒนาสังคม ชุมชน และประเทศชาติให้ก้าวหน้าได้จริงๆ

แน่นอนที่เดียวว่าบทบาทและพลังของกลุ่มสตรีดังกล่าว ก็ได้ส่งผลต่อคริสตจักรของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ในคริสตจักร ประกอบด้วยกลุ่มคนทุกเพศ ทุกวัย ซึ่งหนึ่งในนั้นก็มิใช่สตรีเป็นกลุ่มสตรีที่เป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของคริสตจักร กลุ่มสตรีได้ทุ่มเท อุทิศถวายชีวิตเพื่อปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าในพันธกิจด้านต่างๆ ร่วมกับคริสตจักร แม้ว่าในบางครั้งสตรีมีหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบมากมาย ทั้งความรับผิดชอบในครอบครัว ในหน้าที่การงานอาชีพ และพันธกิจในคริสตจักร ชุมชน สังคมด้วย แต่สตรีคริสเตียนกลับไม่ย่อท้อในการที่จะทำหน้าที่ที่พึงมีของตนเองอย่างดีที่สุด และการที่ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่มีโอกาสคลุกคลีและทำพันธกิจร่วมกับสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย มาเป็นระยะเวลาหนึ่ง ข้าพเจ้าได้มองเห็นคณะสตรีคริสเตียนทั่วประเทศไทย ผู้ซึ่งมีหัวใจและมีชีวิตเพื่อพระเจ้าอย่างแท้จริง สตรีร่วมปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าเคียงบ่าเคียงไหล่กับคณะอื่นๆ ของคริสตจักร ตามบริบทของคริสตจักรท้องถิ่นที่ตนอาศัยอยู่ และสตรีมีความยินดีที่จะพัฒนาตนเองตามความเชื่อศรัทธา และพร้อมจะเพิ่มพูนศักยภาพของตนเองในทุกด้านเพื่อทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจที่อยากจะศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย แต่เนื่องด้วยความจำกัดของระยะเวลาของการศึกษานี้ทำให้ข้าพเจ้าจึงเลือกศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเจาะจง และมีความเหมาะสมกับการศึกษาในช่วงระยะเวลาที่ข้าพเจ้าได้รับ อีกทั้งกลุ่มสตรีลาหู่มีความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า และมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจกับคริสตจักรท้องถิ่นอย่างกระตือรือร้น แม้ว่าจะมีความจำกัดในหลายๆ ด้านของชีวิต เช่น สตรีบางคนไม่มีระดับวุฒิการศึกษาที่สูง สภาพเศรษฐกิจของครอบครัวที่ไม่ค่อยดี มีปัญหาสุขภาพ ปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย ทั้งความจำกัดในเรื่องที่ดินทำกิน อาชีพการงานที่ไม่มีให้พวกเธอได้เลือกประกอบมากนัก หรือสตรีบางคนเป็นบุคคลผู้ไร้สัญชาติ ฯลฯ สภาพชีวิตที่มีความจำกัดของสตรีลาหู่ก็ไม่ได้ทำให้พวกเธอย่อท้อ แต่กลับสามารถมีชีวิตที่แสดงออกถึงพลังความเชื่อศรัทธาที่มีต่อพระเจ้าได้เป็นอย่างดีมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนพันธกิจคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งทำให้ข้าพเจ้ามีความสนใจที่อยากจะศึกษาว่า มีองค์ประกอบอะไรบ้างที่ทำให้สตรีลาหู่ยืนหยัดในการมีส่วนร่วมในคริสตจักรท้องถิ่น

ที่ผ่านมาพบว่ามีการศึกษา “ปัจจัยที่สนับสนุนให้สตรีมีความเข้มแข็งในการทำพันธกิจ : กรณีศึกษาคณะสตรี คริสตจักรประสิทธิพร น่าน” (ธีระกิจ สือสาร, 2005) และมีการศึกษา “บทบาทสตรีในคริสตจักร กรณีศึกษาคริสตจักรไทยถาวรธรรม” (รุ่งทิภา มาไม้, 2548) และพบว่ามีการศึกษา

เกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของสตรีในคริสตจักรในบริบทอื่นๆ แต่ยังไม่มีการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ดังนั้น ข้าพเจ้าจึงมีความสนใจอยากจะศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อเป็นประโยชน์ในทางวิชาการและเป็นแนวทางการพัฒนาสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 และสตรีคริสเตียนกลุ่มอื่นๆ ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่
- 2) เพื่อศึกษาแนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น
- 3) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

สตรีลาหู่คริสตจักรท้องถิ่น ภาคที่ 18 สังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแม่ฮ่องสอน จำนวน 15 คน

1.4 ปัญหาการวิจัย

ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

- 1) ได้ทราบองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่
- 2) ได้ทราบแนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น
- 3) ได้เรียนรู้สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเพื่อหาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ในบทนี้จึงเป็นการศึกษาประวัติศาสตร์และเบื้องหลังความเป็นมา และการทำพันธกิจของคริสตจักรลาหู่ในประเทศไทย ซึ่งเป็นชาติพันธุ์ของกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูล และยังรวมไปถึงเป็นการศึกษาภาพรวมของการมีส่วนร่วมในการทำพันธกิจของสตรีกลุ่มต่าง ๆ ทั้งในระดับสากลและระดับประเทศ และศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวความคิดเรื่องการมีส่วนร่วมในการรับใช้จากบริบทพระคริสตธรรมพระคัมภีร์ และบริบทผู้เชื่อคนอื่นๆ ในปัจจุบัน ดังนี้

2.1 เบื้องหลังความเป็นมาของชาติพันธุ์ลาหู่

เนื่องจากว่ากลุ่มเป้าหมายของการทำวิจัยชิ้นนี้เกี่ยวข้องกับสตรีลาหู่ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงขอหยิบยกเรื่องราวของชนเผ่าลาหู่มาเพื่อที่ผู้อ่านจะได้เข้าใจและรู้จักเกี่ยวกับชาวลาหู่ อาทิเช่น เชื้อชาติ ภาษา และวิถีชีวิตของชนเผ่าลาหู่ และศาสนาดั้งเดิมและการรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ของชนเผ่าลาหู่ในประเทศไทย พอสังเขป ดังนี้

2.1.1 เชื้อชาติ ภาษา และวิถีชีวิตของชนเผ่าลาหู่

เชื้อชาติลาหู่

หากจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมาของชาวลาหู่ที่แน่ชัดจะเป็นที่รู้กันน้อย แต่เรื่องราวของชาวเขาเผ่านี้ เป็นที่น่าสนใจมาก คาดการณ์ว่าภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ทิเบต หรือบริเวณใกล้เคียงจัดอยู่ในกลุ่มทิเบต - พม่า (Tibeto - Burman) ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากชนชาติโล - โล (Lo-Lo) สุนทรীศิลป์พัฒน์ (2526) ได้กล่าวถึงที่มาของชื่อว่า ชาวลาหู่เรียกตนเองว่า ‘ลาฮู่’ หรือ ‘ลาหู่’ (La hu) ในขณะที่ชาวจีนยูนนานเรียกว่า ‘โลไฮ’ (Lo-hei) ชาวฉานทั้งในจีนและพม่าเรียกชาวลาหู่ว่า ‘มูเซอ’ ซึ่งแปลว่า ‘พรานป่า’ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ขจัดภัย บุรุษพัฒน์ (2528) ได้ให้ความหมายของ ‘มูเซอ’ แปลว่า ‘พรานป่า’ เนื่องจากว่าพวกเขาเป็นชนเผ่าล่าสัตว์ที่มีความชำนาญมากจึงอาจจะได้รับขนานนามดังกล่าว แม้ว่าจะมีชื่อเรียกที่หลากหลายต่างกันไป แต่ในงานเขียนฉบับนี้ผู้เขียนขอเรียก ‘ลาหู่’ ตามชื่อที่พวกเขาใช้เรียกตนเอง มีเรื่องเล่าของชาวลาหู่เองกล่าวว่าตนเองอพยพมาจากตอนเหนือในระหว่างศตวรรษที่ 18 และ 19 พวกเขาได้ตั้งอาณาจักรอิสระของตนเองบริเวณเขตแดนพม่า-จีน ระหว่างทิศตะวันตกของเมืองว้าและทางทิศตะวันออกของยูนนาน มีหัวหน้าปกครองกันเอง

จนกระทั่งในศตวรรษที่ 19 ได้มีหลักฐานและเรื่องราวต่างๆ ที่เขียนเกี่ยวกับชาวลาคูไว้โดยชาวจีนและชาวตะวันตก (สุนทรื ศीलพิพัฒน์, 2526)

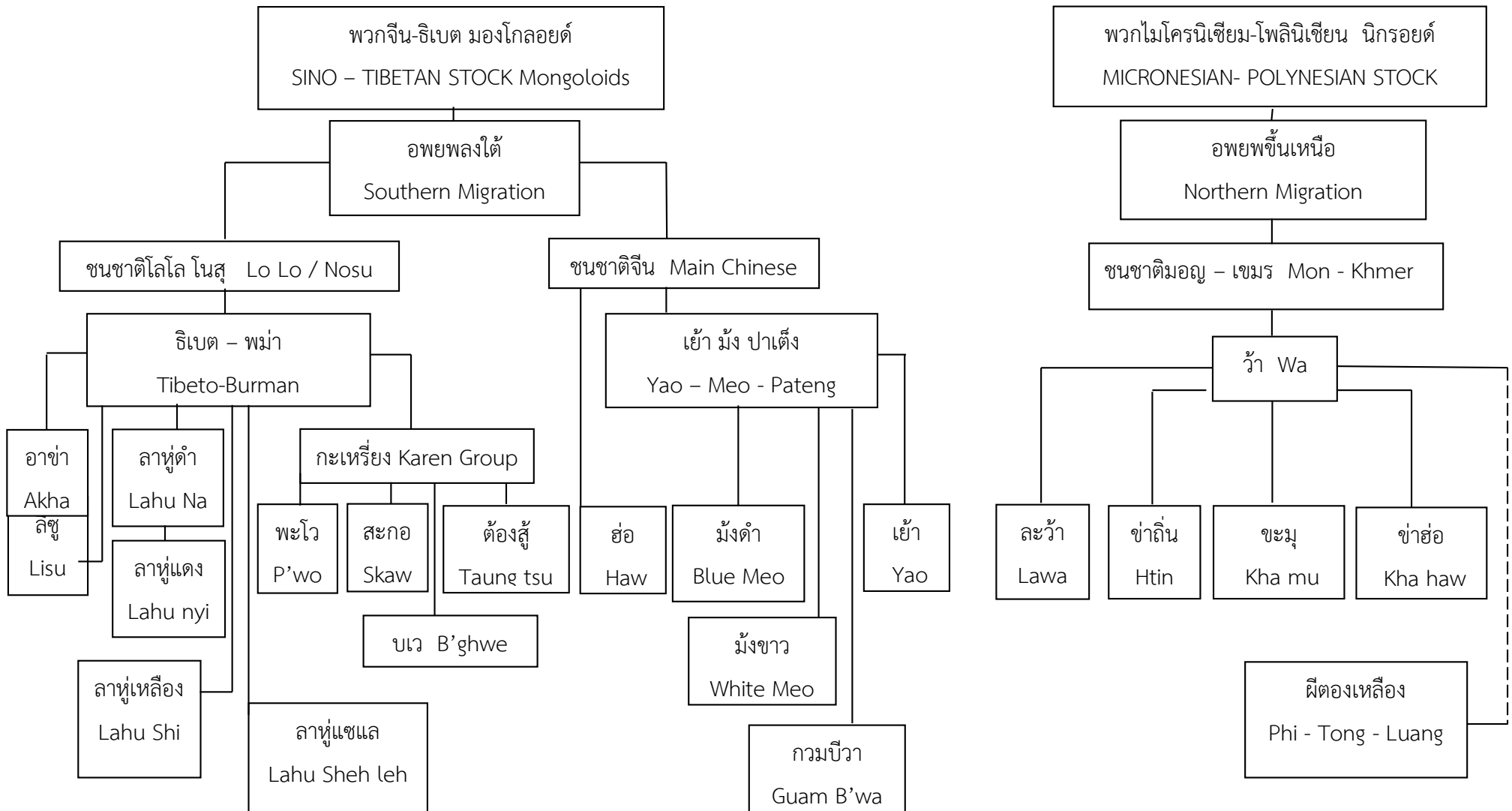
นักมานุษยวิทยา ได้จัดแบ่งกลุ่มลาหู่ออกเป็น 23 กลุ่มด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1) ลาหู่โกสี	2) ลาหู่ณะ (ดำ)	3) ลาหู่คะคา
4) ลาหู่อาแล	5) ลาหู่ณะเพ	6) ลาหู่ปานาย
7) ลาหู่ละฮู	8) ลาหู่ลอมแม	9) ลาหู่ณะเมียว
10) ลาหู่อะคอะกะ	11) ลาหู่ชินะเกี้ยว	12) ลาหู่ชีป่าเกี้ยว
13) ลาหู่ชีป่าหลา	14) ลาหู่มือคิน	15) ลาหู่บาฟา
16) ลาหู่ลาบา	17) ลาหู่พู (ขาว)	18) ลาหู่อาผู้ปี้ลี
19) ลาหู่แดง	20) ลาหู่กุเลา	21) ลาหู่วีหยะ
22) ลาหู่ซี (เหลือง)	23) ลาหู่แซแล	

ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าชาวลาคูได้อาศัยอยู่ในบริเวณทิเบตและบริเวณใกล้เคียง เมื่อพวกเขาถูกทหารจีนรุกรานปีบบังคับก็ค่อยๆ ถอยร่นอพยพลงมาทางใต้ ในช่วงปี พ.ศ. 2423 – 2433 ชาวลาคูที่อาศัยอยู่ในบริเวณทิเบตและบริเวณใกล้เคียงถูกทหารจีนรุกรานปีบบังคับอีก จึงได้พากันอพยพเคลื่อนย้ายลงมาทางใต้ มีการอพยพเข้าไปอาศัยอยู่ในลาว รัฐฉาน และประเทศไทย

การอพยพเข้าประเทศไทยของชาวลาคูยังไม่เป็นที่รู้จักกันแน่นอนว่าเป็นระยะใด แต่เป็นไปได้ในลักษณะค่อยเป็น ค่อยไป จนกระทั่งช่วง 10 ปีของศตวรรษที่ 19 เจมส์ แมคคาธิ และแมคคิลวารี ได้ยืนยันว่ามีชาวลาคูได้เข้ามาอาศัยอยู่ทางตอนเหนือของประเทศไทยมากมายแล้ว อีกทั้ง กอร์ดอน ยัง ได้กล่าวไว้ว่าเมื่อประมาณ 50 ปีก่อนที่ชาวลาคูแดงและลาหู่ดำจะอพยพเข้าสู่ประเทศไทยนั้น ได้อาศัยอยู่ในพม่าและลาวมาก่อน ส่วนลาหู่เหลืองและลาหู่แซแล ได้อพยพจากพม่าเข้าสู่ประเทศไทยในเวลาไล่เลี่ยกับสองกลุ่มแรก (สุนทรื ศीलพิพัฒน์, 2526)

การสืบเสาะสายเผ่าพันธุ์ของชาวเขาในประเทศไทย

ที่มา Gordon Young, The Hill Tribes of Northern Thailand, (Bangkok : The Siam Society, 1962), p.VII

หมายเหตุ : ชนชาติมอญ - เขมร ข้อมูลจาก (ชาวเขาในประเทศไทย สุนทรื ศิลพิพัฒน์ หน้า 3)

ขจิตภัย บุรุษพัฒน์ (2528) ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวชาวล่าหู่ที่อพยพเข้าสู่ประเทศไทยไว้ว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่หนึ่ง ล่าหู่แดง (Lahu Nyi) มีจำนวนมากเป็นอันดับแรกในบรรดาชาวล่าหู่ด้วยกัน กลุ่มนี้นิยมเรียกตัวเองว่า ล่าหู่ย่า (Lahu ya) ซึ่งหมายถึง ชาวล่าหู่ (Lahu People)

กลุ่มที่สอง ล่าหู่ดำ (Lahu Na) มีจำนวนมากเป็นที่สองรองจากชาวล่าหู่แดง กลุ่มนี้เรียกตัวเองว่า ล่าหู่ชะ แต่คนไทยทางภาคเหนือและชาวไทยใหญ่เรียกว่า ‘มุเซอดำ’ ทั้งนี้เพราะชนเผ่านี้แต่งกายด้วยผ้าสีดำมากกว่าทุกสี ชาวล่าหู่กลุ่มอื่นๆ ยอมรับกันว่าชาวล่าหู่ดำเป็นเสมือนต้นตระกูลของชาวล่าหู่

กลุ่มที่สาม ล่าหู่แซแล (Lahu Shehleh) มีจำนวนมากเป็นอันดับสามรองจากชาวล่าหู่ดำ กลุ่มนี้เรียกตัวเองว่าล่าหู่ชาเมียว (Lahu Na Muey) และได้ยอมรับชื่อ ล่าหู่แซแล เมื่ออพยพเข้าสู่ประเทศไทย

กลุ่มที่สี่ ล่าหู่เหลือง (Lahu Shi) มีจำนวนน้อยที่สุดในกลุ่มล่าหู่ในประเทศไทย คนไทยเรียกพวกนี้ว่า ‘มุเซอกุย’ (Mussuh Kwi) หรือมุเซอเหลือง (Yellow Mussuh) มีสองเชื้อสายคือเชื้อสายบาเกียว (Ba Kio) และบาหลา (Ba La)

ภาษาล่าหู่

ชาวล่าหู่พูดภาษาตระกูลทิเบต-พม่า ซึ่งเหมือนกับภาษาของพวกโลโลทางใต้ ภาษาบางคำเอามาจากภาษาดั้งเดิมของจีนและไทยใหญ่ ชาวล่าหู่ที่อพยพไปในที่ต่างๆ ส่วนใหญ่สามารถพูดภาษาไทยใหญ่และลาวพอเข้าใจได้และบางคนก็พูดภาษาจีนยูนนาน สำหรับชาวล่าหู่ที่อพยพมาจากพม่าสามารถพูดภาษาพม่าได้คล่องแคล่ว ทั้งยังสามารถอ่านและเขียนอักษรโรมันที่พวกสอนศาสนานำไปเข้าเผยแพร่ได้อีกด้วย สำหรับชาวล่าหู่แดงนั้นปรากฏว่าไม่มีผู้ใดเลยที่รู้หนังสือและมีเพียงไม่กี่คนที่รู้ภาษา ภาษาพูดของล่าหู่แดงและล่าหู่ดำต่างกันไม่มากนัก จึงพอฟังกันเข้าใจเรื่อง ส่วนล่าหู่อีกสองกลุ่มคือล่าหู่แซแลและล่าหู่ซี ปรากฏว่าพูดภาษาแตกต่างกันออกไปมาก ซึ่งทั้งล่าหู่แดงและล่าหู่ดำต่างก็ประสบความสำเร็จในการติดต่อสื่อสารกับทั้งสองกลุ่มดังกล่าวข้างต้น (ขจิตภัย บุรุษพัฒน์, 2528)

ภาษาล่าหู่ไม่มีตัวหนังสือมาแต่เดิม มิซซันนารี (หมอสอนศาสนา) ในพม่าได้ใช้ตัวสะกดโรมันนำเข้ามาใช้ในภาษาล่าหู่ชะ (ล่าหู่ดำ) จึงทำให้สำเนียงและภาษาล่าหู่ชะเป็นสำเนียงมาตรฐานหรือเรียกได้ว่าเป็นภาษากลางของชาวเผ่าล่าหู่ เพราะไม่ว่าชาวล่าหู่ที่อยู่ในจีนยูนนาน พม่า ลาว และไทย พวกเขาต่างใช้ภาษาล่าหู่ชะเป็นภาษากลางในการสื่อสารกัน (ปฏิพัทธ์ พัฒนงายา, 1991)

วิถีชีวิตของชนเผ่าลาหู่

การตั้งหมู่บ้านและที่พักอาศัย

โดยทั่วไปนิสัยของชนเผ่าลาหู่ชื่นชอบสร้างบ้านเรือนอยู่บนที่สูง ปกติจะตั้งบ้านเรือนตามที่ราบสันเขาเบื้องล่างของยอดสันเขาสูงสุด หรือตอนบนสุดที่ลาดบนไหล่เขาซึ่งมียอดเขาล้อมรอบสูงจากระดับน้ำทะเล 1,200 เมตร การเลือกทำเลที่ตั้งหมู่บ้านไม่พิถีพิถันเท่าใดนัก แต่จะเลือกพื้นที่อุดมสมบูรณ์ด้วยดินดีและน้ำดีเท่านั้น ความต้องการที่สำคัญของชาวลาหู่ในการตั้งหมู่บ้านคือ มีน้ำใช้หรือแม่น้ำลำธาร และพื้นที่ที่เป็นป่าเขา เพราะว่าชาวลาหู่นิยมการล่าสัตว์ป่าและหาปลาอย่างมาก นอกจากนี้สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือความต้องการพื้นที่ในการเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจและมีพื้นที่สำหรับปลูกข้าวด้วย หมู่บ้านของชาวลาหู่สร้างบ้านรวมเป็นกระจุก ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ในอดีตลักษณะบ้านเรือนไม่ค่อยแข็งแรงนัก อาจจะเป็นเพราะชาวลาหู่ชอบย้ายถิ่นฐานบ่อยๆ จนได้ชื่อว่าเป็นพวก ‘สามปีหนี สี่ปีย้าย’ (สุนทรี ศิลพิพัฒน์, 2526) แต่แม้ว่าจะย้ายที่อยู่อาศัยบ่อย แต่มีความผูกพันต่อ ‘บ้าน’ อย่างแนบแน่น

หมู่บ้านของชาวลาหู่ทุกแห่งไม่ว่าใหญ่หรือเล็ก จะมีหัวหน้าหมู่บ้านอยู่คนหนึ่ง บางหมู่บ้านอาจจะมีผู้ช่วยหัวหน้าอีกก็ได้ หัวหน้าหมู่บ้านจะปกครองหมู่บ้านโดยการฟังเสียงจากสภาหมู่บ้าน ซึ่งประกอบด้วย หัวหน้าหมู่บ้าน ผู้ช่วย(ถ้ามี) ผู้อาวุโสซึ่งเป็นที่เคารพนับถือ และพระประจำหมู่บ้าน ไม่สามารถบริหารตามอำเภอใจ พวกผู้สูงอายุในหมู่บ้านอาจตัดสินใจให้หัวหน้าหมู่บ้านพ้นจากตำแหน่งได้ หรืออาจถูกขอร้องให้เปลี่ยนใจหรือความคิดใหม่ หัวหน้าหมู่บ้านจะเป็นผู้ไกล่เกลี่ยกรณีข้อพิพาทระหว่างลูกบ้าน การลงโทษจะเป็นการปรับเงิน ถ้าเป็นกรณีร้ายแรง เช่น การฆาตกรรม จะนำตัวผู้กระทำความผิดส่งมอบให้กับตำรวจจัดการ (ขจิตภัย บุรุษพัฒน์, 2528)

บ้านชาวลาหู่โดยส่วนใหญ่นิยมสร้างบ้านยกพื้นใต้ถุนสูง ซึ่งจะใช้เป็นที่เก็บพินหรือเก็บสิ่งของอื่นๆ หรือเป็นที่เก็บอุปกรณ์การเกษตร เป็นต้น นอกจากลาหู่บางพวกที่มาจากเมืองจีนสร้างบ้านบนดิน ซึ่งผังบ้านของชาวลาหู่แต่ละพวกจะต่างกันไปตามธรรมเนียมความเป็นอยู่และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยทั่วไปจะสร้างบ้านเป็นรูปสี่เหลี่ยมมีฝาปิดด้าน ประตูหน้าเปิดออกสู่ระเบียงซึ่งมีแผ่นกระดานหรือซุงวางพาดจากพื้นดินเป็นบันไดขึ้นลงอยู่ทางขวา ภายในบ้านมีห้องใหญ่จะมีเตาผิงกลางห้อง สำหรับทำอาหาร และรอบๆ เตาก็เป็นศูนย์รวมกิจกรรมสังคมของบ้าน และห้องรับแขกด้วย ส่วนด้านในกันส่วนหนึ่งเป็นห้องนอนของครอบครัว ชาวลาหู่แดงมีศาลพระภูมิตั้งอยู่ในมุมนอกสุดของบ้าน ส่วนพวกแซแลก็จะมีห้องพระไว้ที่มุมนอกสุดในบ้านเช่นกัน เมื่อชาวลาหู่แดงหรือลาหู่แซแลสร้างบ้านเสร็จก็จะทำพิธีจุดเทียนขึ้นไฟใส่ผีร้าย ซึ่งอาจสิงอยู่ในเนื้อไม้ที่ตัดมาทำบ้าน แล้วจัดข้าวและเนื้อหมูเลี้ยงแขกที่เชิญมาขึ้นบ้านใหม่ให้บรรยากาศครึกครื้น เชื่อกันว่ายังมีเสียงเฮฮาดังมากเท่าใด สมาชิกของบ้านใหม่ก็จะยิ่งสมบูรณ์พูนสุขมากขึ้นเท่านั้น (พอล และอีเลน หลุยส์, 2528) ส่วนชาวลาหู่และลาหู่ซีที่อยู่ในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นคริสเตียนเมื่อสร้างบ้านเสร็จแล้วพวกเขาจะมี

การจัดการมัสการพระเจ้าเนื่องในโอกาสขึ้นบ้านใหม่ เพื่อเป็นการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับบ้านหลังใหม่และเป็นการขอพรจากพระเจ้าให้กับทุกคนในครัวเรือน

โครงสร้างทางสังคม

สังคมหมู่บ้านของชาวลาหู่มีโครงสร้างหลวมๆ โดยทั่วไปไม่มีสายตระกูลหรือความสัมพันธ์ทางสายโลหิตผูกพันเหมือนชาวเขาเผ่าอื่นๆ หน่วยโครงสร้างพื้นฐานของสังคมชาวลาหู่คือครัวเรือน ซึ่งมีหัวหน้าครัวเรือนที่เรียกว่า แห่แซพ่า (แห่ = บ้าน แซพ่า = นาย) โดยปกติจะเป็นชายที่อาวุโสที่สุดในบ้าน ภรรยาของหัวหน้าครัวเรือนเรียกว่า แห่แซมา (แห่ = บ้าน แห่แซมา = นายผู้หญิง) ในบ้านลาหู่เป็นกลุ่มบ้านที่เกี่ยวข้องกันด้วยระบบเครือญาติ การแต่งงาน ความเป็นเพื่อน ในแต่ละหมู่บ้านจะมีหัวหน้าหมู่บ้านที่เรียกว่าคะแซปา ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในระเบียบต่างๆ และกฎภายในหมู่บ้าน แต่ภายในชุมชนนั้นจะยอมรับผู้อาวุโสอีกด้วย แม้ว่าจะมิใช่หัวหน้าหมู่บ้านก็ตามในการตัดสินใจกิจกรรมต่างๆ หัวหน้าหมู่บ้านและผู้อาวุโส จะมีอำนาจหน้าที่ดังกล่าว โครงสร้างของสังคมลาหู่มาจากหน่วยครอบครัวแต่ละครัวเรือนเป็นเจ้าของที่ดินในการเพาะปลูกทำไร่ครอบครัวของชาวลาหู่ มีลักษณะเป็นครอบครัวขยาย ประกอบด้วยหัวหน้าครัวเรือน ภรรยา บุตร บุตรเขย หลาน ทั้งนี้เนื่องจากประเพณีเกี่ยวกับการแต่งงานกำหนดว่าชายลาหู่จะต้องไปปรับใช้พ่อแม่ฝ่ายหญิงที่ตนแต่งงานชั่วคราวเวลาหนึ่ง แล้วจึงจะสามารถแยกออกไปสร้างบ้านเรือนอยู่กันเองได้ (สุนทรี ศิลปวัฒน์, 2526)

ครอบครัวและหมู่ญาติ

ชาวลาหู่เป็นชนเผ่าที่มีลักษณะพิเศษอีกเผ่าหนึ่งคือไม่มีแซ-สกุลไม่มีความผูกพันในแต่ละครอบครัวเท่าใดนักและนี่เป็นเหตุหนึ่งที่มีความแตกแยกสูง (สมัย สุทธิธรรม, 2542) และเพราะความที่ชาวลาหู่ไม่มีการสืบตระกูลไม่มีแซนั้น ทำให้เกิดความยุ่งยากมากในการติดต่อกับราชการบ้านเมือง หลากๆ ครอบครัวโดยเฉพาะพวกที่มีการศึกษาจึงหันมาใช้นามสกุลไทย การนับญาติของชาวลาหู่ก็ไม่สลับซับซ้อนหรือใช้กันมากเหมือนในเผ่าอื่นๆ มักเรียกญาติว่า “ลูกพี่ลูกน้อง” เหมือนกันไปหมดโดยเฉพาะชนเผ่ากลุ่มลาหู่ซี (ลาหู่เหลือง) สำหรับลาหู่ณะ (ลาหู่ดำ) จะนิยมนับญาติคล้ายกับคนจีน แต่จะจำเฉพาะตำแหน่งญาติเมื่อจำเป็น เช่นเมื่อหนุ่มสาวจะแต่งงานกันนั้นจะต้องตรวจตราให้แน่ว่าคู่แต่งงานมิได้สืบสายมาจาก ปู่ ย่า ตา ทวด เดียวกัน “ลูกพี่ลูกน้อง” ของชาวลาหู่จะต้องช่วยเหลือสนับสนุนกันและกันในทุกสถานการณ์ ญาติจะเป็นพลังสำคัญ เช่น เมื่อมีการเลือกตั้งหรือถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการผลักดันให้ญาติของตนมีอำนาจวาสนาเพื่อจะได้ “พึ่งพาใบบุญ” พอจะมีการเลือกผู้ใหญ่บ้านกันครั้งใด ญาติของผู้สมัครทั้งหลายก็จะออกหาเสียงกันสุดแรงเกิด ซึ่งก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้แตกความสามัคคีในหมู่บ้านหรือในชุมชนชาวลาหู่ (พอล และอีเลน หลุยส์, 2528)

ประเพณีการแต่งงาน

หากจะกล่าวถึงสิทธิของผู้ชายและผู้หญิงในชนเผ่าลาหู่ สิทธิของผู้หญิงและผู้ชายในความเป็นจริงของชาวลาหู่คือ มีความเท่าเทียมกันเกือบทุกกรณี (สมัย สุทธิธรรม, 2542) สัมพันธภาพระหว่างสามีภรรยาของชาวลาหู่มีความพิเศษกว่าเผ่าอื่นๆ สามีลาหู่มักเอื้อเพื่อช่วยเหลือภรรยาในกิจการบ้านช่อง งานของครอบครัวมากกว่าผู้ชายชาวเผ่าทั้งหลาย ชายชาวลาหู่มีภรรยาเพียงคนเดียว ซึ่งเกิดจากการเลือกคู่ครองโดยอิสระของตน เมื่อมีคู่ที่ชอบพอกันจึงเกิดการแต่งงาน โดยฝ่ายหญิงส่วนใหญ่จะมีอายุตั้งแต่ 14-16 ปี ฝ่ายชาย 15-20 ปี พิธีแต่งงานเริ่มขึ้นโดยฝ่ายชายต้องไปขอความยินยอมจากพ่อแม่ของตนเอง หลังจากนั้นจึงส่งญาติผู้ใหญ่ทางฝ่ายชายไปเจรจาสู่กับพ่อแม่ฝ่ายหญิง ถ้าตกลงก็จะจัดพิธีแต่งงานที่บ้านฝ่ายหญิง พิธีแต่งงานของชาวลาหู่เป็นพิธีที่เรียบง่ายมาก ไม่มีการเรียกค่าสินสอด แต่ฝ่ายชายจะออกค่าใช้จ่ายในการจัดงานแต่งงานให้กับฝ่ายหญิง เมื่อแต่งงานแล้วฝ่ายชายจะไปอยู่กับครอบครัวฝ่ายหญิง (หรือจะแยกไปอยู่ต่างหากก็ได้ ในกรณีที่ฝ่ายชายเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวก็จะไปขอฝ่ายหญิงให้มาอยู่บ้านฝ่ายชาย และเวลามีงานก็ช่วยกันทั้งสองฝ่าย) เมื่อฝ่ายชายไปรับใช้พ่อแม่ฝ่ายหญิงประมาณ 2-4 ปีแล้วจึงสามารถสร้างบ้านออกเรือนอยู่กันเองได้ หรือถ้าไม่ต้องการย้ายออกไปก็สามารถอยู่กับครอบครัวฝ่ายหญิงตลอดไปก็ย่อมได้ ชาวลาหู่เป็นชนเผ่าที่มีความแตกต่างกับชนเผ่าอื่นๆ ในเรื่องการยกย่องลูกสาวมากกว่าลูกชาย เพราะการที่ลูกสาวได้แต่งงานจะได้ลูกเขยเข้ามาอยู่ในครอบครัวและถือว่าเป็นสามีของลูกสาวเป็นทรัพย์สินอย่างหนึ่ง ต่างกับลูกชายเมื่อแต่งงานไปแล้วต้องพราดจากบิดามารดาไปอยู่กับครอบครัวฝ่ายภรรยาจึงถือเป็นการขาดทุน (ขจิตภัย บุรุษพัฒนา, 2528)

มีข้อมูลจาก กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ (2555) ได้กล่าวถึงจุดเด่นของชายหนุ่มและหญิงสาวชาวลาหู่ไว้ดังนี้ว่า ชายหนุ่มชาวลาหู่จะสร้างจุดเด่นเพื่อให้เป็นที่หมายปองต่อเพศตรงกันข้าม โดยการสนใจแต่การล่าสัตว์ป่า เมื่อตอนเป็นเด็กพวกเขาจะหัดล่าสัตว์เล็ก ๆ เช่น กระรอก นก ฯลฯ เป็นอาหาร แต่เมื่อโตขึ้นจะพยายามล่าสัตว์ใหญ่เพื่อจะได้นำเนื้อสัตว์ป่ากลับมาแบ่งปันแก่ผู้คนในหมู่บ้าน ชายหนุ่มผู้ที่ประสบความสำเร็จในการล่าสัตว์มักจะเป็นผู้มีชื่อเสียงได้รับการยกย่องและเชื่อถือ ทั้งที่จริงแล้วการล่าสัตว์ถือเป็นเกมที่ชายชาวลาหู่ปลีกตัวออกไปพักผ่อนและทิ้งภาระหนักที่อยู่ที่บ้านและในไร่ให้แก่ฝ่ายหญิง แต่ในทัศนคติของชาวลาหู่กลับเห็นว่าเป็นภาระหนักของผู้ชายลาหู่ที่ดี จึงต้องยึดถือและปฏิบัติตามประเพณีดังกล่าวไว้ว่า ‘ทำงานสองวัน หนึ่งวันล่าสัตว์ เสาะหาให้เมียได้กิน ลูกคุณนมหที่ดีโตเร็ว’ ส่วนจุดเด่นของความเป็นหญิงสาว หน้าที่และบทบาทของหญิงสาวลาหู่ก่อนแต่งงานจะเป็นไปในทางตรงกันข้ามกับฝ่ายชาย เธอจะแสดงความขยันขันแข็งต่องานจำเจซึ่งเป็นภาระหน้าที่ภายในเรือนและที่ไร่ เช่น ตักน้ำ เก็บฟืน ให้อาหารไก่ สุกกร ทำอาหาร ดูแลน้องๆ กำจัดวัชพืชในไร่ เก็บพืชผักจากป่ามาเป็นอาหารของคนและสัตว์เลี้ยง เป็นต้น ในขณะที่ชายหนุ่มออกล่าสัตว์และมีเนื้อสัตว์ป่าเป็นอาหารหญิงสาวจะเก็บพืชผักจากไร่และป่ามาแกง

กินกับข้าว เป็นอาหารประจำวัน การปฏิบัติตนสม่ำเสมอในงานที่ทำอยู่เช่นนี้จะได้รับการยกย่องว่าเป็นหญิงที่มีลักษณะดีงาม

2.1.2 ศาสนาตั้งเดิมและการรับพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์

ศาสนาตั้งเดิมของชาวลาหู่มีพื้นฐานอยู่ที่ความเชื่อในภูตผี (เน) วิญญาณ (โจฮา) และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (หรือฮา G'ui sha หมายถึง พระเจ้า) ในสมัยโบราณชาวลาหู่ไม่มีภาษาเขียนดังที่ได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นบรรพบุรุษของชาวลาหู่จึงไม่สามารถบันทึกหลักความเชื่อ และแนวทางปฏิบัติตามศาสนาตั้งเดิมไว้ได้ ศาสนาตั้งเดิมของชาวลาหู่จึงเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ดังเช่น ลาหู่แดงในไทยปัจจุบันมีศาสนาในรูปแบบของการผสมผสานระหว่างศาสนาตั้งเดิมกับลัทธิความเชื่อในผู้นำจากสวรรค์ ส่วนชาวลาหู่แชแลเป็นกลุ่มที่ยังคงรักษารูปแบบศาสนาตั้งเดิมของชาวลาหู่ไว้มากที่สุด ในขณะที่ชาวลาหู่และลาหู่ซีในประเทศไทยเกือบทั้งหมดหันมานับถือคริสต์ศาสนานิกายต่างๆ (ปฏิพัทธ์ พัฒนากายา, 1991) กลุ่มลาหู่ที่นับถือศาสนาตั้งเดิมจะเรียกตนเองว่า "แป้ตูป่า" (แป้=ชี้ฝั่ง ตู=จุด ป่า=ชาว,กลุ่มคน) กลุ่มลาหู่ที่ถือคริสต์ศาสนาเรียกตนเองว่า "บูย่า" (บู=บุญ, ย่า = ลูก บุตร) กลุ่มแป้ตูป่าเรียกชาวลาหู่กลุ่มนี้ว่า "เยซู่" (เยชู) ทั้งสองกลุ่มเรียกชื่อเทวราชของตนเองพร้อมกันว่า "หรือฮา" (G'ui sha หมายถึง พระเจ้า) กลุ่มแป้ตูป่า ยึดถือว่าวันกรรมหรือวันศีลตรงกับข้างแรม ๑๔-๑๕ ค่ำ ข้างขึ้น ๑๕ ค่ำ ไม่ทำงานนอกหมู่บ้าน พักผ่อน และงดเว้นกินเนื้อสัตว์ ส่วนกลุ่มบูย่า ถือวันอาทิตย์เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ทุกคนจะเข้าโบสถ์นมัสการพระเจ้า และพักผ่อนอยู่ภายในหมู่บ้าน ตอนบ่ายวันเสาร์กลุ่มบูย่าทั้งชายและหญิงจะพากันออกล่าหาสัตว์ป่าและจับปลาในน้ำ เพื่อไว้รับประทานในวันอาทิตย์ (กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ, 2555).

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ ชาวลาหู่เชื่อว่าพระองค์เป็นพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และโลก เป็นเจ้าของทุกสิ่งทุกอย่าง และทรงเป็นผู้ประทานสิ่งสารพัดให้แก่มนุษย์ พระองค์เป็นผู้ล่วงรู้เหตุการณ์ล่วงหน้า ในช่วงแรกที่พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์เข้ามาถึงชาวลาหู่ มีชาวลาหู่หลายคนอ้างตัวเองว่าเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมาจุติในโลกเช่น แอแยหรือฮา จ่าพูหรือฮา จ่าซีหรือฮา ปิติหรือฮา ชาวลาหู่มีความเชื่อว่ามีผู้ที่เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า เช่นเดียวกับกรณีบูโรทิตในสมัยพันธสัญญาเดิม ผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ซึ่งชาวลาหู่เรียกว่า "ปอคู" ทำหน้าที่เป็นผู้นำในการทำพิธีบวงสรวงและทำพิธีกรรม 'ปอคู' จะต้องประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ไม่เสพสิ่งเสพติด มีนเมา (พอล และอีเลน หลุยส์, 2528)

เริ่มแรกนั้นกลุ่มบูย่าคิดว่ามีศาสนาคริสต์ (โปรเตสแตนต์) มีอยู่เพียงนิกายเดียวคล้ายกับศาสนาตั้งเดิมของพวกเขา ต่อมาพบว่ามินิกายอื่น และลัทธิหลากหลายเผยแพร่เข้าไปในชาวลาหู่แรกเริ่มในปี ค.ศ. 1844 มีปอคูชื่อว่าวาฟูเย่ (Va fu ye) เป็นผู้นำของชาวลาหู่ในการนมัสการพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของหรือฮา หลังจากวาฟูเย่ ได้เสียชีวิตลง ในปี ค.ศ. 1870 ปอคูอาซาฟูจู (A sha fu ju) ได้ขึ้นเป็นผู้นำ ปอคูอาซาฟูจูเป็นผู้มีอิทธิพลต่อชาวลาหู่ทุกกลุ่ม ได้รับความเคารพจากชาวลาหู่มาก บางคนถึงกับเชื่อ

ว่าท่านเป็นผู้มาจุติในโลก ก่อนที่ปอคู่อาซาฟุจจะเสียชีวิตท่านได้พยากรณ์ไว้ว่า อย่าเสาะหาพระผู้เป็นเจ้าของอีกเลย มนุษย์เราจะเสาะหาพระผู้เป็นเจ้าของไม่พบ แต่เมื่อเวลามาถึงพระผู้เป็นเจ้าของก็เที่ยงแท้จะมาหาพวกเราเอง จะมีคนผิวขาวขี่ม้าขาวนำพันธสัญญามาให้ถึงประตูบ้าน เมื่อถึงเวลานั้นให้ชาวลาหู่กลับใจเชื่อ เพราะนั่นคือพระผู้เป็นเจ้าของก็เที่ยงแท้ ปอคู่อาซาฟุจ เสียชีวิตในปี ค.ศ. 1890 ต่อมาชาวลาหู่ได้รับพระกิตติคุณครั้งแรกตามที่ปอคู่อาซาฟุจได้พยากรณ์ไว้ คือในปี ค.ศ. 1901 ศาสนาจารย์ วิลเลียม เอ็ม ยัง (Rev. William M. Young) ได้นำพระกิตติคุณมาสู่ชาวลาหู่เป็นครั้งแรกที่เมือง เชียงตุงประเทศพม่า และเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 1904 มีชาวลาหู่คนแรกกลับใจเชื่อในพระเยซูคริสต์คือ นายจำแสบู่เต่า เป็นชาวลาหู่ นะ อาศัยอยู่ในเมืองเชียงตุง มีอาชีพสอนวิชามวยและฟันดาบให้แก่ทหารของเจ้าฟ้าเชียงตุง และการประกาศก็ขยายออกไปในที่ต่างๆ มีชาวลาหู่มากมายที่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ เพราะเชื่อว่าพระเยซูคริสต์คือพระเจ้าของก็เที่ยงแท้ตามที่อาซาฟุจได้พยากรณ์ไว้ ในปี ค.ศ. 1906 นายอ่าย คาลอ ชาวลาหู่ซึ่งคนแรกได้รับเชื่อในพระเยซูคริสต์ (ปฏิพัทธ์ พัฒนากายา, 1991)

หลังจากนั้นพระกิตติคุณของพระเยซูได้กระจายไปในกลุ่มชาวลาหู่และลาหู่ซีที่อยู่ตามที่ต่างๆ และชาวลาหู่เมื่ออพยพย้ายถิ่นไปที่ใด ก็ได้ตั้งหมู่บ้านและในหมู่บ้านมีโบสถ์คริสตจักรตั้งอยู่ในชุมชนของตนเองเสมอ ซึ่งในประเทศไทยก็มีชาวลาหู่กลุ่มนี้อพยพเข้ามาตั้งรกรากอยู่ในหลายจังหวัดทางภาคเหนือของประเทศไทย ดังจะกล่าวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและการทำพันธกิจของคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

2.2 การทำพันธกิจของคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย

2.2.1 ประวัติคณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรฯ

คณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย (Thailand Lahu Baptist Convention) ก่อตั้งเมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1971 ก่อนนั้นมีคริสตชนลาหู่ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ คริสตจักรบ้านห้วยตาด และ คริสตจักรบ้านสันตันตุ้ ได้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ เพราะชาวลาหู่ที่อพยพมาจากพม่ายังไม่ได้รวมตัวกันเป็นคณะคริสตจักรแต่แยกกันอยู่เป็นหมู่บ้าน เมื่อคริสตจักรทั้งสองได้เข้าเป็นสมาชิกของคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ ก็มีชาวลาหู่จากหมู่บ้านอื่นๆ เข้าร่วมเป็นสมาชิกเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ผู้นำคริสตจักรลาหู่จากหมู่บ้านต่างๆ ได้มีการจัดประชุมปรึกษาหารือกันครั้งแรกที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย มีผู้เข้าประชุมในครั้งนั้นประกอบด้วย

1. ศจ.ใจแสง	แสงสว่าง	ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านห้วยปู อ. แม่สรวย จ. เชียงราย
2. สล่าอ้อจำง	พนาสิทธิ์	ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านทุ่งพร้าว อ.แม่สรวย จ. เชียงราย
3. สล่าแอแป	-	ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านออบเสื่อแหวน อ. เมือง จ. เชียงราย
4. สล่าแอ้อใจ	แสงเป็ง	ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านห้วยมะราง

		กิ่งอำเภอแม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
5. คุณแอม	-	ตัวแทนคริสตจักรบ้านกนน้อย อ. เมือง จ.เชียงราย
6. ศจ.ดาวิด	-	ศิษยาภิบาลคริสตจักรสันตติง กิ่งอำเภอแม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
7. คุณไฉ	ปอญ	ตัวแทนคริสตจักรบ้านแม่เมืองน้อย กิ่งอำเภอแม่เฒ่า จ.เชียงใหม่
8. สล่าจำแต่	-	ศิษยาภิบาลคริสตจักรบ้านห้วยน้ำนม

ที่ประชุมมีความเห็นพร้อมกันว่าคริสตจักรลาหู่ทุกหมู่บ้านควรจะรวมตัวกันเพื่อก่อตั้งเป็นคณะคริสตจักรของตนเอง เพราะการขึ้นกับคณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์นั้นมีปัญหาหลายประการเช่น ภาษาพูด ภาษาเขียน และวัฒนธรรม ประเพณีที่แตกต่างกัน อันเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของคริสตจักรลาหู่ทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งมีผลต่อการเจริญเติบโตของคริสตจักรลาหู่ แต่การก่อตั้งเป็นคณะคริสตจักรของลาหู่เอง จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมิชชันนารีและคริสตจักรแม่ที่จะคอยช่วยเหลือค้ำจุน เพราะคริสตจักรลาหู่ยังไม่มีความพร้อมในด้านบุคลากรและงบประมาณต่างๆ ดังนั้น ที่ประชุมต่างเห็นชอบที่จะเรียนเชิญมิชชันนารีจากนอร์ทเทิร์นอเมริกาแบ็บติสต์ คือ อาจารย์พอล และอีเลน หลุยส์ มาเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ เพราะทั้งสองท่านเคยเป็นผู้รับใช้พระเจ้ากับชาวลาหู่ในประเทศพม่ามาก่อนตั้งแต่ปี ค. ศ. 1947-1964 ท่านทั้งสองสามารถพูดอ่านเขียนภาษาลาหู่ได้เป็นอย่างดี จึงสะดวกต่อการทำงานกับชาวลาหู่อย่างยิ่ง

ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1968 อาจารย์พอล และอีเลน หลุยส์ ทั้งสองท่านได้เดินทางถึงประเทศไทย ต่อมาในปี ค.ศ.1969-1978 อาจารย์พอลและอีเลน หลุยส์ ได้นำคริสตจักรลาหู่เกือบทุกหมู่บ้านสมัครเข้าเป็นสมาชิกของคณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ คริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ ได้ให้การต้อนรับคริสตจักรลาหู่เป็นอย่างดี และตั้งให้เป็นภาคหนึ่งของคณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ ในช่วงนี้ภาคคริสตจักรลาหู่ได้จัดการประชุมครั้งแรกในปี ค.ศ. 1969 ที่หมู่บ้านห้วยน้ำซุ่น ครั้งที่สองในปี ค.ศ.1970 ที่หมู่บ้านวังดิน จากการประชุมในครั้งนั้นที่ประชุมได้ตั้งชื่อเรียกภาคคริสตจักรลาหู่ว่า ‘L A L’ (แอล เอ แอล) ย่อมาจากคำว่าลาหู่ อาฮา ลีซอ (Lahu Ahka Lisu) จนวันที่ 28 กุมภาพันธ์ ค. ศ. 1971 คณะกรรมการได้จัดประชุมปรึกษาหารือในเรื่องการเป็นสมาชิกของคณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ ผลการประชุมในครั้งนั้นที่ประชุมเห็นชอบที่จะให้ภาคคริสตจักรลาหู่ลาออกจากการเป็นสมาชิกคณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ ตามมติการประชุมที่ LAL 71 ดังนั้นในเดือนมีนาคมปีเดียวกันคณะกรรมการจึงได้จัดประชุมครั้งใหญ่เป็นครั้งแรกเรียกว่า “ซีวู่ย” คือการประชุมรวมของคริสตจักรลาหู่ทุกหมู่บ้านจัดขึ้นปีละครั้งจนเป็นธรรมเนียมปฏิบัติจนถึงปัจจุบัน ซีวู่ยครั้งแรกจัดขึ้น ณ หมู่บ้านห้วยหลวง ต.แม่่นาวาง กิ่งอำเภอแม่เฒ่า จ.เชียงใหม่ การประชุมมีการเลือกตั้งผู้นำคณะคริสตจักรลาหู่ชุดแรกขึ้น เพื่อบริหารงานของคณะคริสตจักรลาหู่

คณะกรรมการชุดแรก วาระ 3 ปี ค.ศ. 1971- ค.ศ. 1973 ดังนี้

1. สล่าอลดา จะนะ ประธาน
2. คุณไฉ ปอย เลขานุการฯ
3. อาจารย์พอล หลุยส์ ผู้ดูแลการเงินและการบัญชี

การดำเนินงานของคริสตจักรลาหู่เป็นไปในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เวลานั้นคริสตจักรลาหู่ยังไม่มีกรรงธรรมบัญญัติออกมาใช้ แต่อย่างไรก็ตามคณะคริสตจักรลาหู่ ได้ทำงานภายใต้พันธกิจหลักสี่ด้าน คือ 1) ฝ่ายจิตวิญญาณ 2) การศึกษา 3) การเกษตร 4) การอนามัย (ปฏิพัทธ์ พัฒนากายา , 1991)

ในปี ค.ศ. 1975 คณะคริสตจักรลาหู่ได้ริเริ่มตั้งคณะสตรี คณะอนุชน ขึ้นและเริ่มร่างธรรมบัญญัติปกครอง และประกาศใช้ ในปี ค.ศ. 1976 ในการประชุมใหญ่ “ซีวู่ย” ที่หมู่บ้านโกเซนซาแห่ง อ.แม่จัน จ.เชียงราย นอกจากนั้น อาจารย์ศักดิ์ดา ฮะสุวรรณ (สล่าซาหม่วย) ได้เสนอต่อที่ประชุมว่าควรจะมีชื่อเรียกคณะคริสตจักรลาหู่เป็นภาษาลาหู่ ที่ประชุมเห็นชอบด้วยตั้งแต่นั้นมาจึงเรียกคณะคริสตจักรของตนเองว่า THAI-LIM ซึ่งคำว่า THAI หมายถึง ประเทศไทย ส่วนคำว่า LIM เป็นคำย่อมาจากภาษาลาหู่ “L” ย่อมาจากคำว่า LAHU (ลาหู่) “I” ย่อมาจากคำว่า I KA TU VE อ่านว่า อี้ ก๊ะ ตู เว แปลว่า บัพติศมา (แบ็บติสต์) และ “M” ย่อมาจากคำว่า AW MO อ่านว่า อ้อ โม แปลว่า หมู่ หรือ คณะ

จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1993 ทางคณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย ได้ขอเข้ามาสังกัดอยู่ภายใต้สภาคริสตจักรในประเทศไทย (CCT) ชื่อว่า คริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 เขต ซึ่งอยู่ในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ตาก และยะลา เป็นเวลากว่า 49 ปีมาแล้วในการดำเนินพันธกิจของคณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย (Thailand Lahu Baptist Convention) หรือ TLBC ในปัจจุบันมีคริสตจักรท้องถิ่น หมวดยุติเยน และจุดประกาศ รวมกว่าหนึ่งร้อยแห่ง มีจำนวนสมาชิกทั้งหมดกว่า 15,764 คน TLBC ร่วมมือกับคริสตจักรโปรเตสแตนต์อื่นๆ อีกหลายแห่งทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อกระชับความสัมพันธ์และขยายพันธกิจเพื่อประโยชน์ของชาวลาหู่ทั้งทางด้านจิตวิญญาณ และชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ในปี ค.ศ. 1983-1987 คณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ ได้ตั้งหัวข้อ 'ใครจะพบภรรยาที่ดี เธอประเสริฐยิ่งกว่าทับทิมมากนัก' สุภาษิต 31:10 เพื่อทำพันธกิจส่งเสริมและสนับสนุนสตรีลาหู่แบ็บติสต์ ซึ่งในเวลานั้นทางคณะคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ ได้รับการช่วยเหลือทั้งทางด้านบุคลากรและงบประมาณในการทำพันธกิจจากคณะมิชชันนารีที่ทำงานร่วมกับคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ ในช่วงเวลาเดียวกันนั้นคริสตจักรลาหู่แบ็บติสต์ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกของคริสตจักรแบ็บติสต์โลก การเป็นสมาชิกดังกล่าวได้เปิดให้ผู้แทนสตรีลาหู่แบ็บติสต์ ได้มีโอกาสเดินทางเข้าร่วมพันธกิจในหลายประเทศ เช่น ลอสแอนเจลิส ประเทศสหรัฐอเมริกา กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้ สิงคโปร์ และกรุงมะนิลา ประเทศฟิลิปปินส์ อีกทั้ง คณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ ยังได้เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสหพันธสตรีแบ็บติสต์ประเทศไทย ประกอบด้วย คณะสตรีเซาท์เทรินแบ็บติสต์ ภาค 12 สภาคริสตจักรในประเทศไทย คณะคริสตจักรกระเหรี่ยงแบ็บติสต์ในประเทศไทย และคณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทย

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1977 คณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ได้ริเริ่มพันธกิจด้านการประกาศ โดยได้สนับสนุนงบประมาณสำหรับครอบครัวผู้ประกาศ ให้ไปประจำอยู่จุดประกาศในพื้นที่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน และอำเภอแม่สอด จังหวัดตาก ซึ่งมีจุดประกาศสำหรับพี่น้องลาหู่แดง และลาหู่แซแล

ในปี ค.ศ. 1993 คณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ได้ร่วมเป็นสมาชิกสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย ในปีเดียวกันนั้นได้ส่งคุณรุ่งลาวัลย์ หลีจาง สตรีคริสตจักรโกเชน เข้าศึกษาพระคัมภีร์ ณ พระคริสตธรรมพะเยา เมื่อจบการศึกษา อาจารย์รุ่งลาวัลย์ หลีจาง ได้ปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาในตำแหน่งเลขาธิการคณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทยจนถึงปัจจุบัน

ในปี ค.ศ. 1993 - 2019 คณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ มีผู้ประสานงานเต็มเวลาของคณะสตรีลาหู่มีคณะกรรมการดำเนินงานสตรีที่ได้อาสาเข้ามาทำงานร่วมกับเลขาธิการคณะสตรีลาหู่แบ็บติสต์ในประเทศไทยอย่างแข็งขัน คณะสตรีสามารถดำเนินพันธกิจได้ด้วยตนเองภายใต้ความดูแลของคริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยสตรีมีความร่วมมือกับ สหพันธสตรีแบ็บติสต์ประเทศไทย สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย และสตรีแบ็บติสต์โลก เพื่อการพัฒนาชีวิตสตรีลาหู่ให้คุณภาพมากยิ่งขึ้น (คณะสตรีลาหู่คริสตจักรภาคที่ 18, 2000)

2.3 บทบาทสตรีกับการมีส่วนร่วมในระดับสากล

2.3.1 World Council of Churches (WCC)

สภาคริสตจักรโลก ก่อกำเนิดในปี ค.ศ. 1948 ซึ่งประสานคริสตจักรต่างคณะนิกายไว้ด้วยกัน โดยสภาคริสตจักรโลกแสดงสามัคคีธรรมของสภาคริสตจักรต่างๆ ระหว่างโปรเตสแตนต์และกรีกออร์ทอดอกซ์ ที่ยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระคริสต์และพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดตามพระคัมภีร์ และร่วมกันทำพันธกิจเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า สภาคริสตจักรโลกมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่กรุงเจนีวา ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ปัจจุบันมีองค์กรสภาคริสตจักรกว่า 350 สภา ซึ่งเป็นตัวแทนของคริสตจักร

ท้องถิ่นกว่าห้าแสนคริสตจักร มีศาสนาจารย์และบรรพชิตสี่แสนกว่าคน จากคณะนิกายต่างๆ ที่มาจาก 150 ประเทศ สภาคริสตจักรสากลยังมีความสัมพันธ์ที่ดีกับคริสตจักรโรมันคาทอลิกผ่านทางหน่วยงาน เอกสัมพันธ์ของสำนักวาติกัน

สภาคริสตจักรโลก (WCC) ได้ส่งเสริมสิทธิสตรีโดยรวมมืออย่างใกล้ชิดกับพันธมิตรทางศาสนาและประชาสังคมทั่วโลก ในปี ค.ศ. 1953 กำหนดโครงการสตรีในคริสตจักรและสังคม เริ่มต้นด้วยการประกาศ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองว่าผู้หญิงจะเป็นส่วนหนึ่งของการริเริ่มของความยุติธรรมและสันติภาพ โดยการนำของ แคธลิน บลิส (นิกายเชิร์ชออฟอิงแลนด์) และสตรีอื่นๆ พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจจากผู้นำสตรีคริสเตียนหลายท่าน รวมถึงเอลิเนอร์ โรสเวลต์ (Eleanor Roosevelt) ภรรยาของ แฟรงกลิน ดี. โรสเวลต์ (Franklin Delano Roosevelt) ประธานาธิบดีแห่งสหรัฐอเมริกา เธอเอาชนะชีวิตในวัยเด็กที่น่าเศร้าและความใส่ใจในตนเองอย่างรุนแรงจนกลายเป็นผู้สนับสนุนด้านสิทธิสตรีชนกลุ่มน้อยเชื้อชาติและชนกลุ่มน้อยและคนยากจน เธอเป็นผู้เปิดทางให้กับผู้หญิงและต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในสังคมให้เกิดขึ้นทุกแห่ง ภายหลังจากที่สามีของเธอเสียชีวิตลง เธอได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนขององค์การสหประชาชาติที่ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน เธอเป็นหนึ่งในสตรีที่ได้รับความเคารพและนับถือมากที่สุดในศตวรรษที่ยี่สิบ

70 กว่าปีของ World Council of Churches (WCC) ได้เห็นถึงความสำคัญของสตรีในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก มีผลักดันให้มีความเท่าเทียมกันในสิทธิเสรีภาพและความยุติธรรมทางเพศ โดยการส่งเสริมแนวคิดซึ่งสนับสนุนความยุติธรรมและความเท่าเทียมทางเพศผ่านการฝึกอบรมทางเพศ มีการต่อต้านความรุนแรงทางเพศ ไม่ใช่ความรุนแรงต่อสตรีในคริสตจักรและสังคม ยอมรับในความสมัคสมานเป็นหนึ่งในเดียวของสตรีสากล ระดมการเคลื่อนไหวของสตรีในคริสตจักรเพื่อสนับสนุนศักดิ์ศรีและสิทธิมนุษยชนของสตรีกับรัฐบาลในท้องถิ่นและผ่านคณะกรรมการการสหประชาชาติว่าด้วยสถานภาพสตรี และการประชุมสหประชาชาติโลก ยังคงเน้นย้ำถึงความรับผิดชอบร่วมกันของคริสตจักรองค์การภาคประชาสังคมและรัฐชาติเพื่อปกป้องปกป้องและพิทักษ์สิทธิและเสรีภาพของผู้หญิงจนถึงปัจจุบันนี้

2.3.2 The World Young Women's Christian Association (World YWCA)

World YWCA ก่อตั้งขึ้นในสหราชอาณาจักร ในปีค.ศ. 1855 โดย Lady Mary Jane Kinnaird และ Emma Roberts การเคลื่อนไหวแพร่กระจายอย่างรวดเร็วทั่วโลกและเป็นแนวหน้าในการพัฒนาสิทธิสตรีในด้านต่างๆ เป็นศูนย์รวมเครือข่ายสตรีทั่วโลก ด้วยการดำเนินงานเพื่อสันติภาพ ความยุติธรรม เสรีภาพ ศักดิ์ศรีและคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์ และพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน และเป็นองค์กรแถวหน้าในการดำเนินงานเพื่อยกระดับสถานภาพสตรีมากกว่าทศวรรษ รวมทั้งเป็นองค์กรอาสาสมัครที่ดำเนินงานตามหลักข้อเชื่อของคริสเตียน โดยร่วมกับสตรีหลากหลายความเชื่อและภูมิหลังด้วยตระหนักและเคารพในความแตกต่าง ยอมรับซึ่งกันและกันด้วย

ความซื่อสัตย์ สุจริตและความรับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลภายใต้กรอบความเป็นเอกภาพ สร้างความเข้มแข็ง เพิ่มพูนสมาชิกและสร้างผู้นำ

แต่ละปี World YWCA ดำเนินงานเพื่อสตรีและเด็กหญิงกว่า 125 ประเทศทั่วโลก เข้าถึง สตรีและเด็กมากกว่า 27 ล้านคนใน 22,000 ชุมชน ทำงานร่วมกับผู้หญิง หญิงสาว และเด็กผู้หญิง World YWCA เป็นองค์กรที่ใหญ่ที่สุดของประเภทนี้มีส่วนร่วมของผู้คนนับล้านในแต่ละปี เราเชื่อว่าเมื่อผู้หญิงก้าวสู่การเป็นผู้นำพวกเขาเปลี่ยนโครงสร้างอำนาจและนโยบายเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนความเท่าเทียมกันทางเพศความสงบสุขและความยุติธรรม เมื่อผู้หญิงเป็นผู้นำพวกเรามีอำนาจในการจัดการกับวาระการพัฒนาที่ยั่งยืนทั่วโลก World YWCA ให้การสนับสนุนเยาวชนหญิงเมื่อพวกเขาเชื่อมโยงสร้างแรงบันดาลใจระดมและทำเพื่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อโลกที่ยั่งยืน

World YWCA มีพันธกิจหลัก คือ การพัฒนาสตรีให้เป็นผู้นำที่อุทิศตนทำงาน เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีในชุมชนของตนเองและโลก จะมีการจัดประชุมสมัชชา World YWCA ทุกๆ 4 ปี อันเป็นโอกาสพิเศษให้องค์กรสมาชิกได้พบปะและร่วมกันวางแนวทางการดำเนินงานโดยการรายงานประชุมเชิงปฏิบัติการฝึกอบรมและสร้างเครือข่ายความร่วมมือ รวมทั้งเป็นพื้นที่สร้างความเข้มแข็งด้วยการร่วมมือกับองค์กรอื่น ๆ อีกด้วย สมาชิกจากทั่วโลก World YWCA ได้ร่วมกันลงมติเห็นชอบในวิสัยทัศน์ปี 2035 ด้วยเป้าหมายที่ว่า

“ภายในปี ค.ศ. 2035 เยาวสตรีและเด็กหญิงจำนวน 100 ล้านคน เป็นผู้มีอำนาจในโครงสร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อความเป็นธรรม ความเท่าเทียมทางเพศ โลกที่ปราศจากความรุนแรงและสงคราม นำความมั่นคง ยั่งยืนแก่การดำเนินงานของไว ดับยู ซี เอ รวมทั้งสตรีทั้งปวง”

นอกจากนี้ยังมีมติเห็นชอบในกรอบแผนกลยุทธ์สำหรับปี 2016-2020 ซึ่งเป็นหลักการปฏิบัติที่ตอบสนองวิสัยทัศน์สู่ปี 2035 ในรอบ 4 ปีแรกมุ่งเน้นใน 3 ประเด็นหลักคือ 1. ภาวะผู้นำของเยาวชนสตรี 2. สิทธิสตรี และในภายใน 20 ปีข้างหน้าขบวนการ World YWCA จะพัฒนารอบยุทธศาสตร์ 5 ประการซึ่งจะทำหน้าที่เป็นพิมพ์เขียวสำหรับการดำเนินการตามวิสัยทัศน์ 2035 แต่ละกรอบยุทธศาสตร์จะครอบคลุมระยะเวลาสี่ปี และจะเป็นแนวทางในการเคลื่อนไหวเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ 2035

ประวัติการก่อตั้ง สหพันธ์สมาคม ไว ดับยู ซี เอ แห่งประเทศไทย (Young Women's Christian Association) เป็นองค์กรสตรีในเครือสมาชิกของ ไว ดับยู ซี เอ แห่งโลก (World YWCA) ได้รับการรับรองเข้าเป็นสมาชิกสมบูรณ (ประเภท A) ของ World YWCA เมื่อวันที่ 10 กันยายน ค.ศ. 1979 และได้จดทะเบียนอย่างถูกต้องเป็นทางการในประเทศไทย เมื่อวันที่ 7 มกราคม ค.ศ. 1981 การเจริญเติบโตของสมาคม ไว ดับยู ซี เอ ในประเทศไทย ได้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมี

ศักยภาพในการเข้าร่วมขบวนการของ ivo ดับยู ซี เอ แห่งโลก มีสิทธิมีเสียงเท่าเทียมกับสมาชิก สมบูรณ์นานาประเทศในระดับสากล

สหพันธ์สมาคม ivo ดับยู ซี เอ แห่งประเทศไทย เป็นองค์กรสมาชิกของ ivo ดับยู ซี เอ โลก (World YWCA) สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์(The National Council of Women of Thailand) และสภาสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ (The National Council on Social Welfare of Thailand)

สหพันธ์สมาคม ivo ดับยู ซี เอ แห่งประเทศไทย มีองค์กร ivo ดับยู ซี เอ ระดับท้องถิ่น เป็นสมาชิก คือ

1. สมาคม ivo ดับยู ซี เอ กรุงเทพฯ และมีศูนย์ในสังกัดอีกสองแห่ง คือ ศูนย์ ivo ดับยู ซี เอ พัทยา และ ศูนย์ ivo ดับยู ซี เอ ชลบุรี
2. สมาคม ivo ดับยู ซี เอ พระประแดง
3. สมาคม ivo ดับยู ซี เอ เชียงใหม่
4. สมาคม ivo ดับยู ซี เอ ปากเกร็ด
5. สมาคม ivo ดับยู ซี เอ นครราชสีมา

จุดมุ่งหมายของสหพันธ์สมาคม ivo ดับยู ซี เอ แห่งประเทศไทย พัฒนาภาวะผู้นำของ สตรี เยาวสตรีและเด็กหญิงด้วยการรวมพลังเพื่อเสริมสร้างความเป็นธรรม อิสรภาพ เสรีภาพ ศักดิ์ศรี และคุณค่าความเป็นมนุษย์ สุขภาพอนามัย และพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ศาสนาและสิทธิด้านการเมืองการปกครอง ให้สัมพันธ์กับกิจกรรมและ บริการรวมถึงการดำเนินงานของ ivo ดับยู ซี เอ ด้วยกระบวนการของสมาชิกให้เกิดความมั่นคง ยั่งยืนและ ถาวรในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับโลก

2.3.3 Asian Church Women Conference (ACWC)

ประวัติสภาสตรีคริสเตียนแห่งเอเชีย Asian Church Women Conference (ACWC) ก่อตั้งในปี ค.ศ. 1958 สัญลักษณ์ของ ACWC คือ มือทั้งสองที่ยกขึ้นในการอธิษฐานและมอบถวายต่อ พระเจ้า แสดงให้เห็นว่า ACWC พยายามที่จะกระทำโปรแกรมการพัฒนาต่างๆ ทั่วเอเชีย และ เครื่องหมายกางเขนเป็นจุดศูนย์กลางซึ่งผูกมัดสตรีเอเชียไว้ด้วยกัน

ในปี ค.ศ. 1958 สตรีเพรสไบทีเรียนในสหรัฐอเมริกาได้เชิญสตรีจากทวีปยุโรป ออฟริกา เอเชีย และละตินอเมริกาเข้าร่วมประชุมสมัชชา ที่มหาวิทยาลัยเพอร์ดู ก่อนการประชุมสมัชชา สภาสตรีแห่งเอเชีย กลุ่มผู้แทนที่มาจากทวีปอื่นๆ โพนทะเลได้ประชุมกันที่สโตนีย์พอยท์ เพื่อรับการ ปฐมนิเทศเกี่ยวกับชีวิตและคริสตจักรในอเมริกา มีสเฟลิเซีย ชันเดอร์ลาล จากประเทศอินเดีย เธอเป็นผู้นำสตรีคนหนึ่งที่ได้นำชวนผู้แทนจากทวีปเอเชีย และมีความปรารถนาที่จะแบ่งปัน ประสบการณ์และการเป็นพยานแก่กันและกัน หนุนใจและช่วยเหลือกันในการพัฒนาความเป็นผู้นำ

ดังนั้น ในเดือนพฤศจิกายน ปี ค.ศ. 1958 สตรีคริสเตียนเอเชียได้รวมกลุ่มกันที่ฮ่องกง โดยมีรายงานมา เป็นประธานในการประสานงานและเรียกตนเองว่า “สภาสตรีคริสเตียนแห่งเอเชีย” Asian Church Women Conference (ACWC) เป็นองค์กรเอกสัมพันธ์ของสตรีคริสเตียนในเอเชีย รวมทั้งประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ด้วย มีความสัมพันธ์กับองค์กรสตรีในท้องถิ่นอื่นๆ ทั่วโลก

จุดประสงค์หลักของ ACWC คือเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้หญิงและเด็กในอาเซียน ACWC มีหน้าที่ในการส่งเสริมสิทธิที่มีอยู่ในอนุสัญญาว่าด้วยการกำจัดความรุนแรงต่อสตรี (CEDAW) และอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนทั้งสิบประเทศได้ให้สัตยาบัน

2.4 บทบาทสตรีกับการมีส่วนร่วมในระดับประเทศ

2.4.1 คณะคริสตจักรลูเธอร์แรนในประเทศไทย

ความเป็นมาของคริสตจักรลูเธอร์แรนมาร์ติน ลูเธอร์ เป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์คริสตจักร ท่านเกิดในครอบครัวคนงานเหมืองถ่านหิน ปีค.ศ.1483 ที่เมืองไอส์เลนเบิร์ก ประเทศเยอรมนี ท่านเติบโตอย่างลูกที่เชื่อฟัง และจงรักภักดีต่อศาสนจักรเช่นเดียวกับหลายๆ คน ในเวลานั้น ท่านได้พยายามเสาะหาสันติสุขจากพระเจ้าตามระบบคำสอนของคริสตจักร ในขณะนั้นต้องทำความดีให้มากที่สุดเพื่อพระเจ้าจะทรงพอพระทัย เช่น การบำเพ็ญภาวนา การถวายเพื่อศาสนกิจ การรับพิธีศักดิ์สิทธิ์อย่างสม่ำเสมอ การอดอาหาร การทรมานร่างกายและการแสวงบุญต่างๆ แต่ท่านรู้สึกว่าย่างพยายามยิ่งรู้สึกว่าการกระทำเหล่านั้นยังไม่เพียงพอที่จะให้พระเจ้าผู้บริสุทธิ์นั้นพอพระทัย เพื่อระงับพระพิโรธและการลงโทษได้

อย่างไรก็ตาม หลังจากการศึกษาพระคำของพระเจ้าอย่างมุ่งมั่น ท่านได้ค้นพบข่าวประเสริฐแห่งความรักของพระเจ้าจากพระธรรมโรม 1:17 ที่ว่า “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” และการอภัยโทษบาปผ่านทางพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า และชื่อ “ลูเธอร์แรน” เดิมทีเป็นคำล้อเลียนของกลุ่มคนที่ไม่เห็นด้วยกับคำสอนของท่านมาร์ติน ลูเธอร์ ต่อมาได้กลายเป็นที่ยอมรับ เพื่อเป็นการยืนยันความแตกต่างของความเข้าใจ

การเป็นคริสตจักรลูเธอร์แรน หมายความว่า เป็นการยืนยันคำสอนพื้นฐานของมาร์ติน ลูเธอร์ที่เน้นในหลักที่ว่า 1) ให้พระวาทะของพระเจ้ามีสิทธิอำนาจสูงสุด 2) เราทั้งหลายรอดได้โดยพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น 3) เราทั้งหลายรับพระคุณของพระเจ้าผ่านทางความเชื่อเท่านั้น

คริสตจักรลูเธอร์แรน “มิได้” นมัสการมาร์ติน ลูเธอร์ หรือถือว่าคำสอนของท่านถูกต้องทั้งหมดแต่เราขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงใช้มาร์ติน ลูเธอร์ นำคริสตจักรกลับมาสู่การสอนพระกิตติคุณอย่างถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่มีการสอนเช่นนี้ได้หายไปนานนับศตวรรษ พระกิตติคุณเป็นรากฐาน

อันเดียวของคริสตจักรที่พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ด้วยตลอดไป เราไม่สามารถช่วยตัวเองให้รอดพ้นบาปได้ (โรม 3:12, 23)

อีไลเน นิวเอนเฟลท์ (2013) ได้เรียบเรียงนโยบายความยุติธรรมด้านเพศของสหพันธ์ลูเธอรันแห่งโลก (LWF) ไว้ดังนี้

LWF เป็นประชาคมของสภาคริสตจักรสมาชิกที่ร่วมอุทิศตนเพื่อ

(1) ส่งเสริมความยุติธรรมด้านเพศ โดยยึดถือรากฐานด้านเทววิทยาเพื่อการประกาศถึงศักดิ์ศรี และความยุติธรรมของมนุษยชาติ และส่งเสริมความเสมอภาคด้านเพศว่าเป็นเรื่องสิทธิมนุษยชนที่เป็นที่ยอมรับของโลกสากล

(2) สนับสนุนคุณค่าของศักดิ์ศรีและความยุติธรรมการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และการมีส่วนร่วมการรับผิดชอบร่วมกันและความโปร่งใส ซึ่งจะเห็นได้จากการที่มีการเคารพต่อของประทานของคนทั้งหลาย

(3) ใช้นโยบายของสมัชชาและกรรมการสภา LWF ในระดับภูมิภาคและท้องถิ่นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของคนทุกเพศและความสมดุลของวัยที่ต่างกัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าอัตราส่วน ของตัวแทนจะเท่าเทียมกัน และการมีส่วนร่วมของสตรีในทุกระดับของตำแหน่งที่มีสิทธิในการตัดสินใจ

(4) เพื่อมั่นใจว่าการวิเคราะห์ด้านเพศในงานด้านมนุษยธรรมและงานพัฒนา และพูดถึงปัญหาด้านเพศด้วยเจตจำนงทำให้รูปแบบของความยุติธรรมและการมีส่วนร่วมของคนนั้น นโยบายความยุติธรรมด้านเพศ แผนกเทววิทยาและการเป็นพยานในสังคม สหพันธ์ลูเธอรันแห่งโลก 17 ให้มั่นคงขึ้น ด้วยเหตุผลนี้เอง จึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องตระหนักถึงผลกระทบของกระบวนการต้องวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่ตามมา

(5) สนับสนุนเรื่องสิทธิอำนาจของสตรีซึ่งเป็นกุญแจของยุทธศาสตร์สู่การยุติการแบ่งสรรปันส่วน ทรัพยากรและความมั่งคั่งที่ไม่ยุติธรรมและความขัดแย้งที่ตามมา และจะสามารถป้องกัน และตอบสนองต่อความรุนแรงที่มีมูลเหตุมาจากเรื่องเพศ

(6) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุรุษต่อการใคร่ครวญถึงรูปแบบของบุรุษเพศที่ได้รับการเปลี่ยนแปลงเมื่อเกี่ยวข้องกับเรื่องความยุติธรรมด้านเพศ

(7) กล่าวถึงการปฏิบัติทั้งระบบและโครงสร้างที่นำไปสู่อุปสรรคต่อการมีส่วนร่วมของสตรีที่จะขึ้นสู่ระดับของผู้นำที่มีส่วนในการตัดสินใจได้

(8) เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า กุญแจหลักของนโยบายขององค์กร ระบบ การปฏิบัติงบประมาณ การจัดการเรื่องทรัพยากรบุคคล การรับบุคลากร อัตราส่วนตัวแทน การอบรมการจัดการ และองค์กรการตัดสินใจนั้นมีความสมดุลทางเพศ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสตรี และบุรุษอย่างเท่าเทียมกัน

(9). เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า ได้บรรลุเรื่องการวิเคราะห์ด้านเพศอยู่ในแผนงานและขั้นตอน ของวงจรของโครงการ คือการประเมินค่า การปฏิบัติงาน การดูแลและการประเมินผล

(10). ใช้ทุกๆ ด้านของเทววิทยา ศาสนพิธี และธรรมชีวิตจากมุมมองของความยุติธรรมด้านเพศ

การเป็นผู้นำของสตรีและการมีส่วนร่วมของสตรี ตลอดระยะเวลาหลายทศวรรษที่ LWF ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องที่สัมพันธ์กับการทู่เมตด้านเทววิทยาและการปฏิบัติเพื่อโออบุ้มเรื่องการมีส่วนร่วมโดยถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของแก่นคุณค่าของประชาคม LWF ซึ่งจะเห็นได้จาก มติของประชาคม LWF ในอดีตเพื่อให้มั่นใจในเรื่องการมีส่วนร่วมของสตรี

ปี 1952 ที่สมัชชา LWF ครั้งที่ 2 ที่ฮานโนเวอร์ เยอรมันนี อัตราส่วนของสตรีได้รับการรวมเข้าในสมัชชา และคงต่อมาในรูปของกรรมาธิการสตรี ซึ่งเป็นการนำทางสู่คณะกรรมการที่ปรึกษาแก่ แผนกสตรีชุดแรกที่ถูกแต่งตั้งขึ้นในปี 1975 ทั้งนี้ มติแต่งตั้งแผนกสตรีนั้นเกิดขึ้นในสมัชชา LWF ครั้งที่ 5 ที่เอว็อง ฝรั่งเศสในปี 1970

ปี 1984 สมัชชา LWF ครั้งที่ 7 ที่บูดาเปสต์ ฮังการี ได้ผ่านมติที่เป็นหลักสำคัญอย่างเห็นได้ชัด คือการจัด ‘ระบบโควตา’ สำหรับสตรีและฆราวาสเพื่อการเข้าร่วมสมัชชา เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่า อย่างน้อยที่สุดจะต้องมีสตรีร่วมสมัชชาร้อยละ 40 และสมัชชาครั้งที่ 8 (ปี 1990) และสมัชชาครั้งที่ 9 (ปี 2003) ก็ได้ยืนยันมตินี้

สมัชชา คณะกรรมการสภา เจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานของ LWF มีมติว่า ของประธานของสตรีในพันธกิจที่รับการสถาปนาเป็นการปฏิบัติที่พิเศษที่ต้องปฏิบัติในประชาคม LWF ในระดับโลก มิติหนึ่งก็คือการใคร่ครวญด้านเทววิทยา และผลการปฏิบัติด้านคริสตจักรวิทยาของการบรรลุสตรีเข้าไปในเรื่องพันธกิจที่รับการสถาปนาที่ ได้แสดงให้เห็นว่า คริสตจักรได้เข้าใจตนเองอย่างไรและได้เป็น พยานต่อสังคมต่อการดำเนินชีวิต และประกาศถึงข่าวประเสริฐที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมของทุกคนอย่างไร การมีส่วนร่วมของสตรีในพันธกิจที่รับการสถาปนา นั้น เป็นเรื่องสำคัญไม่เพียงแต่เป็นขั้นตอนนำสู่การสร้างประชาคมที่ทุกคนมีส่วนร่วม แต่การมีส่วนร่วมของสตรีและบุรุษในการตัดสินใจนั้นเป็นขั้นตอนสำคัญอีกขั้นหนึ่งสู่การมีส่วนร่วมอย่างสมบูรณ์ ทั้งนี้ LWF เป็นประชาคมที่ทำให้เรื่องความคิดเรื่องการปฏิรูปคริสตจักรตลอดไป นั้นได้เป็นรูปธรรมขึ้นมา ทำให้ความคิดกลายนั้นได้เกิดเป็นกระบวนการ ปฏิรูปในหลายๆ ด้าน

จุดกำเนิดของสภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย

สภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย (สสท.) ได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1994 บนฐานการทำงานของมิชชันลูเธอรันแห่งประเทศไทย (LMT.) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1980 และได้เริ่มงานจริงๆ ในปี ค.ศ. 1976 มิชชันลูเธอรันแห่งประเทศไทย ได้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นองค์กรต่างประเทศ โดยมีองค์กรภาคีต่างประเทศตกลงร่วมพันธกิจด้วย ในขณะที่สภาคริสตจักรลูเธอรันฯ เริ่มก่อตัวขึ้น สมาชิกของมิชชันลูเธอรันแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย

สมาคมมิชชันนารีเวย์ (NMS)
 สมาคมมิชชันนารีลูเธอรันแห่งประเทศไทย (FELM)
 สภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศฮ่องกง (ELCHK)
 สภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศมาเลเซียและสิงคโปร์ (LCMS)
 สภาคริสตจักรลูเธอรันแห่งประเทศไทย (LCA)
 สภาคริสตจักรลูเธอรันคินคิในประเทศญี่ปุ่น (KINKI)

ดังนั้น ประเทศไทยจึงกลายเป็นที่ตั้งของงานมิชชันนารีลูเธอรันที่รวมองค์กรมิชชันนารีวันตักและคริสตจักรต่างๆ ในเอเชีย นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1981 เป็นต้นมา สมาชิกคริสตจักรลูเธอรันและคณะผู้ร่วมงานได้จัดกิจกรรมร่วมกัน เช่น การประชุมสามัคคีธรรม การนมัสการ การจัดค่ายประจำปี เป็นต้น การพัฒนาก้าวหน้าสำคัญได้มีขึ้น

ในปี ค.ศ. 1987 เมื่อคริสตจักรลูเธอรันได้ก่อตั้งเป็นรูปเป็นร่างขึ้น และได้เตรียมโครงสร้างที่จะสามารถนำไปใช้ได้ เพื่อพัฒนาการบริหารตนเอง มีการประชุมประจำปีโดยคริสตจักรท้องถิ่นได้ส่งตัวแทนเข้าร่วม ในวันที่ 21-24 เมษายน ค.ศ. 1994 ได้มีการเฉลิมฉลองการก่อตั้งสภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทยขึ้น ในการประชุมใหญ่สามัญประจำปีของคริสตจักร จุดสำคัญของการประชุมอยู่ในวันสุดท้าย คือธรรมนูญของสภาคริสตจักรลูเธอรันฯ ได้ถูกสถาปนาขึ้น และศาสตราจารย์บรรจบ กุสวดี ได้รับการสถาปนาให้เป็นบิชอปคนแรกของสภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย

ในปี ค.ศ. 2017 สภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย มีจำนวนสมาชิกทั้งสิ้น 4,148 คน มีคริสตจักรทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด 25 แห่ง สถานประกาศ 5 แห่ง กลุ่มผู้เชื่อ 5 แห่ง พระคริสตธรรม 1 แห่ง พันธกิจงานสงเคราะห์ และพันธกิจสื่อสารมวลชน

ในวันเสาร์ที่ 11 กุมภาพันธ์ 2017 สตรีสภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย ได้จัดประชุมใหญ่ประจำปี 2016 มีผู้แทนสตรีจากคริสตจักรเขตต่างๆ เข้าร่วม 25 ท่าน (รวมทั้งที่ปรึกษาและผู้แทนจาก สลท.) มีการรายงานพันธกิจสตรีตลอดปี และการรายงานจากเขตต่างๆ มีการแนะนำคู่มือนโยบายความเสมอภาคทางเพศ และมีการเลือกตั้งคณะกรรมการสตรีสภาฯ ชุดใหม่โดยมีพันธกิจของสตรีคือ การสามัคคีธรรม สร้างความสัมพันธ์ ร่วมรับใช้ในคริสตจักร จัดค่าย การอบรมสัมมนา และอื่นๆ

ทัศนคติเรื่องนักบวชหญิงในสภาคริสตจักรลูเธอรันในประเทศไทย (สลท.)

การบวช คือ การยืนยันการเรียกของผู้หญิงจากพระเจ้า เมื่อเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 2018 มีพิธีสถาปนาศาสนาจารย์หญิงคริสตจักรลูเธอรัน คือ ศาสนาจารย์จงกลณี สัมปชญานนท์ ศึกษานิเทศก์คริสตจักรลูเธอรันมุกดาหาร ในพิธีปิดการประชุมสมัชชาใหญ่ประจำปี 2018

ณ สำนักงานใหญ่คริสตจักรลูเธอร์แรนประเทศไทย กรุงเทพฯ ซึ่งศาสตราจารย์เป็นตำแหน่งที่มีความสำคัญมีหน้าที่เป็นผู้สอนธรรมะและประกอบพิธีศักดิ์สิทธิ์แก่ธรรมิกชน

Rev. Dr Philip Lok Oi Peng เลขานุการคริสตจักรลูเธอร์แรนภูมิภาคเอเชีย ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้หญิงมีส่วนร่วมในงานรับใช้ในคริสตจักรมาหลายปี พวกเขาได้รับใช้เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐและปฏิบัติหน้าที่ทั้งหมดของศิษยาภิบาลยกเว้นคริสต์ศาสนิกชนศักดิ์สิทธิ์ ดังนั้น คริสตจักรจึงตระหนักถึงการมีส่วนร่วมของพวกเขาและยืนยันการเรียกของพวกเขา”

ศาสตราจารย์จงกลณี สัมปชัญญานนท์ กล่าวว่าแรงจูงใจในการบวชของเธอ นั้น เป็นแรงผลักดันจากความปรารถนาที่จะรับใช้สังคมชุมชนของเธออย่างเต็มที่ในฐานะศิษยาภิบาล “ด้วยการบวชฉันจะสามารถประกอบพิธีศีลระลึก ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถทำได้ในอดีต”

การให้กำลังใจกับผู้หญิงคนอื่น (Encouragement to other women)

ศิษยาภิบาลที่ได้รับการแต่งตั้งใหม่พร้อมสำหรับความท้าทายในบทบาทใหม่ว่า

“วัฒนธรรมไทยของเราเหมือนกับวัฒนธรรมเอเชียอื่นๆ ที่มีอคติต่อผู้หญิง มันน่าสนใจที่จะเห็นว่าสมาชิกของฉันจะตอบสนองต่อความรับผิดชอบใหม่ของฉันได้อย่างไร เพราะพวกเขารู้จักศิษยาภิบาลชายเท่านั้น”

ศาสตราจารย์จงกลณี สัมปชัญญานนท์ ต้องการที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้หญิงคนอื่นๆ ที่รู้สึกว่าคุณเรียกเข้ามาในพันธกิจรับใช้ “ฉันกระตุ้นพวกเขาให้ไปรับการฝึกอบรมที่เหมาะสมและแสวงหาการสถาปนาอย่างกล้าหาญ เพราะนี่เป็นการยืนยันการเรียกของพวกเขาจากพระเจ้า”

2.4.2 สหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย

สหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย (ส.ค.บ. : Thailand Baptist Convention: TBC) เป็นองค์การทางศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย ที่ก่อตั้งขึ้นเพื่อประสานงานด้านศาสนาและดูแลสมาชิกของมูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์

ประวัติความเป็นมา

➤ ปี ค.ศ. 1833 งานคริสตจักรแบปติสต์ไทยได้เริ่มต้นขึ้น โดยมิชชันนารีจากคณะเซาเทิร์นแบปติสต์จากสหรัฐอเมริกาเข้ามาทำการประกาศข่าวดีในประเทศไทย

➤ ปี ค.ศ. 1837 ก่อตั้งคริสตจักรเมตรีจิต นับเป็นคริสตจักรคณะแบปติสต์แห่งแรกในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

➤ หลังจากนั้นคณะแบปติสต์ในสหรัฐอเมริกาได้มีการแบ่งออกเป็นสององค์กรใหญ่ จนกระทบต่อคริสตจักรแบปติสต์ในไทย กิจการของคณะแบปติสต์เดิมย้ายไปสังกัดสภาคริสตจักร

ในประเทศไทย ซึ่งเป็นของคณะเพรสไบทีเรียน ทำให้ต้องเริ่มต้นงานใหม่ งานแบปติสต์เดิมเป็นของนอร์ธเทิร์นแบปติสต์ อยู่ในสังกัดสภา ภาค 12

➤ ปี ค.ศ. 1949 คณะแบปติสต์ภาคใต้ (Southern Baptist Convention) จึงส่งมิชชันนารีมา 13 ครอบครัว เข้ามาเริ่มงานในประเทศไทยใน และริเริ่มพันธกิจแบปติสต์ในประเทศไทยอีกครั้ง

➤ ในช่วง 5 ปีแรก (ค.ศ. 1949- ค.ศ. 1954) สามารถตั้งคริสตจักรได้ถึง 7 แห่ง ปี ค.ศ. 1951 จึงสถาปนาคริสตจักรแบปติสต์ที่เลี้ยงตนเองได้เป็นแห่งแรกคือคริสตจักรพระคุณ (ซอยสุขุมวิท 19) และพันธกิจของคณะแบปติสต์ได้ขยายอย่างรวดเร็ว เกิดคริสตจักรและหน่วยงานเป็นจำนวนมากในภูมิภาคต่างๆ จึงได้ตั้ง “มูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์” ขึ้นและได้รับอนุญาตจัดตั้งเป็นนิติบุคคล เมื่อวันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2504

➤ ปี ค.ศ. 1971 ตั้งสหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย (ส.ค.บ.)

➤ ในปี พ.ศ. 2520 มูลนิธิคริสตจักรแบปติสต์ได้รับรองจากกรมการศาสนา

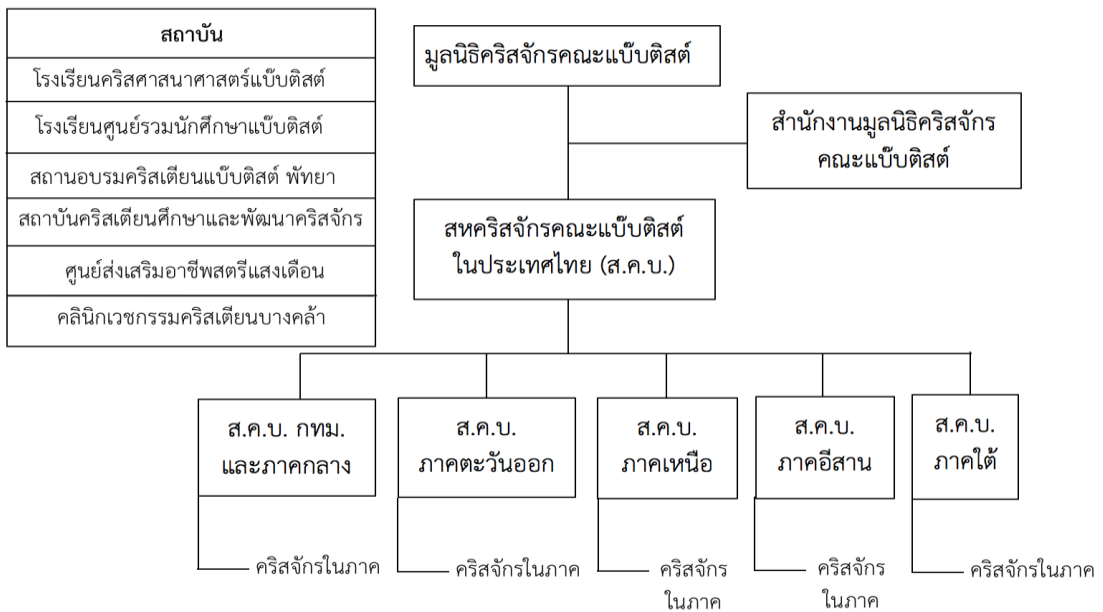
➤ ในปี พ.ศ. 2545 มูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์ได้มอบหมายให้สหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย เป็นผู้แทนในการดำเนินการประสานงานด้านศาสนา ในนามของมูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์ เพื่อเป็นการแบ่งเบาภารกิจที่มีมากขึ้นตามลำดับจนถึงปัจจุบัน

สหคริสตจักรแบปติสต์ในประเทศไทย ยึดถือหลักข้อเชื่อ 8 ข้อ ดังนี้

- 1) พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าที่ได้รับการดลใจให้เขียนไว้ อย่างไม่ผิดพลาด และทรงสิทธิอำนาจอย่างสมบูรณ์ เป็นหลักแห่งความเชื่อและการปฏิบัติของผู้เชื่อทั้งปวง
- 2) พระเจ้าเที่ยงแท้เป็นพระเจ้าองค์เดียว ทรงไว้ซึ่งอำนาจและสง่าราศี ทรงสร้างสรรพสิ่งและทรงพระชนม์อยู่นิรันดร์ใน 3 พระภาค คือ พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์
- 3) พระเยซูคริสต์ได้บังเกิดจากมารีย์ หญิงสาวพรหมจารี โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสภาพพระเจ้าและมนุษย์อย่างบริบูรณ์ พระองค์ทรงบริสุทธิ์และปราศจากบาปทรงทนทุกข์ทรมาน ลี้นพระชนม์บนไม้กางเขน ถูกฝังไว้และฟื้นคืนพระชนม์ในวันที่สาม พระองค์เสด็จสู่สวรรค์ ทรงประทับเบื้องขวาของพระบิดาและทูลขอเพื่อผู้เชื่อ
- 4) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานในจิตใจของมนุษย์ให้สำนึกบาป และทรงสำแดงความจริงของพระเยซูคริสต์แก่มนุษย์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ในใจของผู้เชื่อทุกคน ทรงเป็นผู้นำพาปรับปรุงแก้ไขชีวิตและเล่าโลมผู้เชื่อ
- 5) พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ตามพระฉายาของพระองค์ มนุษย์ไม่เชื่อฟังพระเจ้าจึงเป็นคนบาปและตกอยู่ภายใต้อำนาจของความบาป ดังนั้น มนุษย์ทุกคนจึงต้องการความรอดและการคืนดีกับพระเจ้า

- 6) มนุษย์ได้รับความรอดเนื่องด้วยพระคุณของพระเจ้า โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ พระคุณของพระเจ้าทรงสำแดงโดยการที่พระเยซูคริสต์ทรงตายแทนคนบาปบนไม้กางเขน ส่วนความเชื่อเป็นการแสดงออกของมนุษย์ ด้วยความสมัครใจ โดยการกลับใจใหม่และวางใจในพระเยซูคริสต์
- 7) พระเยซูคริสต์ทรงสถาปนาทั้งคริสตจักรสากลและคริสตจักรท้องถิ่น คริสตจักรท้องถิ่นประกอบด้วยผู้เชื่อที่รับบัพติศมาแล้วรวมตัวกันเพื่อนมัสการ สามัคคีธรรม และประกอบพระราชกิจตามที่พระเยซูได้มอบให้คริสตจักร ในคริสตจักรมีการประกาศความเชื่อผ่านทางพิธีบัพติศมา ด้วยการจุ่มน้ำ และการระลึกถึงพระเยซูคริสต์ผ่านทางพิธีมหาสนิท
- 8) พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกด้วยฤทธานุภาพและสง่าราศีเพื่อ จะทรงพิพากษา และผู้ที่เชื่อจะดำรงอยู่กับพระองค์เป็นนิรันดร์

โครงสร้างมูลนิธิคริสตจักรคณะแบปติสต์

Vision วิสัยทัศน์ สตรีแบปติสต์ในประเทศไทย

"ส่งเสริมสตรีคริสเตียนแบปติสต์ไทย รับผิดชอบต่อพระเจ้าตามของประทานที่ได้รับ"

MISSION พันธกิจ สตรีแบปติสต์ในประเทศไทย

เข้าใจ - สร้างความมั่นใจ ภูมิใจในของประทานที่มี

เข้าถึง - หนุนใจ ส่งเสริม ให้มีใจพร้อมร่วมงานรับใช้ในคริสตจักร

พัฒนา - ฝึกอาชีพ เพิ่มทักษะ กล้าที่จะถ่ายทอดวิชา พัฒนาความสามารถ

2.4.3 สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย

ประวัติความเป็นมา

ในอดีตรัฐบาลไทยรู้จักองค์การศาสนาคริสต์ในประเทศไทยเพียงนิกายโรมันคาทอลิก และนิกายโปรเตสแตนต์ คือ สภาคริสตจักรในประเทศไทยเท่านั้น แต่ความเป็นจริงยังมีกลุ่มคริสเตียน คริสตจักร องค์การคณะมิชชัน และสถาบันคริสเตียนใหญ่น้อยกระจัดกระจายกันอยู่ทั่วประเทศไทย โดยไม่ได้เข้าสังกัดสภาคริสตจักรในประเทศไทย ด้วยเหตุผลต่างๆ กัน และเมื่อนำเอา กลุ่มคริสตจักรองค์การมิชชัน และสถาบันดังกล่าวมารวมกันเข้าก็นับจำนวนมิใช่น้อย ความคิดเกี่ยวกับการประสานงานและช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างองค์การที่ทำพันธกิจในการประกาศ คริสตศาสนาในประเทศไทยได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ ค.ศ. 1956 คือ ได้มีการประชุมพบปะกันเป็นครั้งคราว และทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นมิชชันนารี และเรียกตัวเองเป็นภาษาอังกฤษว่า “อีแวนเจลิคอล เฟลโลชิพ” (Evangelical Fellowship)

กระทั่งปีค.ศ. 1969 ศาสนาจารย์สุข พงษ์น้อย และศาสนาจารย์อีกหลายท่านพร้อมกับมิชชันนารีบางคน ได้มีการจัดตั้งองค์การอย่างเป็นทางการใช้ชื่อ “สหสัมพันธ์กิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย” ขึ้นเพื่อให้บรรดาคริสเตียนนิกายโปรเตสแตนต์เหล่านี้ร่วมมือกันเพื่อเสริมสร้าง สามัคคีธรรม และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อสะดวกต่อการติดต่อกับหน่วยงานราชการ จึงได้ขอจดทะเบียนจัดตั้งเป็นองค์การขึ้นต่อทางราชการโดยใช้ชื่อใหม่ว่า “องค์การสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย” ชื่อย่อภาษาไทย “สคท.” มีชื่อภาษาอังกฤษว่า “The Evangelical Fellowship of Thailand” ใช้ชื่อย่อว่า “E.F.T” และได้รับการรับรองจากกรมการศาสนา กระทรวงศึกษาธิการ (ปัจจุบันกระทรวงวัฒนธรรม) เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน ค.ศ. 1969 ให้เป็นองค์การใหญ่ทางศาสนาคริสต์อันดับที่ 3 ในประเทศไทย ต่อจากสมาคมคาทอลิก และสภาคริสตจักรในประเทศไทย

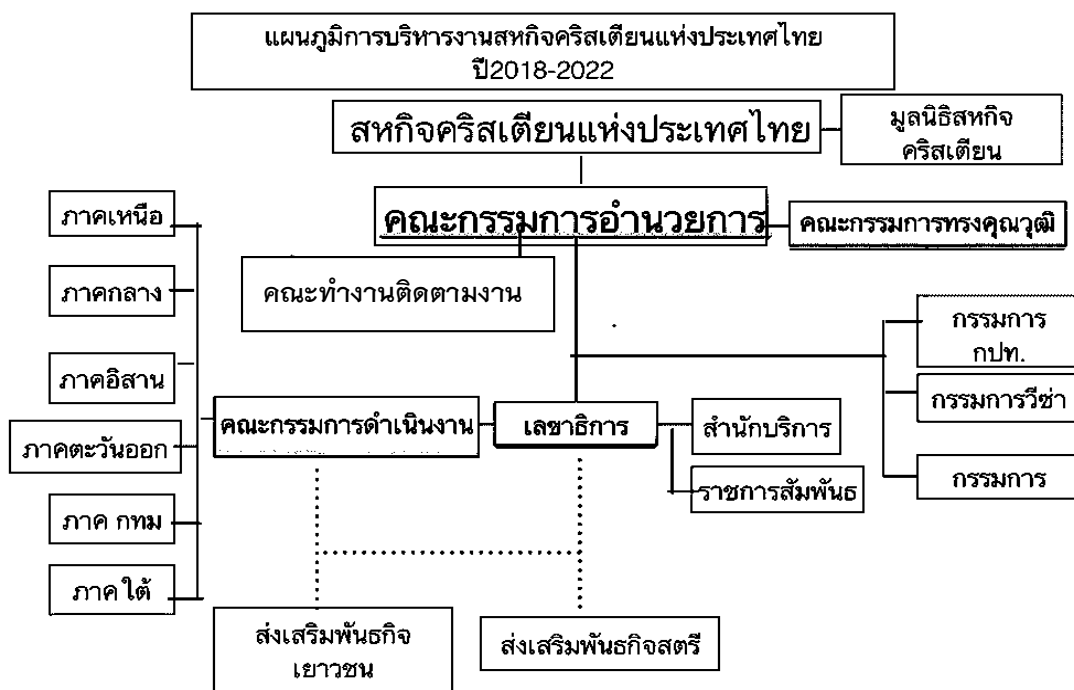
สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย เริ่มต้นมีสมาชิกที่เป็นคริสตจักร 7 แห่ง องค์การมิชชัน 9 แห่ง และสถาบันพระคริสตธรรม 1 แห่งในระยะเวลา 49 ปี พระเจ้าอวยพรให้พันธกิจของพระองค์เจริญเติบโตขึ้น อย่างน่าอัศจรรย์ จนถึง ปี ค.ศ. 2018 มีสมาชิกแบ่งเป็นองค์กรคริสตจักร องค์การพันธกิจคริสเตียนและมิชชัน และสถาบันพระคริสตธรรม รวมกันทั้งสิ้น 210 แห่ง จำนวนคริสตจักรรวมทั้งสิ้น 2,729 แห่ง จำนวนคริสเตียน 196,177 คน (นับอายุ 15 ปีขึ้นไป) ในสังกัดทั่วประเทศ มีคณะกรรมการอำนวยการ ทำหน้าที่บริหารงาน จำนวน 15 คน มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน และมีคณะกรรมการดำเนินงานพันธกิจ 7 คน (เป็นผู้แทนภาค) โดยมีวัตถุประสงค์หลัก ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการประสานงานและความร่วมมือกัน
2. ส่งเสริมการเผยแพร่ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์
3. ส่งเสริมการเจริญฝ่ายจิตวิญญาณของคริสเตียน

4. ส่งเสริมการผลิตและการใช้สื่อสารมวลชนของคริสเตียน

5. ส่งเสริมการสังคมสงเคราะห์และสาธารณประโยชน์

คติพจน์ คือ "พันธกิจเป็นหลัก ความรักเป็นฐาน บริการเป็นเลิศ"

จากแผนภูมิการบริหารงานสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย จะเห็นได้ว่าการส่งเสริมพันธกิจสตรี ซึ่งเป็นไปได้ อาจมีคณะสตรี ในคริสตจักรท้องถิ่นต่างๆ ระดับภูมิภาคของคริสตจักรสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย เรียกว่า คณะกรรมการสตรีสหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย (สคท.) ภาคกรุงเทพและปริมณฑล ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคอีสาน และภาคตะวันออก เป็นต้น ซึ่งในแต่ละภาค ก็มีคณะกรรมการสตรีที่ได้อาสาสมัครร่วมกันทำงานรับใช้พระเจ้า

สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย มีสมาชิกภาพ 3 ประเภท ประกอบด้วย

- 1) สมาชิกประเภทสามัญ ได้แก่ องค์กรคริสตจักร องค์การพันธกิจ และสถาบันศาสนศาสตร์
- 2) สมาชิกประเภทวิสามัญ ได้แก่ องค์กรคริสตจักร องค์การพันธกิจและสถาบันศาสนศาสตร์ที่ต้องการร่วม พันธกิจและสามัคคีธรรมกับสหกิจคริสเตียนฯ แต่ยังไม่พร้อมเป็นสมาชิกสามัญ
- 3) สมาชิกประเภทกิตติมศักดิ์ ได้แก่ องค์การต่างประเทศที่มาร่วมทำพันธกิจในประเทศไทย เป็นสมาชิกในรูปแบบพันธมิตรเท่านั้น

2.4.4 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรในประเทศไทย เป็นองค์กรศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่รวมตัวกัน เพื่อทำพันธกิจของพระเจ้าในประเทศไทย โดยการทำพันธกิจรับใช้พระเจ้าตามแบบอย่างขององค์พระเยซูคริสต์ด้วยการประกาศพระกิตติคุณ การอบรมสั่งสอน การรักษาคนเจ็บป่วย และให้ความช่วยเหลือผู้ที่ถูกทอดทิ้ง (มัทธิว 4:23, 9:35-37) โดยมีหลักข้อเชื่อ ข้อปฏิบัติ ภายใต้ธรรมนูญการปกครองเดียวกัน

การทำพันธกิจของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เริ่มต้นมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1828 โดยมีมิชชันนารีสองท่าน คือ ศาสนาจารย์จาคอบ ทอมลิน และ ศาสนาจารย์ นพ.คาร์ล กุตสลาฟ ได้เข้ามาเผยแพร่พระกิตติคุณ หลังจากนั้นมิชชันนารีอีกหลายคนและนิกาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะอเมริกันเพรสไบทีเรียนในสหรัฐอเมริกา คณะอเมริกันแบปติสต์ คณะดีไซเปิล ได้เข้ามาร่วมทำพันธกิจในประเทศไทยอย่างมั่นคง ทั้งพันธกิจการประกาศพระกิตติคุณและตั้งคริสตจักร การจัดการการศึกษา อบรมสั่งสอน และการรักษาพยาบาล

จนกระทั่งปี ค.ศ. 1934 ผู้นำคริสตจักรชาวไทย ได้ก่อตั้งเป็น “สภาคริสตจักรในประเทศไทย” ต่อมาเปลี่ยนชื่อจากสภาคริสตจักรในสยาม เป็น “สภาคริสตจักรในประเทศไทย” (ตามการเปลี่ยนชื่อประเทศของรัฐบาลในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม) โดยมีวัตถุประสงค์ซึ่งปรากฏในธรรมนูญแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย ค.ศ. 1998 ดังต่อไปนี้

1. เพื่อรวบรวมคริสเตียนทั้งหลายในประเทศไทย ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน
2. เพื่อให้มีความสัมพันธ์ช่วยเหลือและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ในการรับใช้พระเจ้าและสังคม ตามน้ำพระทัยของพระองค์ และสร้างเสริมพันธกิจให้เจริญเติบโตมั่นคงยิ่งขึ้น
3. เพื่อให้คริสตจักรมีสง่าราศี และเทิดทูนพระสิริของพระเจ้า
4. เพื่อรวบรวมทรัพย์สินทั้งปวงของสภาคริสตจักรในประเทศไทย ให้อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย หรือมูลนิธิที่สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีมติให้ตั้งขึ้น

พันธกิจของสภาคริสตจักร ประกอบด้วยพันธกิจด้านการประกาศเผยแพร่พระกิตติคุณ พันธกิจด้านการศึกษา พันธกิจด้านการรักษาพยาบาล และพันธกิจอื่นๆ โดยมีหลักข้อเชื่อ ข้อปฏิบัติ และธรรมนูญเดียวกัน อยู่ภายใต้การปกครองเดียวกัน ด้วยวิธีการเลี้ยงตนเอง ปกครองตนเอง และประกาศพระกิตติคุณด้วยตนเอง

การปกครอง สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีการแบ่งการปกครองออกเป็นคริสตจักรภาค คริสตจักรท้องถิ่น หมวดคริสเตียน และศาลาธรรม อีกทั้งมีหน่วยงาน และสถาบันการศึกษา สถาบันการแพทย์ ร่วมทำพันธกิจของพระเจ้าอย่างครบวงจร

สภาคริสตจักรในประเทศไทยมีความสัมพันธ์กับคริสตจักรสากล อาทิ เป็นสมาชิกของ สภาคริสตจักรสากล (World Council of Church : WCC) สภาคริสตจักรแห่งเอเชีย (Christian Conference of Asia: CCA) และสหคริสตจักรปฏิรูปสากล (World Communion of Reform Churches: WCRC) จนถึงปัจจุบัน สภาคริสตจักรในประเทศไทยได้ลงนามความร่วมมือกับองค์กร เอกสัมพันธ์และคริสตจักรคู่มิตรระหว่างประเทศ มากกว่า 30 องค์กร

สภาคริสตจักรในประเทศไทยทำพันธกิจประกอบด้วย 5 พันธกิจหลัก ได้แก่

1. พันธกิจเผยแผ่และพัฒนาคริสตจักร ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานเผยแผ่พระกิตติคุณ หน่วยงานประทีปของไทย และหน่วยงานพัฒนาและบริการสังคม
2. พันธกิจการอภิบาลชีวิตคริสเตียน ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานศิษยาภิบาล หน่วยงานสตรี และหน่วยงานอนุชน
3. พันธกิจการคลังและทรัพย์สิน ประกอบด้วย 3 หน่วยงาน ได้แก่ หน่วยงานบัญชีการเงิน หน่วยงานทรัพย์สิน และหน่วยงานสวัสดิการ
4. พันธกิจการศึกษา ประกอบด้วย สถาบันการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 27 แห่ง สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 2 แห่ง
5. พันธกิจการแพทย์ ประกอบด้วย โรงพยาบาลและสถานพยาบาล จำนวน 8 แห่ง

นอกจากนี้ ยังมีสถาบันศาสนศาสตร์ศึกษา จำนวน 7 แห่ง สถาบันการศึกษานานาชาติ จำนวน 3 แห่ง และหน่วยงานอีก 23 หน่วยงาน ที่ดำเนินงานภายใต้การดูแลของคณะผู้บริหาร สภาคริสตจักรในประเทศไทย

สภาคริสตจักรในประเทศไทย สนับสนุนและส่งเสริมให้สตรีคริสเตียนมีบทบาทความรับผิดชอบในการเป็นพยานขององค์พระเยซูคริสต์ ทั้งในคริสตจักรและชุมชน โดยมีเป้าหมายให้สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย มีความเชื่อที่เข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการรับใช้พระเจ้าในระดับคริสตจักรภาค สภาคริสตจักรในประเทศไทย

สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย ก่อตั้งขึ้นก่อนเกิดสงครามโลกครั้งที่สอง มีกลุ่มสตรีเกิดขึ้นในนามของคณะ ‘คิงส์ดอร์เตอร์’ (Kings Daughter’s) ต่อมาเมื่อผู้แปลเป็นภาษาไทยว่า ‘คณะราชธิดาแห่งคริสตจักร’ ปี ค.ศ. 1949 ได้จัดตั้งเป็นองค์กรระดับชาติ คือ คณะสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักร เริ่มต้นพันธกิจด้วย

1. การออกเยี่ยมเยียนสตรีในจังหวัดต่างๆ การส่งเสริมให้สตรีได้อิทธิฐานเพื่อสมาชิกในครอบครัวที่ยังไม่เชื่อพระเยซูคริสต์ เยี่ยมคนเจ็บป่วย สมาชิกที่ไม่มานมัสการ สอนสตรีในการอ่านเขียน เพื่อสอนสตรีที่ไม่รู้หนังสือ ทำให้ศึกษาพระคัมภีร์ได้

2. สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรฯ ได้ริเริ่มตั้งกฎข้อบังคับสตรีขึ้นเพื่อใช้ปฏิบัติบริหารงานให้เป็นไปตามนโยบายดำเนินงานของสตรีคริสเตียนทุกคริสตจักร เรียกว่า “ธรรมนูญ และข้อบังคับของคณะสตรีคริสเตียนแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย” ตั้งแต่ ค.ศ. 1955, 1967, 1969, 1974, 1975 และ ค.ศ. 1990 และ 2002 และมีการจัดทำคือ “หนังสือคู่มือการประชุม” ต่อมาได้ทำหนังสือ “อิฐฐานนำชีวิต” เพื่อเสริมสร้างความเชื่อศรัทธา

3. ในความสัมพันธ์กับสตรีคริสเตียนในต่างประเทศ ได้มีการแลกเปลี่ยนความรู้ มีงานสนับสนุนด้านการเงิน ด้านบุคลากรแก่กัน (เช่น ACWC / WDP / ICFLC ส่งเงินไปช่วยเด็กอนาถาที่ฮ่องกงและอินเดีย ช่วยมิชชันนารีไปลาว) เป็นสมาชิกมิตรภาพแห่งเหรียญค่าน้อย ริเริ่มให้ทุนนักศึกษาสตรีไปเรียนต่างประเทศ

4. ในปี ค.ศ. 1957 คณะสตรีคริสเตียนระดับภาคได้เริ่มก่อตั้งขึ้นและขยายไปในจังหวัดต่าง ๆ

5. ในปี ค.ศ. 1967-1977 มีงานสำคัญที่สุดที่สตรีได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั่วประเทศ คือ การสร้างตึกสำนักงานสตรีต่อจากตึกสำนักงานสภาคริสตจักรฯ (14 ประมวล)

6. ในปี ค.ศ. 1975 มีผู้อำนวยการคนแรกของกองสตรีฯ คือ คุณจินน์ แบลเลอร์โจ เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม ค.ศ. 1975 สภาคริสตจักรฯ ได้มีการยกระดับจาก “แผนกสตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย” เป็น “กองสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย” ปี ค.ศ. 1998 กองสตรีฯ มีผู้ทำงานประจำเต็มเวลาอยู่ 3 คน คือ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ และเลขานุการสำนักงานกองสตรีฯ ทำหน้าที่ดูแลประสานงานกับคณะสตรีในคริสตจักรภาคต่างๆ ทั่วประเทศ ภายหลังได้เปลี่ยนชื่อเป็น ‘หน่วยงานสตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย’

7. ในปี ค.ศ. 1999 สภาคริสตจักรในประเทศไทยได้มีการรวมหน่วยงานมาอยู่ภายใต้พันธกิจเสริมสร้างคริสตจักรและชุมชน คือ หน่วยงานสตรี หน่วยงานอนุชน ฝ่ายบ้านและครอบครัว ปี ค.ศ. 2004 ถึงปัจจุบัน ได้เปลี่ยนชื่อเป็นพันธกิจการอภิบาลชีวิตคริสเตียน โดยให้ฝ่ายบ้านและครอบครัวไปอยู่ภายใต้สำนักเลขาธิการสภาคริสตจักรฯ

สตรีคริสเตียนของคริสตจักรท้องถิ่นตามจำนวนคริสตจักรและหมวดคริสเตียน มากกว่า 1,000 แห่ง แบ่งเป็น 22 คริสตจักรภาค มีการประชุมสมัชชาสตรีคริสเตียนทั่วประเทศจะมีการประชุมทุก ๆ 2 ปี และมีการเลือกตั้งกรรมการสตรีคริสเตียน คณะกรรมการแต่ละชุดมีวาระการทำงาน 4 ปี พันธกิจสตรีคริสเตียน แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 พันธกิจในสำนักงาน ได้แก่ เอกสาร จดหมาย การติดต่อข่าวสาร ระเบียบนมัสการ คู่มือ แผ่นพับ เก็บข้อมูลประวัติสตรี ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ของสภาคริสตจักรในประเทศไทย องค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ฯลฯ

ส่วนที่ 2 พันธกิจที่ส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานให้คณะสตรีคริสตจักรท้องถิ่น
คริสตจักรภาค 22 ภาคได้ทำพันธกิจด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนที่ 3 พันธกิจที่ทำภายในประเทศ เป็นการทำให้พันธกิจร่วมกันที่เป็นรูปธรรมตาม
ความต้องการและตามเป้าหมายของคณะสตรีในคริสตจักรท้องถิ่น

โครงการ และพันธกิจของพระเจ้าในประเทศ

- 1) การประชุมกรรมการดำเนินงาน สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 2) การประชุมกรรมการอำนวยการ สตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 3) วันระลึกสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 4) เครือข่ายสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย 4 เครือข่าย ได้แก่
 - (4.1) เครือข่ายสตรีคริสเตียนชนเผ่า (ภาค 2 ไตหย่า,10,12ลาหู่,16, 18 ลาหู่ ละว้า ,19 ,20 ,21 และ 22)
 - (4.2) เครือข่ายสตรีคริสเตียนภาคใต้ (ภาค 7เขตใต้, 8 , 9 และ 17)
 - (4.3) เครือข่ายสตรีคริสเตียนภาคเหนือ (ภาค 1, 2, 3, 4, 5,14,15)
 - (4.4) เครือข่ายสตรีคริสเตียนภาคกลาง-อีสาน (ภาค 6,7,11,12,13)
- 5) จัดทำคู่มือนมัสการและเทศนา
- 6) จัดพิมพ์หนังสือคู่มืออธิษฐานนำชีวิตประจำปี
- 7) พัฒนาทักษะชีวิตผู้นำสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย
- 8) สัมมนาสตรีรุ่นใหม่
- 9) เยี่ยมเยียน ประสานงานแผนสตรีคริสตจักรภาคต่างๆ
- 10) โครงการเรียนรู้หน่วยงานสตรี (นักศึกษาฝึกงาน)
- 11) พัฒนาศักยภาพสตรีศาสนศาสตร์
- 12) ส่งเสริมด้านจิตวิญญาณ ‘แข่งขันพระคัมภีร์’
- 13) พัฒนาอาชีพ ส่งเสริมการตลาด
- 14) ช่วยผู้ประสบภัย/พลัดถิ่น/อพยพ
- 15) โครงการเพื่อนช่วยเพื่อน
- 16) ประสานสัมพันธ์ภายในประเทศ
- 17) เสริมสร้างความรู้ด้านเศรษฐกิจพอเพียง/ออมทรัพย์
- 18) สภาสตรีแห่งชาติในพระบรมราชินูปถัมภ์
- 19) สตรีคริสตชนไทย (สตรี 5 องค์การ)
- 20) สัมมนาสตรีสองวัย
- 21) ข่าวสารสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรในประเทศไทย

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ สตรีคริสเตียนได้ประสานงานและร่วมมือองค์กรระหว่างประเทศเพื่อร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหาของคริสตจักร สังคม และโลกยุคไร้พรมแดน ความสัมพันธ์กับต่างประเทศดังนี้

1. มิตรภาพแห่งเหรียญค่าน้อย
2. อธิษฐานสากล (World day of Prayer : WDP)
3. สภาสตรีคริสตชนแห่งเอเชีย (Asia Church Women's Conference : ACWC)
4. สภาคริสเตียนแห่งเอเชีย (Christian Conference of Asia : CCA)
5. สตรียุโรป อเมริกา
6. สตรีเพื่อนบ้าน (อาเซียน)
7. โครงการสัมพันธ์ภาพแห่งการรับใช้กับสตรีต่างประเทศ

ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้สนับสนุน ส่งเสริมสตรีคริสเตียนสภาคริสตจักรด้วยดีตลอดมา ผ่านกองสตรีในอดีตหรือผ่านพันธกิจของหน่วยงานสตรีในปัจจุบัน อย่างเต็มที่ทั้งงบประมาณ บุคลากร และอุปกรณ์ต่างๆ ในการส่งเสริมพันธกิจสตรีทั้งในและต่างประเทศ อันเป็นการทำพันธกิจเพื่อขยายแผ่นดินของพระเจ้า

2.5 แนวคิดเรื่องการรับใช้

2.5.1 แนวคิดจากพระคัมภีร์

แนวคิดเรื่อง ผู้รับใช้ ในภาษาธรรมดาของเราในทุกวันนี้ ผู้รับใช้ และคำว่า ทาส มีความหมายแตกต่างกัน แต่ในภาษาเดิมของพระคัมภีร์ สองคำนี้และเป็นคำเดียวกัน คนเรามักจะเกลียดคำว่าทาสเพราะหมายถึงคนที่เป็นข้า เขาไม่มีสิทธิในตัวและเป็นเสมือนเครื่องใช้ของนาย คำสอนอันชอบธรรมของพระคัมภีร์เป็นบ่อเกิดแห่งการเลิกใช้ทาส คำสอนนั้นไม่กล่าวเรื่องทาสในทำนองดูถูก แต่กล่าวในทำนองว่า ทาสเป็นมนุษย์ที่มีเกียรติเหมือนคนที่ไม่เป็นทาส เขาถูกสร้างขึ้นตามแบบพระฉายาของ พระเจ้าเหมือนมนุษย์คนอื่น นายต้องทำต่อทาสเหมือนเป็นลูกจ้าง ไม่ใช่เป็นเหมือนสิ่งของที่นายจะใช้ตามใจโดยไม่คิดถึงความรู้สึกหรือสิทธิของเขา เหตุฉะนั้นการที่พระคัมภีร์กล่าวว่า ประชาชนของพระเจ้าเป็นทาสของพระองค์ ไม่ทำให้เขาารู้สึกละอายตรงกันข้ามเป็นฐานะที่มีเกียรติ เพราะพระเจ้าทรงเลือกเขาให้รับใช้ พระองค์ซึ่งเป็นกิจการที่ ไม่มีกิจการใดในโลกนี้จะเทียบได้ อย่างไรก็ตามเขาต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าทุกประการ และถวายเกียรติพระองค์ด้วยการปฏิบัติที่ซื่อสัตย์เสมอ (ฉธบ. 7: 6-8, 11:13; อสย. 44: 21; รม. 1:1) (เฟลมมิง ดอน, 2009)

พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงสตรีมากมายที่เป็นผู้รับใช้พระเจ้าเช่นเดียวกับบุรุษ และไม่มีพระคัมภีร์ตอนใดที่บ่งว่าสตรีด้อยกว่าบุรุษ หรือมีข้อห้ามไม่ให้สตรีรับใช้พระเจ้า พระเจ้าสร้างทั้งบุรุษและสตรีซึ่งมีลักษณะต่างกัน มีความรับผิดชอบต่างกัน แต่ฐานะเท่าเทียมกันในสายพระเนตรพระเจ้า

ดังนั้น บทบาทของสตรีที่การมีส่วนร่วมในการรับใช้ในพันธกิจของพระเจ้านั้นปรากฏตั้งแต่สมัยพระคัมภีร์มาแล้ว ในที่นี้ขอกล่าวถึง มิเรียม เดโบราห์ มารีย์มักดาลา ลิเดีย และปรีสซิลลา ดังต่อไปนี้

มิเรียม (อพยพ 2:4 ; 15:20-21, 1พศด. 6:3, มีคาห์ 6: 4)

- มิเรียม มีความหมายว่า ความขม มีความหมายเดียวกับมาเรีย
- เป็นบุตรของอับรามและโยเคเบด
- เป็นพี่สาวของอาโรนและโมเสส (กัณดารวิถี 26:59)
- มิเรียมเป็นผู้เผยพระวจนะหญิงคนแรก (อพย. 15:20)
- ชีวิตสมรส ไม่มีการบันทึกชัดเจนในพระคัมภีร์

มิเรียมเป็นพี่สาวของโมเสสคอยดูแลเมื่อนางโยเคเบดได้นำโมเสสใส่ตระกร้าและนำไปลอยที่แม่น้ำไนล์ นี่เป็นแผนการของพระเจ้า มิเรียมคงพอรู้บ้างว่าสักวันหนึ่งข้างหน้าโมเสสอาจจะกลายเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ของชาติอิสราเอล แม้ว่าหลังจากอพยพพบที่ที่สองแล้วพระคัมภีร์ไม่ค่อยได้กล่าว มิเรียมเลย อีกหลายร้อยปีต่อมาผู้เผยพระวจนะมีคาห์ได้กล่าวถึงมิเรียมว่าเธอเป็นผู้นำประชากรอิสราเอลร่วมกับโมเสสและอาโรน (มีคาห์ 6: 4) ธวัช เย็นใจ ,(2007)

มิเรียมเป็นบุคคลหนึ่งที่พระเจ้าทรงเลือกให้มีส่วนในการรับใช้พระองค์ร่วมกับอาโรนและโมเสส แม้ว่าหลายครั้ง ภาพของการที่เธอล้มลงในความบาปในเรื่องการอิจฉาน้องชายจะเด่นชัดแต่ในที่นี้ไม่ขอกล่าวถึง แต่จะขอกล่าวถึงเรื่องราวสนุกสนานในชีวิตการรับใช้ของเธอร่วมกับอาโรนและโมเสส ซึ่งทั้งสามคนมีบทบาทสำคัญในประวัติศาสตร์ตอนต้นของอิสราเอล และเป็นผู้ดำเนินการทำพิธีฉลองหลังจากอิสราเอลได้รับชัยชนะต่ออียิปต์ที่ทะเลแดง (อพย.15: 19-21) ฝ่ายมิเรียมหญิงผู้เผยพระวจนะ พี่สาวของอาโรนก็ถือรำมะนา และหญิงทั้งปวงก็ถือรำมะนาเดินตาม พร้อมกับเต้นรำไปด้วย มิเรียมจึงร้องนำว่า

“จงร้องเพลงถวายพระเจ้าเถิด เพราะพระองค์ทรงได้ชัยชนะอย่างใหญ่หลวง
พระองค์ทรงกวาดม้าและพลม้าให้ตกลงไปในทะเล” (อพย.15: 20-21)

การร้องเพลงและการเต้นรำเป็นธรรมเนียมของชาวยิว เป็นการเฉลิมฉลองแสดงถึงความชื่นชมยินดีและขอบพระคุณพระเจ้า พูลสุข เศรษฐีโสภณกุล.(2549)

เดโบราห์ (ผู้วินิจฉัย บทที่ 4-5)

- เดโบราห์ มีความหมายว่า ผีเสื้อ คือมีความฉลาดอย่างฝูงผึ้ง มีความหวานอย่างน้ำผึ้ง และมีความแข็งแกร่งอย่างเหล็กในผึ้ง
- เป็นภรรยาของลัปปิโดท (4-4)

- เดโบราห์เป็นผู้วินิจฉัยหญิงคนแรกและคนเดียวในยุคผู้วินิจฉัย เธอจะนั่งอยู่ที่ต้นอินทผลัมเพื่อให้คำปรึกษา ชำระความ และให้ความยุติธรรมแก่ประชาชน
- มีบ้านอยู่ระหว่างรามาทห์และเบธเอลในแดนเทือกเขาเอฟราอิม (4:5)

เดโบราห์เป็นสตรีที่มีอิทธิพลต่อคนอิสราเอลมาก เธอวินิจฉัยอิสราเอลด้วยความเชื่อศรัทธาในพระเจ้า มีชีวิตแห่งการสรรเสริญและการหนุนใจ (5:1-31) เธอให้คำปรึกษาประชาชนด้วยพระคำของพระเจ้าและคำอธิษฐาน ในยุคที่อิสราเอลถูกคุกคามโดยกษัตริย์เมืองคานาอัน พระเจ้าทรงสำแดงแก่เดโบราห์ว่าจะทรงให้ชัยชนะแก่อิสราเอลโดยการนำของบาราคในการต่อสู้กับสิเสรา (แม่ทัพของยาบินกษัตริย์คานาอัน) ที่แม่น้ำคีซอน (4:6-7) อิสราเอลมีชัยชนะในการสู้รบครั้งนี้เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วย เดโบราห์วินิจฉัยแผ่นดินอิสราเอลให้อยู่ในความสงบ 40 ปี

มารีย์มัคดาลา ลูคา 8:2, มาระโก 16:9, ยอห์น 20:11-17

- มารีย์เป็นชาวมัคดาลา พระคัมภีร์ไม่ได้บันทึกเรื่องราวครอบครัวของเธอ
- มารีย์เป็นหญิงที่เคยถูกผีเข้าเจ็ดผี และพระเยซูคริสต์ได้ขับไล่ผีออกจากเธอ
- มารีย์ติดตามพระเยซูและปรนนิบัติรับใช้พระองค์อย่างสัตย์ซื่อจนถึงกางเขนและอุโมงค์ฝังศพของพระเยซู
- เช้าวันอาทิตย์มารีย์มัคดาลา มารีย์มารดาของยากอบ โยอห์นนาและนางสะโลเม ได้นำเครื่องหอมเพื่อจะไปโลมพระศพของพระเยซูที่อุโมงค์ ขณะที่พวกนางกังวลใจว่าจะกลิ้งก้อนหินออกจากปากอุโมงค์ได้อย่างไร ก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ ปากอุโมงค์เปิดออก มีทูตสวรรค์ยืนอยู่และบอกว่าพระเยซูชานาชาเรธ ผู้ถูกตรึงบนกางเขนได้เป็นขึ้นจากความตายแล้วและได้เสด็จไปยังแคว้นกาลิลีเพื่อจะไปพบเหล่าสาวก พวกนางเห็นผ้าพันพระศพของพระเยซูวางพับไว้ จึงรีบออกจากอุโมงค์ด้วยความกลัวและความปีติยินดีเพื่อวิ่งไปบอกพวกสาวกของพระองค์
- มารีย์มัคดาลาเป็นผู้ที่วิ่งไปหาเปโตรและยอห์นบอกข่าวให้ทราบว่ามีพระเยซูผู้ได้ออกมาที่อุโมงค์แล้ว ไม่รู้ว่าเขาเอาพระองค์ไปได้ที่ไหน เปโตรและยอห์นจึงวิ่งไปดูที่อุโมงค์แต่ไม่พบพระศพพบแต่ผ้าพับไว้ เขาทั้งสองจึงเชื่อตามที่มารีย์บอกแล้วทั้งสองก็กลับบ้านของตน เหลือแต่มารีย์ที่ยังยืนร้องไห้ที่หน้าอุโมงค์
- พระเยซูได้ปรากฏพระองค์เองแก่มารีย์ เธอจึงทราบทันทีว่าเป็นพระเยซูคริสต์ เธอตรงเข้ากอดพระบาทพระเยซู พระองค์บอกว่า “อย่าห่วงงเห็นเราไว้” แล้วพระองค์รับสั่งให้มารีย์ไปบอกสาวกและพวกพี่น้องเรื่องการคืนพระชนม์ และให้รอไปพบพระองค์ที่กาลิลี มารีย์จึงไปบอกพวกสาวกว่า “ข้าพเจ้าได้เห็น

องค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” และเธอได้บอกเขาทั้งหลายว่า พระเยซูได้ตรัสคำเหล่านี้กับเธอ (ยอห์น 20:17-18) ประกาย นนทาวลี และซันต์ หิริญพันธุ์ (2533)

ลิเดีย กิจการของอัครทูต 16:11-15

- ลิเดีย มีความหมายว่า ความเจ็บปวด
- เป็นคนชาวเมืองธียาทรา แคว้นมาซิโดเนีย อาณานิคมของโรม (16:14)
- เป็นสตรีที่แสวงหาพระเจ้า มีครอบครัวแต่ไม่ปรากฏรายละเอียด ครอบครัวมีฐานะ มีตึก มีธุรกิจส่วนตัว ค้าขายผ้าโดยเฉพาะผ้าสีม่วง (16:14-15)
- ได้เปิดใจต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดพร้อมกับครอบครัวใช้บ้านเป็นคริสตจักร และเป็นสถานที่ต้อนรับผู้รับใช้พระเจ้า (อ.เปาโลและทีมงาน)
- ลิเดียเป็นหญิงต่างชาติแต่มีหัวใจที่แสวงหาพระเจ้าองค์เพียงแท้ เธอไปร่วมนมัสการกับพี่น้องชาวยิวที่ริมฝั่งแม่น้ำใกล้ประตูเมืองเพื่อสนทนาธรรมกับผู้หญิงเหล่านั้น
- ลิเดียมีส่วนในการถวายเพื่อคริสตจักรเมืองฟิลิปปี อีกทั้งเพื่อพันธกิจของอ.เปาโล โดยเฉพาะในยามที่อ.เปาโลเผชิญวิกฤตและความทุกข์ยากลำบาก (ฟป. 4: 14-16)

ปรีสทิลลา กิจการของอัครทูต บทที่ 18: 1-28

- ปรีสทิลลา มีความหมายว่า โบราณ
- มีสัญชาติโรมเชื้อชาติยิว ภูมิลำเนาอยู่เมืองปอนทัส เป็นสตรีสูงศักดิ์ในสมัยนั้น
- รับเชื่อพระเยซูเมื่อย้ายมาอยู่ที่กรุงโรม
- แต่งงานกับอากวีลลาที่เมืองปอนทัส เป็นชาวยิว สัญชาติโรม มีอาชีพเย็บเต็นท์
- ทั้งสองมีการย้ายถิ่นฐานอยู่บ่อยๆ ด้วยหลายสาเหตุ การย้ายถิ่นฐานไปแต่ละแห่งอย่างมีเป้าหมายเมืองปอนทัสเป็นบ้านเกิดของทั้งสองคนที่พบรักและเริ่มต้นครอบครัวกันที่นั่น และย้ายที่อยู่ไปหลายๆ แห่ง
 - ย้ายจากปอนทัสไปกรุงโรมเพราะปัญหาทางเศรษฐกิจ ที่กรุงโรมทำมาค้าขายดีกว่าปอนทัส
 - ย้ายจากโรมไปโครินธ์เพราะปัญหาทางการเมือง จักรพรรดิคลาวดิอุสไม่อนุญาตให้ชาวยิวอยู่ในโรม
 - ย้ายจากโครินธ์ไปเอเฟซัสเพราะต้องการรับใช้พระเจ้า เพราะการดลใจจากพระเจ้า (กิจการ 18: 18)

- ย้ายจากเอเฟซัสไปโรมเพราะต้องการปรนนิบัติรับใช้อาจารย์เปาโล (โรม 16: 3)
- ย้ายจากโรมไปเอเฟซัสเพราะต้องการรับใช้เต็มที่ (2 ทิโมธี 4: 19)
- อาจารย์เปาโลเดินทางจากเอเธนส์ไปยังเมืองโครินธ์ ทราบว่าที่เมืองโครินธ์มีพี่น้อง คริสเตียนชาวยิวอาศัยอยู่และเป็นช่างเย็บเต็นท์เหมือนกันจึงพักอาศัยอยู่กับอาควิลลาและปริสซิลลาเป็นเวลา 1 ปี 6 เดือน (กิจการ 18: 12)
- อาควิลลาและปริสซิลลาใช้บ้านของตนในการต้อนรับผู้รับใช้ (กิจการ 18:3) เช่น อาจารย์เปาโล อปอลโล
- อาควิลลาและปริสซิลลาใช้บ้านเป็นสถานที่นมัสการเรียกว่าคริสตจักรในบ้าน (House Church) (1 โครินธ์ 16: 19)
- อาควิลลาและปริสซิลลาประกอบอาชีพช่างเย็บเต็นท์ในการยังชีพและสนับสนุนการรับใช้ของอาจารย์เปาโลอยู่เสมอ (โรม 16:3) และน่าจะมีโอกาสฝึกสอนอาชีพแก่ผู้อื่นด้วย
- อาควิลลาและปริสซิลลาไปรับใช้พระเจ้าที่เมืองเอเฟซัสโดยเป็นนักเทศน์ฆราวาสหรือนักเทศน์ที่เป็นช่างเย็บเต็นท์ เพื่อไม่เป็นภาระของคริสตจักร
- เมื่ออาจารย์เปาโล มาอยู่เมืองโครินธ์ได้สนทนาธรรมในธรรมศาลาทุกวัน สะบาโต ทั้งสองก็ร่วมศึกษาพระวจนะด้วย (กิจการ 18: 4)
- เมื่ออาจารย์เปาโลประกาศพระกิตติคุณทั้งสองก็ร่วมประกาศและมีส่วน นำคนมารับเชื่อพระเจ้า (กิจการ 18: 5-9)
- เมื่ออปอลโลมาเทศนาที่เมืองเอเฟซัส ทั้งสองก็สามารถแยกแยะได้ว่าเป็นคำสอนที่ถูกต้องตามหลักความเชื่อหรือไม่ (กิจการ 18: 24-26)
- ปริสซิลลาและอาควิลลาเห็นว่าการสอนของอปอลโลนั้นไม่ถูกต้อง จึงเรียกท่านมาชี้แจงเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องว่า “พระคริสต์ คือ พระเยซู”
- เมื่ออปอลโลมีความเข้าใจชัดเจนแล้ว ทั้งสองก็หนุนใจอปอลโลในการรับใช้ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
- ปริสซิลลาและอาควิลลาได้เขียนจดหมายไปยังพี่น้องที่แคว้นอากายา เพื่อยืนยันความเชื่อและชีวิตของอปอลโล อีกทั้งให้พี่น้องได้ต้อนรับและสนับสนุนอปอลโล (พุลซุส เศรษฐศาสตร์, 2552)

นับตั้งแต่พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมจนถึงพันธสัญญาใหม่ ได้เห็นว่าพระเจ้าทรงใช้บรรดาผู้รับใช้ทั้งบุรุษและสตรีเพื่อทำพันธกิจของพระองค์เรื่อยมาจนถึงในยุคปัจจุบัน

2.5.2 แนวคิดจากผู้เชื่อคนอื่นๆ

จอห์น เอช โอ๊ค (2011) ได้ให้ความหมายของ คริสตจักร หมายถึง ประชากรผู้ซึ่งถูกเรียกโดยพระเจ้าในพระคริสต์ (1 โครินธ์ 1:2 เอเฟซัส 2:19) คริสตจักร มาจากภาษากรีก คำว่า *eklesia* (เอกเคลเซีย) เป็นคำที่ใช้บ่อยที่สุด ศัพท์คำนี้หมายถึงการรวมตัวกันของคนของพระเจ้า หรือ การชุมนุมของผู้ได้รับการทรงเรียก ถ้าจะให้เจาะจงยิ่งขึ้น คำนี้มีความหมายของกระบวนการรวมตัวกันของชุมชน และชุมชนที่มารวมกันอยู่ในที่แห่งเดียวกัน พระเจ้าทรงเป็นผู้ก่อกำเนิดคนของพระองค์ ยอห์น 1: 12

“แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์ พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นบุตรของพระเจ้า”

พระเจ้าทรงสร้าง ทรงเรียก และทรงรักษา และทรงช่วยให้รอด คริสตจักรที่เป็นคนของพระเจ้านี้เริ่มต้นขึ้นหลังจากที่พระเยซูเจ้าทรงเป็นขึ้นจากตาย โดยคนเหล่านั้นที่ยอมรับว่าพระองค์คือพระคริสต์และพระบุตรของพระเจ้า คนเหล่านั้นถูกทรงสร้างขึ้นมาใหม่ เป็นผู้ซึ่งถูกย้ายจากอำนาจของอาณาจักรแห่งความมืดเข้าสู่แผ่นดินแห่งพระบุตรของพระเจ้า (โคโลสี 1: 13) ดังนั้น คริสตจักรจึงเป็นชาติพันธุ์ที่ถูกเลือกและเป็นประชาชาติบริสุทธิ์ (1 เปโตร 2: 9)

จอห์น เอช โอ๊ค (2011) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า คริสตจักรดำรงอยู่เพื่อช่วยโลกให้รอด คริสตจักรคือการรวมตัวของผู้เป็นพยานกับโลกการเผยแผ่พระกิตติคุณไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก เป็นความรับผิดชอบที่สำคัญของคริสตจักรไม่ว่าจะเป็นฆราวาสหรือบรรพชิต ต่างก็ได้รับการทรงเรียกมาเพื่อจุดประสงค์นี้ สมาชิกคริสตจักรทุกคนในพระกายต่างได้รับพระคุณให้รับภาระนี้ พันธกิจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ฆราวาสได้รับการทรงเรียกให้ทำคือ การเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์เจ้า การประกาศข่าวประเสริฐ ซึ่งหมายถึงการเผยแผ่ข่าวดีเกี่ยวกับพระองค์ออกไป

หลักคำสอนเรื่องผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตหลวง (1 เปโตร 2:9) หลักการนี้มีความสำคัญอย่างยิ่ง คริสตจักรต้องปลุกฆราวาสให้ตื่นขึ้น ตำแหน่งปุโรหิตมีสิทธิพิเศษสี่ประการด้วยกันคือ

ประการแรก สิทธิพิเศษในการเข้าถึงเบื้องหน้าพระเจ้าโดยตรง พระราชกิจที่สำเร็จครบถ้วนของพระเยซูเจ้าในการอธิษฐานเผื่อด้วยการสิ้นพระชนม์เป็นเครื่องบูชาได้เปิดม่านให้เข้าสู่สถานที่บริสุทธิ์ที่สุดในพระวิหารของพระเจ้าได้ (มัทธิว 27:51) ผล คือ ผู้เชื่อทุกคนสามารถเข้าถึงพระที่นั่งแห่งพระกรุณาโดยตรงด้วยความเชื่อ นอกจากนั้นยังไม่มีคามจำเป็นอันใดที่จะต้องมีมนุษย์อื่นคนใดเป็นตัวแทนนอกเหนือจากพระเยซูเจ้า

ประการที่สอง ปุโรหิตมีสิทธิพิเศษในการถวายเครื่องบูชาฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อทุกคนภายใต้พันธสัญญาใหม่มีหน้าที่รับผิดชอบถวายเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์ (1 เปโตร 2:5) พระคัมภีร์กล่าวถึงเครื่องบูชาหลายอย่างที่อาจนำถวายแด่พระเจ้าได้ ตัวอย่างเช่น การประกาศพระกิตติคุณ (โรม 15:16) การสรรเสริญ การช่วยเหลือคนอื่น (ฮีบรู 13: 15-16) การพลีชีวิตเพราะความเชื่อ

(2 ทิโมธี 4:6) และการอธิษฐานเผื่อผู้อื่น (วิวรณ์ 8:3) สิ่งพิเศษของการถวายเครื่องบูชาเหล่านี้คือ ผู้ถวายบูชานั้นแหละ เราไม่จำเป็นต้องมาถวายเครื่องบูชาที่คริสตจักรในวันหนึ่งวันใดเฉพาะแต่ทำได้ทุกวัน รวมถึงทุกสิ่งที่ทำในชีวิตประจำวัน จึงไม่มีการแบ่งแยกระหว่างสิ่งบริสุทธิ์และสิ่งฝ่ายโลก

ประการที่สาม สิทธิพิเศษของปุโรหิตคือการประกาศพระวาทะ ความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อทุกคนไม่เพียงแต่การเป็นพยานด้วยการกระทำซึ่งทั้งชีวิตเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่เท่านั้น แต่เป็นการเป็นพยานของพระวาทะด้วย การประกาศพระวาทะนั้นทรงมอบหมายให้ผู้เชื่อทุกคน ผู้ได้รับการทรงเรียกให้เป็นปุโรหิตหลวง เพราะเหตุใดพระเจ้าจึงทรงเรียกผู้เชื่อให้เป็นปุโรหิตหลวงของพระองค์ก็เพื่อประกาศพระคุณยิ่งใหญ่ของพระองค์ (1 เปโตร 2:9)

ประการที่สี่ สิทธิพิเศษของปุโรหิตคือการอธิษฐานเผื่อ การเป็นปุโรหิตนั้นไม่ใช่เพื่อตนเองเพียงอย่างเดียว หากแต่เป็นการหนุนใจให้ผู้เชื่อช่วยและปรนนิบัติผู้อื่น ทั้งภายในและภายนอกคริสตจักร ปุโรหิตนั้นไม่เพียงแต่มีส่วนในความสัมพันธ์แนบชิดระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์เท่านั้น หากแต่มีความสัมพันธ์แบบแนวนอนระหว่างมนุษย์ต่อมนุษย์อีกด้วย การอธิษฐานเผื่อผู้อื่นจึงเป็นความรับผิดชอบ ซึ่งครอบคลุมถึงการถวายตนเองเป็นเครื่องบูชา ผู้เชื่อเป็นปุโรหิตสำหรับคนในโลกนี้ด้วยความเชื่อเราจึงอาจมาถึงพระเจ้าอย่างเสรีและทูลวิงวอนเพื่อพี่น้องชายหญิงของเรา

ความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อทุกคนประกอบด้วย การทรงเรียกให้สัตย์ซื่อต่อการเป็นพยานถึงพระเจ้าและพระประสงค์ของพระองค์ ตั้งแต่ก่อนมีโลกนี้นอกจากนี้ยังเป็นการถวายชีวิตของพวกเขาเพื่อรับใช้ในโลก พระเจ้าเองทรงสร้างความเป็นปุโรหิตนี้และทรงสร้างสามัคคีธรรมท่ามกลางผู้เชื่อแต่ละคนรู้ว่าเขาปรากฏอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อคนอื่น และรู้ว่าคนอื่นอยู่ต่อหน้าพระเจ้าเพื่อเขาด้วย แต่ละคนจึงมีความรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน รับการทรงเรียกให้แบ่งปันการต่อสู้ดิ้นรนและความยากลำบาก รับการทรงเรียกให้รับภาระบาปด้วยกันและยืนอยู่เคียงข้างในทุกสิ่ง ความเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อนี้คือความสามัคคีธรรม ซึ่งคริสเตียนไม่ได้ใช้ชีวิตเพื่อตนเองเพียงอย่างเดียว แต่ใช้ชีวิตต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อคนอื่น และในขณะเดียวกันได้รับการช่วยเหลือจากคนอื่นเช่นกัน การทบทวนถึงสิทธิพิเศษของผู้เชื่อทุกคนเป็นปุโรหิตนี้ เผยให้เห็นถึงความรับผิดชอบที่หนักของฆราวาสต่อโลก ทำไมเราต้องไปหาพระพักตร์พระเจ้าโดยตรง เพื่อทูลขอต่อพระองค์เพื่อโลก ทำไมเราต้องประกาศพระกิตติคุณ เพราะว่าเป็นการนมัสการพระเจ้าด้วยจิตวิญญาณซึ่งบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับได้ ในความเป็นจริงเราได้เห็นการพัฒนาอย่างรวดเร็วของระบบการปกครองแบบลำดับชั้นในคริสตจักรปัจจุบัน ทำให้ความเป็นปุโรหิตนี้ใช้กับเฉพาะพวกบรรพชิต มากกว่ากับฆราวาส ผลคือ ฆราวาสทั่วไปจึงให้ความสนใจน้อยลงกับแนวคิดเรื่องปุโรหิต คริสตจักรปัจจุบันกำลังเผชิญกับปัญหาหนักที่แก้ได้โดยการฟื้นฟูให้เข้าใจถึงความหมายของการเป็นปุโรหิตของผู้เชื่อทุกคน ฆราวาสสามารถช่วยคริสตจักรให้เป็นคริสตจักรที่สำเร็จโดยการร่วมมือกันทั้งคริสตจักร ไม่ใช่แค่คนบางกลุ่มเท่านั้น คริสตจักรจึงจะกลายเป็นชุมชนอย่างแท้จริง เราทุกคนต้องมาอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า

เพื่อนมัสการพระองค์ เพื่อประกาศพระกิตติคุณและเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนบ้านของเรา ขอให้เรายืนยันว่าตำแหน่งปุโรหิตไม่ใช่เป็นเพียงคนไม่กี่คนที่ได้รับการทรงเรียกให้มีพันธกิจศิษยาภิบาลเท่านั้น แนวคิดและการกระทำดังกล่าวเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้และเป็นสิ่งวิปลาสในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ จอห์น เอช โอ๊ค, (2011)

ผู้รับใช้หรือผู้ปรนนิบัติ ในพระคัมภีร์ใหม่มีคำศัพท์สองคำที่ให้คำแรกเป็นคำนาม “ทาส (คนใช้)” (doulos-คูลอส) และกริยา “รับใช้” (diakoneo-ไดอาโคเนโอ) ศัพท์ทั้งสองคำนี้ใช้คู่กันบ่อยครั้งในพระคัมภีร์ (มัทธิว 20: 27-28-ทาสสมคร – รับใช้) (มาระโก 10: 44-45-ทาสสมคร-รับใช้) (ลูกา 12: 37-ป่าว-เดินโต๊ะ) คำว่า “คนใช้-ผู้รับใช้” เป็นฐานะของคนและการซึ่งเขาควรทำในฐานะที่เป็นสาวกส่วนคำว่า “รับใช้” เน้นการกระทำในฐานะสาวกที่มีพระเยซูเจ้าเป็นเจ้านาย

สาวกของพระคริสต์ คือ คนใช้ที่ต้องปรนนิบัติรับใช้ เรื่องนี้ไม่ใช่สิ่งที่เราเลือกได้หากแต่เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ไม่มีข้อยกเว้นเพราะนี่คือแก่นสารแห่งชีวิตเพราะเหตุใดนะหรือ? ก็เพราะตัวอย่างแห่งการเป็นทาสรับใช้ของพระเยซูเจ้านั่นเอง พระองค์เสด็จมาในโลกนี้โดยทรงรับสภาพทาส (ฟิลิปปี 2: 7-8) พระองค์ทรงใช้ชีวิตในโลกนี้ในฐานะคนรับใช้ “แต่เราอยู่ท่ามกลางพวกท่านในฐานะผู้รับใช้” (ลูกา 29:27ข) ทั้งชีวิตของพระองค์เป็นกระบวนการแห่งการเสียสละ พลีพระชนม์เพื่อคนทั้งโลก ที่พระองค์ทรงรัก ที่โต๊ะเสวยในอาหารมื้อสุดท้ายพระองค์ทรงแสดงออกถึงการรับใช้อย่างถ่อมพระองค์ให้เป็นตัวอย่างแก่พวกสาวกด้วยการล้างเท้าของพวกเขา พระเยซูคริสต์ทรงตรัสว่า “ฉะนั้นถ้าเราผู้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระอาจารย์ของท่านได้ล้างเท้าของพวกท่าน พวกท่านก็ควรล้างเท้าของกันและกันด้วย เพราะว่าเราได้วางแบบแก่ท่านแล้ว เพื่อให้ท่านทำเหมือนดังที่เราได้กระทำแก่ท่านด้วย” ยอห์น 13:14-15 พระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างอันดีเลิศแห่งผู้รับใช้แท้จริง “เพราะว่าบุตรมนุษย์มิได้มาเพื่อรับการปรนนิบัติ แต่ท่านมาเพื่อจะปรนนิบัติเขา และประทานชีวิตของท่านให้เป็นค่าไถ่คนเป็นอันมาก” มาระโก 10:45 (จอห์น เอช. โอ๊ค, 2011).

ดังนั้น ผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์จึงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ปฏิบัติตามที่พระเยซูคริสต์ทรงสอนและเป็นแบบอย่าง พระเยซูทรงวัดความยิ่งใหญ่จากการรับใช้ของผู้เชื่อไม่ใช่ฐานะ “แต่ในพวกท่านหาเป็นอย่างนั้นไม่ ถ้าผู้ใดใครจะได้เป็นใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย” มาระโก 10:43

ริค วอร์เรน (2004) ผู้เขียนหนังสือ ชีวิตที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์ ได้กล่าวถึงประเด็นการเป็นผู้รับใช้เพิ่มเติมว่า ผู้รับใช้แท้จะรับใช้พระเจ้าโดยการรับใช้ผู้อื่น ด้วยท่าที 5 ประการ ดังนี้

1) ผู้รับใช้แท้คิดถึงผู้อื่นมากกว่าตัวเอง ผู้รับใช้จะจดจ่อที่คนอื่นไม่ใช่ตัวเอง นี่คือความถ่อมใจแท้ คือไม่ใช่การคิดว่าตัวเองด้อย แต่คิดถึงตัวเองน้อยลง พระเยซูทรงสละทุกสิ่งหมด มารับสภาพอย่างทาส ผู้เชื่อไม่สามารถเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเจ้าได้ ถ้าเขาคิดถึงแต่ตัวเอง

2) ผู้รับใช้แท้คิดว่าตนเป็นผู้รักษาไม่ใช่เจ้าของ ผู้รับใช้ระลึกเสมอว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่ง ในพระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า ผู้รักษาคือ คนที่ได้รับความไว้วางใจให้ดูแลทรัพย์สินสมบัติ ‘ลักษณะประการเดียว ที่ผู้รับมอบหมายจะต้องมีคือ ซื่อสัตย์ต่อผู้เป็นนายของตน’ 1 โครินธ์ 4:2

3) ผู้รับใช้คิดถึงงานของตนไม่ใช่สิ่งที่คนอื่นกำลังทำ พวกเขาไม่เปรียบเทียบ วิพากษ์วิจารณ์หรือแข่งขันกับผู้รับใช้คนอื่นหรือพันธกิจอื่น พวกเขายุ่งเกินกว่าจะทำเช่นนั้น เพราะกำลังทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมาย มีเหตุผลหลายประการที่ทำให้การแข่งขันระหว่างผู้รับใช้พระเจ้าเป็นเรื่องไม่สมเหตุสมผล เราทุกคนล้วนอยู่ในทีมเดียวกัน เป้าหมายของเราคือทำให้พระเจ้าทรงดูดี ไม่ใช่เราดูดี เราได้รับมอบหน้าที่แตกต่างกัน เราทุกคนถูกปั้นมา ไม่เหมือนกัน ไม่ใช่หน้าที่ของเราที่จะประเมินผู้รับใช้อื่นขององค์พระผู้เป็นเจ้า อีกทั้งไม่ใช่งานของเราที่จะปกป้องตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ ปล่อยให้เจ้านายคือองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงจัดการเรื่องนั้นเถิด

4) ผู้รับใช้แท้เข้าใจตัวตนของเขาตามสายพระเนตรของพระคริสต์ เพราะระลึกว่าเขาเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับโดยพระคุณพระเจ้า จึงไม่จำเป็นต้องพิสูจน์คุณค่าของตนเอง เขาเต็มใจยอมทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ยอมรับในตัวเองตามสายพระเนตรของพระคริสต์

5) ผู้รับใช้แท้คิดว่าพันธกิจเป็นโอกาสไม่ใช่ภาระหน้าที่ ผู้รับใช้ยินดีที่จะช่วยเหลือคนอื่นสนองความต้องการต่างๆ ของผู้อื่นและทำพันธกิจ พวกเขาปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี (สดุดี 100:2) ทำไมพวกเขาจึงรับใช้ด้วยความยินดีก็เพราะเขารักองค์พระผู้เป็นเจ้าซาบซึ้งในพระคุณของพระองค์

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

การค้นคว้าอิสระเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้ศึกษาได้ทำการกำหนดวิธีการค้นคว้า ดังนี้

3.1 แหล่งข้อมูล ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้สัมภาษณ์ในการศึกษาค้นคว้าฉบับนี้คือ สตรีลาหู่จากคริสตจักรเขต 1- 7 คริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 15 คน อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน โดยผู้ให้สัมภาษณ์มีอายุระหว่าง 43-75 ปี โดยการเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างนั้นเป็นการเลือกแบบเจาะจง โดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้ประสานงานสตรีคริสตจักรเขต 1- 7 และศิษยาภิบาลคริสตจักรท้องถิ่นของผู้ให้สัมภาษณ์ ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเป็นกลุ่มที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลชัดเจนที่สุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการวิจัยแบบใช้วิธีการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายคือ สตรีลาหู่จากเขต 1- 7 คริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ และแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นกลุ่มสตรีที่มีความกระตือรือร้นและมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

3.3 วิธีการรวบรวมข้อมูล

วิธีการรวบรวมข้อมูลเพื่อการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ โดยเบื้องต้นผู้ศึกษาได้ติดต่อสอบถามกับผู้ประสานงานสตรีเขต 1-7 คริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย เพื่อแจ้งความประสงค์ต้องการขอเก็บข้อมูลจากสตรีเขตละ 1-3 ท่าน ขอให้ผู้ประสานงานสตรีเขตเป็นผู้แนะนำสตรีที่มีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ และเมื่อผู้ประสานงานสตรีเขตได้แนะนำสตรีให้ตามคุณสมบัติที่ผู้ศึกษาต้องการแล้วจึงทำการติดต่อประสานพูดคุยกับผู้ที่จะให้สัมภาษณ์ด้วยวาจาทางโทรศัพท์ด้วยตนเอง เพื่อขออนุญาตสัมภาษณ์เก็บข้อมูล และหากตอบตกลงที่จะเป็นให้สัมภาษณ์ก็ขอให้ผู้ให้สัมภาษณ์เป็นผู้ที่นัดวัน เวลา และสถานที่ เพื่อทำการสัมภาษณ์เก็บข้อมูล ซึ่งการค้นคว้าอิสระครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวิธีการสัมภาษณ์ โดยได้ออกแบบเครื่องมือชุดคำถามเพื่อเป็นแนวทางในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลจากสตรีลาหู่คริสตจักรท้องถิ่น ภาคที่ 18

สภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 15 คน โดยช่วงเวลาในการนัดหมายสัมภาษณ์เก็บข้อมูลนั้นอยู่ในช่วงประมาณเดือนกันยายน - เดือนตุลาคม พ.ศ. 2562 ซึ่งวิธีการสัมภาษณ์นั้นใช้วิธีการสัมภาษณ์พูดคุยตัวต่อตัว ใช้เวลาคนละ 45-60 นาทีโดยประมาณ ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการจดบันทึกลงในสมุด และใช้เครื่องบันทึกเสียงในการบันทึกข้อมูล โดยเบื้องต้นได้ทำการขออนุญาตผู้ให้สัมภาษณ์ก่อนใช้เครื่องมือดังกล่าวทุกครั้ง

3.4 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ข้อมูลจากผู้ให้สัมภาษณ์แล้ว ผู้ศึกษาจะทำการถอดเทปบทสัมภาษณ์อย่างละเอียดทุกคำพูดและจัดพิมพ์ไว้ใน File Word ให้ครบทั้ง 15 คน หลังจากนั้นจะทำการสังเกตคำและประโยค ของข้อมูล แล้วทำการจัดหมวดหมู่ในหัวข้อต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ฯ แล้วนำข้อมูลหมวดหมู่ต่างๆ มาสร้างเป็นกลุ่มข้อมูลใน File Excel (เพื่อที่จะสามารถบันทึกข้อมูลได้มากเท่าที่ต้องการ) แล้วทำการวิเคราะห์องค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ฯ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่ององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ กลุ่มเป้าหมายคือ สตรีลาหู่คริสตจักรภาคที่ 18 พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และจังหวัดแม่ฮ่องสอน ซึ่งเป็นที่ตั้งของคริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย จำนวน 15 คน เมื่อทำการวิเคราะห์พบว่ามีส่วนประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย อย่างหลากหลาย ดังต่อไปนี้

- 1) องค์ประกอบภายนอก
 - 1.1) สภาพแวดล้อม
 - 1.2) ประสบการณ์ชีวิต
- 2) องค์ประกอบภายใน
 - 2.1) แนวคิด
 - 2.2) ทศนคติ
 - 2.3) ภาระใจ

4.1 องค์ประกอบภายนอก

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์พบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย เกิดจากองค์ประกอบภายนอก ซึ่งสามารถแยกเป็น 2 ส่วนประกอบดังต่อไปนี้ คือ สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพครอบครัว สภาพสังคมคริสเตียน สภาพชีวิตความเป็นอยู่ และส่วนที่สองคือ ประสบการณ์ชีวิตส่วนตัว ได้แก่ ประสบการณ์การสัมผัสพระคุณของพระเจ้าในชีวิต การเห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ จนเกิดเป็นคำพยานที่สามารถเล่าและแบ่งปันหนุนใจผู้อื่น

4.1.1 สภาพแวดล้อม

(1) **สภาพครอบครัว** ลักษณะของครอบครัวของแต่ละครอบครัวส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรของสตรี ไม่ว่าจะเป็นสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัว ความเชื่อศรัทธาของสมาชิกในครอบครัว ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ต้องการให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนมีความเชื่อศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียวกัน เพื่อที่จะไม่เกิดความขัดแย้งภายในครอบครัว ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนหนึ่งได้ให้ข้อมูลไว้ ดังนี้ว่า

“ครอบครัวของเราไม่มีความขัดแย้งกันในครอบครัว ทุกคนเชื่อพระเจ้า เราต่างเป็นกำลังใจให้กันในการรับใช้ มีเรื่องราวอะไรก็พูดคุยปรึกษากัน ครอบครัวของเรามีส่วนในการรับใช้ดูแลทำความสะอาดโบสถ์ และดูแลทรัพย์สินของโบสถ์ด้วยกัน”

ซึ่งสอดคล้องกับผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งที่ได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

“ครอบครัวมีส่วนร่วมในการรับใช้พระเจ้าอย่างมาก เราช่วยรับใช้ในการรื้อฟื้น การนมัสการกลุ่มอนุชน ฉันมีความห่วงใยลูกๆ ที่อยู่ในวัยอนุชนของเรา อยากให้พวกเขา รักพระเจ้า รับใช้พระเจ้าและอยากให้ลูกถวายความสามารถที่มี เพื่อรับใช้ในพันธกิจของพระเจ้าในคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวสนับสนุนเพิ่มเติมว่า

“ครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่างมากที่สุดในการรับใช้พันธกิจของพระเจ้า ตัวฉันเองอธิษฐานเพื่อสามีตลอด เมื่อก่อนสามีของฉันไม่เชื่อพระเจ้า แต่เขาก็ไม่เคยด่าทอห้ามปรามฉันที่เชื่อพระเจ้า ฉันเองก็อ่านพระคัมภีร์ให้สามีฟังตลอด ต่อมาเขาสนใจและได้รับเชื่อในพระเจ้า พระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของสามี เขาหันมาสนใจในงานรับใช้มากๆ จนเขาได้รับเลือกให้เป็นประธานคริสตจักรหลายวาระแล้ว”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมอีกว่า

“สามีของฉันเสียชีวิตแล้ว ฉันมีลูกสาวสองคนเรียนจบและทำงานประจำแล้ว ฉันพำนักสอนลูกสาวทั้งสองเสมอว่า ในการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนอย่าลืมพระเจ้า อย่าลืมว่าพระเจ้าให้เราทำอะไร อย่าลืมแสวงหาน้ำพระทัยพระเจ้า แสวงหาการรับใช้ และในขณะเดียวกันฉันก็มีแม่ของฉันที่คอยสนับสนุนและเตือนใจฉันเสมอ ให้ทำกิจการงานของพระเจ้าไม่ให้อ่อนล้า ท้อแท้และล้มเลิกที่จะรับใช้พระเจ้า ไม่ให้ท้อแท้ในเหตุการณ์ต่างๆ แม่ให้ฉันมองดูที่พระเจ้าและไม่ให้มองดูความอ่อนแอของมนุษย์”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ยังกล่าวอีกว่า

“ฉันสอนลูกๆ ของฉันให้อยู่ในทางของพระเจ้า ดำเนินชีวิตตามพระคำของพระองค์ เวลาที่ฉันอ่านพระคัมภีร์ตอนเย็น ฉันจะเรียกให้พวกเขา มาร่วมอ่านพระคัมภีร์ด้วย และหลายๆ ครั้งเราก็อ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน ลูกๆ ทั้งสี่คนของฉันเป็นคนเชื่อฟังและดูแลแม่อย่างดี”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวโดยสรุปว่า

“ฉันเลี้ยงหลานสองคน ตั้งใจเลี้ยงพวกเขาให้เติบโตในทางของพระเจ้า ความทุกข์ใจในครอบครัวทำให้ฉันหันมาอ่านพระคัมภีร์อย่างจริงจัง ส่วนตัวไม่เคยขาดการอ่านพระคัมภีร์ตลอดสามปีที่ผ่านมา และสอนหลานให้อ่านพระคัมภีร์สั้นๆ และสอนคำอธิษฐานที่พระเยซูทรงตรัสสอน ฉันได้เห็นว่า การอ่านพระคัมภีร์ในครอบครัวเกิดผลมาก ฉันถูกเปลี่ยนแปลงโดยพระคำของพระเจ้า นิสัยแย่ๆ หลายอย่างของฉันก็เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จนคนใกล้ตัว คือสามี ลูกๆ หลานๆ และเพื่อนๆ ที่อยู่รายล้อมพวกเขาสามารถสัมผัสได้”

จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมของครอบครัวผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีความเชื่อเดียวกันนั้นส่งเสริม สนับสนุน และร่วมมือกันในการทำพันธกิจของคริสตจักร อีกทั้งการที่ครอบครัวมีการสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณโดยการอ่านพระคัมภีร์และอธิษฐานร่วมกันในครอบครัวเป็นประจำนั้นทำให้ครอบครัวเข้มแข็งและเพิ่มพูนความเชื่อศรัทธา ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรเป็นอย่างมาก

(2) สภาพสังคมคริสเตียน จากการสัมภาษณ์พบว่าลักษณะสังคมคริสเตียนที่ผู้ให้สัมภาษณ์อาศัยอยู่นั้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรของผู้ให้สัมภาษณ์ ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์บางท่านได้กล่าวว่า

“คณะกรรมการกับศิษยาภิบาลของคริสตจักร รักกันเข้าใจกันดี ร่วมงานด้วยกันอย่างขยันขันแข็ง แม้มีคนน้อยแต่ทุกคนก็ร่วมมือกันดี ในการทำงานรับใช้พระเจ้า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวสนับสนุนว่า

“คณะกรรมการคริสตจักรทำงานของตนเองตามบทบาทหน้าที่ของตัวเองได้ดี”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

“คริสตจักรมีกรรมการที่ทำงานเป็นทีม ทำงานดี และข้อดีคือเป็นคริสตจักรที่น้องในตระกูลเดียวกัน คอยช่วยเหลือเกื้อกูลกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งกล่าวเพิ่มเติมว่า

“ศิษยาภิบาล คณะกรรมการคริสตจักร และผู้หลักผู้ใหญ่ในคริสตจักรหลายๆ ท่าน เป็นผู้มีส่วนผลักดันชีวิตการรับใช้ของฉัน”

จากการศึกษายังพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนเกินครึ่งมีพี่เลี้ยง หรือผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณ หรือเพื่อนผู้เชื่อคนอื่นๆ ที่คอยช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุน ชี้แนะ แม้กระทั่งตักเตือน และสั่งสอน โดยที่ทุกคนระบุว่าคนเหล่านั้นมีส่วนผลักดันชีวิตของตนเองให้ดำเนินชีวิตในทางพระเจ้าได้ ดังเช่น ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวไว้ว่า

“การที่ฉันสามารถรับใช้ในพันธกิจอย่างขยันขันแข็งได้นั้น เป็นเพราะมีผู้เชื่อคนอื่นๆ ที่คอยสนับสนุนและร่วมมือกับฉัน เพราะหากฉันทำเพียงลำพัง ฉันไม่สามารถทำเช่นนี้ได้เลย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวเช่นกันว่า

“ศิษยาภิบาลเป็นผู้ที่สอนเรื่องราวฝ่ายวิญญาณให้กับฉันและสามี อีกทั้งยังสอนงานฝีมือการเย็บผ้าไว้ติดตัวด้วย ท่านคอยสนับสนุนครอบครัวของเราให้รับใช้พระเจ้า โดยขอให้สามีถวายตัวเรียนพระคัมภีร์ เพื่อจะกลับมาเป็นศิษยาภิบาลต่อจากท่าน ทุกวันนี้ที่สามีของฉันเป็นศิษยาภิบาลมาได้ถึง 50 ปี จุดเริ่มต้นที่ลืมไม่ได้เลยคือ ศิษยาภิบาลของเรา ท่านเป็นผู้เลี้ยงที่ดีมาก ท่านได้จากเราไปอยู่กับพระเจ้าเมื่อไม่นานมานี้”

จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้นำคริสตจักรที่มีความเข้มแข็งในความเชื่อ มีความสามัคคีและทำหน้าที่ของตนเองอย่างดี และสภาพสังคมคริสเตียนที่ดีที่ไม่ทะเลาะเบาะแว้งหรือขัดแย้ง แต่มีบรรยากาศของการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันนั้น ส่งผลให้คริสตจักรมีความสุขและสามารถดำเนินพันธกิจได้อย่างราบรื่น เพราะผู้เชื่อไม่สามารถที่จะยืนหยัดในงานรับใช้ได้เพียงลำพังหรือเพียงครอบครัวเดียวในคริสตจักร แต่ต้องการการสนับสนุนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ ในการร่วมทำพันธกิจของคริสตจักร ซึ่งถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญขององค์ประกอบภายนอกที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(3) สภาพชีวิตความเป็นอยู่ สภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในปัจจุบันของผู้ให้สัมภาษณ์เป็นส่วนประกอบหนึ่งในสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่น ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งได้กล่าวถึงสภาพความเป็นอยู่ของตนในปัจจุบัน

“มีคริสตจักรตั้งอยู่ในหมู่บ้าน ฉันไม่ต้องเดินทางไกลเหมือนกับในอดีต ทุกวันนี้ฉันไม่ลำบาก เพราะว่าลูกสองคนของฉันเลี้ยงดูฉันอย่างดี พวกเขามีหน้าที่การงานที่ดี”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

“เมื่อก่อนฉันลำบากมาก แต่ทุกวันนี้ความเป็นอยู่ที่ประเทศไทยดีขึ้นมาก ก่อนหน้านั้นอยู่ที่ประเทศพม่า ตอนนั้นฉันและครอบครัวมีความยากลำบากมาก ทำงานหนักแต่ไม่มีเสื้อผ้า เวลาทำงานใส่แต่ผ้าถุง ไม่ใส่เสื้อ เพราะฉันจะเก็บเสื้อไว้ใส่วันอาทิตย์ และไม่มีรองเท้าใส่”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวสรุปว่า

“ไม่มีอะไรที่จะกังวลในเวลานี้ เพราะพระเจ้าเลี้ยงดูผ่านลูกๆ ของฉัน มีข้าวสารเพียงพอสำหรับครอบครัวของเราในทุกๆ ปี”

จากการศึกษาข้อมูลที่ได้รับพบว่า สภาพชีวิตความเป็นอยู่โดยรวมในปัจจุบันมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นมากเมื่อเทียบกับสภาพความเป็นอยู่ในอดีตที่ผ่านมา และยังพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนล้วนเกิดและเติบโตที่ประเทศพม่า จากนั้นจึงอพยพมาตั้งถิ่นฐานและสร้างครอบครัวในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีเสรีภาพในการนับถือศาสนา ดังนั้นจึงสามารถสร้างอาคารคริสตจักรไว้ในชุมชนคริสเตียนและประกอบศาสนพิธีต่างๆ ตามความเชื่อของตนเองได้อย่างเสรี นอกจากนี้รัฐบาลไทยยังได้มอบสัญชาติไทยให้กับกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่เข้ามาอาศัยให้มีสิทธิขั้นพื้นฐานทางการศึกษาและการรักษาพยาบาล รวมถึงสิทธิสวัสดิการที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยอีกด้วย ซึ่งสภาพชีวิตความเป็นอยู่ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ถือเป็นส่วนสำคัญอีกประการหนึ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

4.1.2 ประสบการณ์ชีวิต

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ชีวิตเกี่ยวกับการสัมผัสพระคุณของพระเจ้าในชีวิตส่วนตัวและได้เห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตจนเกิดเป็นคำพยานที่สามารถเล่าและหนุนใจผู้อื่นได้

(1) การสัมผัสพระคุณพระเจ้าในชีวิต จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่ได้รับพระคุณจากพระเจ้าจากประสบการณ์ตรงที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ซึ่งก่อให้เกิดความมั่นใจ ไร้กังวล และกล้าหาญในการเผชิญกับเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้เล่าถึงประสบการณ์ในชีวิตว่า

“ฉันได้รับพระคุณจากพระเจ้ามากมาย ในชีวิตของฉันเกิดมาด้วยความยากลำบาก พ่อแม่ไม่ได้รับเชื่อ ไม่รู้จักพระเจ้าก่อนตายจากไป ส่วนฉันได้รับพระคุณจากพระเจ้าให้ได้รับรู้จักกับพระองค์ ฉันเชื่อว่าพระเจ้าทรงดูแลฉันทุกๆ วัน เมื่อก่อนฉันลำบากมาก เวลาทำงานฉันจะใส่แต่ผ้าถุงเพราะว่ามีเสื้อเพียง

ตัวเดียวฉันเก็บเสื้อไว้ใส่เฉพาะวันอาทิตย์เท่านั้น และฉันก็ไม่มีรองเท้าใส่ทำงานด้วย แต่ทุกวันนี้ฉันได้รับทุกอย่างเพียงพอจากพระเจ้า”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นสตรีวัยกลางคนได้เล่าเพิ่มเติมอีกว่า

“เมื่อฉันและครอบครัวรับใช้พระเจ้า พระเจ้าอวยพรฉันและครอบครัวผ่านงานรับใช้ ฉันสัมผัสได้ว่าเมื่อสามีของฉันรับใช้ในตำแหน่งประธานกลุ่มบุรุษของคริสตจักร แม้จะเป็นตำแหน่งเล็กๆ แต่ว่าครอบครัวของเราได้สัมผัสถึงการอวยพรของพระเจ้าจริงๆ คนอื่นอาจเห็นว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยแต่สำหรับครอบครัวของเราเป็นสิ่งที่พิเศษ เราได้รับพระพรผ่านการรับใช้”

จากคำบอกเล่าของผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านี้ทำให้เห็นว่าการได้สัมผัสพระคุณของพระเจ้าในชีวิตนั้น มีอิทธิพลและส่งผลกระทบต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของผู้ให้สัมภาษณ์

(2) การมองเห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้า เหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตของผู้เชื่อ กลายเป็นคำพยานชีวิตที่ดีจากการได้เห็นและมีประสบการณ์ตรงผ่านการช่วยเหลือของพระเจ้า ในเหตุการณ์วิกฤติของชีวิต เหมือนกับผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้เล่าถึงประสบการณ์เฉียดตายของตนเองเนื่องจากการเจ็บป่วยไว้ดังนี้ว่า

“ฉันเคยป่วยเป็นเนื้องอกที่บริเวณลำคอด้านขวา ต้องเข้ารับการผ่าตัด ตอนนั้นบอกเลยว่าไม่อยากได้เงินทอง ตำแหน่งหรืออะไรในโลกนี้เลย นอกจากอยากรอดตาย ในตอนนั้นฉันมั่นใจว่าพระเจ้าช่วยเหลือฉันได้ แต่ถ้าจะให้ตายฉันก็พร้อมที่จะตาย หลังจากการผ่าตัดผ่านไป ผลก็คือฉันรอดชีวิตและเนื้องอกก็ได้หายไป ขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับความกังวลและทุกขใจตลอดระยะเวลาหกเดือนที่ฉันต่อสู้กับเนื้องอกได้สิ้นสุดลง” และอีกเหตุการณ์หนึ่งคือ “สามีของฉันป่วยเป็นเส้นเลือดแตกที่แกนสมอง เขาได้รับการรักษาหายเป็นปกติแล้ว และถ้าไม่สังเกตดีๆ จะไม่รู้เลยว่าเขาเคยมีประสบการณ์เส้นเลือดแกนสมองแตก ทุกครั้งที่ครอบครัวของเราเจอเรื่องท้อแท้ใจ ทั้งในการดำเนินชีวิตและการรับใช้ เราก็มักจะหวนคิดถึงเหตุการณ์ทั้งสองเหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงช่วยให้ผ่านพ้นจากความตายและมอบชีวิตที่ดีให้แก่เรา”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้เล่าในทำนองเดียวกันว่า

“ฉันเคยผ่าตัดถึงสี่ครั้ง ครั้งแรกผ่าคลอดลูก ครั้งที่สองผ่าตัดนิ่ว ครั้งที่สามผ่าเอาลูกออก (ลูกตายในท้อง) และครั้งล่าสุดอาการหนักมากคือ ผ่าตัดไตเวลานี้ฉันมีไตเพียงข้างเดียว ก่อนผ่าตัดไตฉันอ่อนแรง อาการหนักมาก ฉันคิด

ว่าคงไม่รอดแล้ว แต่อิษฐานมอบทุกสิ่งไว้กับพระเจ้า ไม่ว่าจะเป็นอย่างหนึ่งหรือจะตาย ก็แล้วแต่น้ำพระทัย ฉันเข้ารับการตัด ผลปรากฏว่าการผ่าตัดผ่านไปด้วยดี ฉันกลับมาแข็งแรง แม้จะมีไตเพียงข้างเดียวก็ตาม ทุกวันนี้ฉันมีความเชื่อที่เข้มแข็งในพระเจ้า เพราะพระเจ้าเป็นผู้เยียวยารักษาจากโรคร้ายไข้เจ็บ และช่วยให้ฉันมีชีวิตรอดจากความตาย ตลอดสี่ปีที่ผ่านมาฉันไม่ต้องเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลอีกเลย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้เป็นเล่าคำพยานที่เป็นการย้ำเตือนถึงการช่วยเหลือของพระเจ้าคล้ายๆ กันว่า

“ฉันตรวจพบว่าตัวเองเป็นมะเร็งปากมดลูกระยะที่สาม ตอนนั้นรู้สึกกลัวตาย ฉันร้องเรียกหาพระเจ้า และอธิษฐานสารภาพกับพระเจ้าว่า ถ้าหากพระองค์ยังอยากให้ฉันมีชีวิตอยู่ และให้ทำงานของพระองค์ ก็ขอทรงรักษาให้ฉันหาย ฉันสัญญากับพระเจ้าว่าจะรับใช้พระองค์ตลอดชีวิต ในที่สุดฉันก็ได้รับการรักษาให้หายจากมะเร็ง ตลอดระยะเวลา 13 ปี ที่ผ่านฉันจึงรับใช้พระเจ้าอย่างเต็มที่ไม่เคยปฏิเสธเลย แรกๆ ฉันพยายามรับใช้พระเจ้าเพราะมีความรู้สึกกลัวที่ได้ให้คำสัญญาไว้ แต่ต่อมามันรับใช้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของฉัน ซึ่งไม่ใช่รับใช้เพราะความกลัว”

จากการสัมภาษณ์พบว่าประสบการณ์การ ช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ทำให้พวกเขาที่มีคำพยานที่มีคุณค่ามากในชีวิตของพวกเขา ที่สามารถได้เล่าและเป็นกำลังใจ หนุนใจ ผู้เชื่อคนอื่นๆ ได้ และการได้เห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าผ่านประสบการณ์โดยตรงนั้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอและมั่นคง ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์ที่ป่วยเป็นมะเร็งได้กล่าวไว้ข้างต้น

นอกจากผู้ให้สัมภาษณ์ได้เห็นการช่วยเหลือจากพระเจ้าในช่วงวิกฤติของชีวิตแล้ว ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้เห็นถึงการช่วยเหลือที่มาจากพระเจ้าในชีวิตประจำวัน ได้กล่าวขอบคุณพระเจ้าไว้ดังนี้ว่า

“ในชีวิตประจำวันฉันพึ่งพาพระเจ้าตลอด ในการค้าขายบางวันแทบไม่มีลูกค้ามาซื้อของเลย ฉันอธิษฐานต่อพระเจ้า เชื่อไหมคะ อธิษฐานยังไม่ทันจบ ก็มีลูกค้ามาซื้อของ เป็นเช่นนี้ตลอด ฉันจึงเชื่อในพลังของการอธิษฐานอยู่เสมอ”

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์พบว่าองค์ประกอบภายนอกประกอบด้วยสภาพแวดล้อม คือการมีสภาพครอบครัวที่มีความเชื่อเป็นหนึ่งเดียวกัน และร่วมกันรับใช้ในพันธกิจ

ของคริสตจักร สภาพันธกิจคริสเตียนที่มีผู้นำที่เข้มแข็งและมีผู้เชื่อคนอื่นๆ ที่สนับสนุน เกื้อกูลในการทำพันธกิจรับใช้ นอกจากนี้ยังมีสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีกว่าอดีต และมีประสบการณ์ชีวิตโดยตรงผ่านการสัมผัสพระคุณของพระเจ้า และการมองเห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

4.2 องค์ประกอบภายใน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์สตรีกลุ่มเป้าหมาย นอกจากจะพบองค์ประกอบภายในที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่แล้วยังพบว่ามีองค์ประกอบภายในซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่อีกด้วย ซึ่งองค์ประกอบภายใน สามารถแยกเป็น 3 ส่วนประกอบ ดังต่อไปนี้

(1) **แนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า** เกี่ยวกับการรับใช้/ผู้รับใช้ และแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของคริสเตียนที่ดี

(2) **ทัศนคติ**ของผู้ที่มีส่วนร่วมในพันธกิจที่มีต่อคริสตจักร ศิษยาภิบาล และต่อพันธกิจของคริสตจักร

(3) **ภาระใจ**ของบุคคลผู้ให้ข้อมูลที่มีต่อพันธกิจ ต่อผู้คน และมีความเต็มใจในการใช้ทักษะความสามารถของตนเองเพื่อพันธกิจของพระเจ้า

4.2.1 แนวคิด

จากการศึกษาพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดที่น่าสนใจซึ่งเป็นส่วนประกอบขององค์ประกอบภายใน ซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นเป็นการกระทำผ่านแนวคิดสำคัญ 3 ประการ คือ แนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า เกี่ยวกับการรับใช้/ผู้รับใช้ และเกี่ยวกับเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นคริสเตียนที่ดี

(1) **แนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า** จากการศึกษพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“ขอบคุณพระเจ้าสรรเสริญพระเจ้าสำหรับสิ่งสารพัดที่ทรงประทานให้ครอบครัวของฉัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวในทิศทางเดียวกันว่า

“พระเจ้าของฉัน เป็นพระเจ้าที่เที่ยงธรรมชอบธรรม ฉันอธิษฐานทูลพระเจ้าใน
ทุกเรื่องราวและฟังพาพระเจ้าตลอด พระเจ้าทรงประทานความเข้มแข็งให้แก่
ฉันและคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้สนับสนุนเพิ่มเติมว่า

“พระเจ้าทรงช่วยเหลือฉันและทรงเป็นผู้ประทานความรอดให้แก่ฉัน พระคุณ
ของพระเจ้ายิ่งใหญ่จริงๆ ฉันบอกกับสามีเสมอว่า เพราะพระเจ้าประทาน
สิ่งสารพัดให้กับเขาผ่านคำอธิษฐานของฉัน ทุกสิ่งจึงสำเร็จได้ ไม่ใช่สำเร็จด้วย
กำลังของเขา”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนได้ยืนยันในเรื่องเดียวกันว่า

“พระเจ้าคือผู้ช่วยเหลือทุกสิ่ง ผู้ประทานทุกสิ่งที่จำเป็นแก่ฉัน ฉันคิดว่า
พระเจ้ารักและเอ็นดู สงสารและรักฉันเหมือนกับที่พ่อแม่รักลูก ให้ทุกสิ่งและ
ทำทุกอย่างได้เพื่อลูก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็สรุปว่า

“การที่ฉันมานับสการพระเจ้าเป็นประจำก็เพราะว่าพระเจ้าทรงเป็นเจ้าของ
ชีวิต ทรงสถิตอยู่กับฉันและช่วยเหลือฉันแม้ในสถานการณ์ที่เลวร้ายของชีวิต
พระองค์เป็นผู้เดียวที่ฟังพาได้ ฉันจึงยึดพระองค์ไว้อย่างมั่นคง ฉันจะไม่ปล่อย
มือจากพระองค์”

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า
ผู้ทรงเป็นเจ้าของทุกสิ่งและทรงเป็นผู้ประทานสิ่งสารพัดให้แก่ผู้ที่เชื่อวางใจในพระองค์ สอดคล้องกับ
ข้อมูลเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าของชาวลาหู่ซึ่งมีมาแต่เดิมก่อนรับเชื่อในพระเยซูคริสต์
กล่าวคือในความเชื่อดั้งเดิมของชาวลาหู่ก็มีความเชื่อถือใน เทวราช ‘หงือซา’ (G’ui sha
หมายถึง พระเจ้า) ว่าเป็นผู้สร้างโลก และสร้างสรรค์สิ่งที่ตั้งมทั้งหลายในโลกนี้และเป็นผู้ประทานพร
แก่มนุษย์ สะท้อนให้เห็นว่าการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเจ้านั้นส่งผลต่อการมี
ส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(2) แนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้ จากการศึกษาพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดเกี่ยวกับ
การรับใช้พระเจ้า จากแบบสัมภาษณ์มีคำถามข้อหนึ่งที่ได้ถามเกี่ยวกับความเข้าใจของผู้ให้สัมภาษณ์
“การรับใช้ / ผู้รับใช้ ของท่านคือใคร?” ข้อมูลที่ได้รับจากผู้ให้สัมภาษณ์พบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิด
ที่ชัดเจนและให้คำตอบไปในทิศทางเดียวกันนั่นคือ ผู้รับใช้ หมายถึงผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์
ทุกคนที่มีความเชื่อต่างก็มีหน้าที่ในการรับใช้พระเจ้า และต้องรับใช้พระเจ้าร่วมกัน ไม่ได้

เฉพาะเจาะจงเพียงศิษยาภิบาล ศาสนาจารย์ ผู้ที่มีศาสนศักดิ์ หรือมีตำแหน่งในคริสตจักรเท่านั้น โดยผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงหน้าที่ของผู้เชื่อทุกคนที่พระเยซูได้มอบหมายว่า

“เราทั้งหลายผู้เชื่อวางใจในพระองค์ก็เป็นสาวกของพระองค์ที่จะต้องออกไป ประกาศข่าวประเสริฐไปยังคนทุกชาติ ไปให้จนถึงสุดปลายแผ่นดินโลก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็สนับสนุนว่า

“ผู้รับใช้เป็นทาสของพระเยซูคริสต์”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งกล่าวสำหรับว่า

“ฉันทำตามสิ่งที่พระคัมภีร์สอน ไม่ได้รับใช้หรือมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักร เพียงเพราะอยู่ในตำแหน่งกรรมการของคริสตจักรเท่านั้น เพราะก่อนที่จะเป็น กรรมการ ฉันก็รับใช้แบบนี่ ฉันยังพยายามเรียนรู้และช่วยเหลือครอบครัว ศิษยาภิบาลอยู่เสมอ ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูสามารถรับใช้ตามของประทาน ตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างดีที่สุด”

ในขณะที่เดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็กล่าวในทำนองเดียวกันถึงการรับใช้ อย่างเอาจริงเอาใจว่า

“เราทำงานเพื่อพระเจ้าเพียงแค่วันหนึ่งวัน (ส่วนใหญ่คือวันอาทิตย์) แต่เราทำงาน เพื่อตัวเองและครอบครัวถึงหกวัน เพราะฉะนั้นจึงตั้งใจทำงานรับใช้พระเจ้าใน คริสตจักรหนึ่งวัน เราทั้งครอบครัวก็จะทำอย่างเต็มที่”

จากการศึกษาแนวคิดแนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้พระเจ้าที่ถูกต่องั้นมีอิทธิพลและส่งผล ต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(3) แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นคริสเตียนที่ดี

เมื่อคริสเตียนกลับใจและรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ เราทุกคนก็เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของ คริสตจักร และมีหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะคริสเตียน จากการศึกษพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนมี แนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นคริสเตียนที่ดี ดังเช่น คนหนึ่งในผู้ให้ สัมภาษณ์ได้กล่าวว่า

“ฉันถวายเป็นสวด ถวายจำปี ถวายตามเทศกาล ถวายพิเศษ และถวาย ปกติให้กับคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ และไม่มีความขัดแย้งเรื่องการถวาย ภายในครอบครัว เมื่อได้ฟังเทศนาเกี่ยวกับหน้าที่ของคริสเตียนทุกคน ฉันก็ได้ ตอบสนองด้วยการช่วยเหลืองานต่างๆ เช่น งานแต่งงาน งานศพ งานขึ้นบ้าน ใหม่ ซึ่งเป็นหน้าที่ของสมาชิกทุกคนในการอยู่ร่วมกันเป็นสังคมคริสเตียน”

ซึ่งสอดคล้องกับผู้ที่สัมภาษณ์อีกที่กล่าวว่า

“ฉันเข้าร่วมนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์สามรอบ คือรอบสตรี รอบतीय และรอบอนุชนตอนเย็น ฉันถวายสืบลดสม่าเสมอเมื่อฉันมีรายรับเข้ามา อย่างที่พระธรรมมาลาคี บทที่ 3 ได้กล่าวไว้เรื่องถวายสืบลด ฉันจำได้และฉันทำตามซึ่งไม่ทำไม่ได้”

ผู้ที่สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวสนับสนุนว่า

“การนมัสการพระเจ้าเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิต ตั้งแต่เป็นเด็กจนถึงปัจจุบัน เมื่อได้เข้าใกล้พระเจ้า รู้สึกสบายใจ ฉันเชื่อวางใจ ไม่เคยขาดการไปโบสถ์ในวันอาทิตย์ ฉันไม่อนุญาตให้ลูกเรียนพิเศษในวันอาทิตย์เด็ดขาด ตัวเองก็ไม่เปิดร้านขายของในวันอาทิตย์เช่นกัน วันอาทิตย์เป็นวันที่ทุกคนในครอบครัวจะอยู่ที่คริสตจักร นมัสการและสามัคคีธรรมกับผู้เชื่อคนอื่นๆ”

ผู้ที่สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งยืนยันว่า

“รายได้ทุกทางที่ฉันได้รับ ฉันถวายสืบลดสม่าเสมอ ฉันถวายสืบลดเพราะเป็นผู้เชื่อ (คริสเตียน) ไม่ใช่เพราะว่าตนเองเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักร”

ผู้ที่สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งซึ่งเป็นภรรยาศิษยาภิบาลก็ได้กล่าวเช่นเดียวกันว่า

“ครอบครัวของเรามาตั้งหมู่บ้านใหม่ที่นี้ และบุกเบิกคริสตจักร ถึงแม้ว่าฉันไม่เป็นภรรยาศิษยาภิบาลฉันก็ทำงานเพื่อรับใช้พระเจ้า มีบ้างที่เหนื่อยแต่ก็ไม่ท้อและจะทำต่อไป”

ถ้อยคำที่ยืนยันถึงแนวคิดเหล่านี้ได้แสดงออกถึงการมีแนวคิดหน้าที่ของคริสเตียนที่ดีคือการที่ทุกคนทำหน้าที่ของตนเองโดยไม่ยึดติดกับตำแหน่ง ซึ่งกล่าวได้ว่าการที่พวกเขามีแนวคิดเช่นนี้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

4.2.2 ทักษะคติ

จากการศึกษาพบว่านอกเหนือจากการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดที่ถูกต้องแล้วยังจำเป็นต้องมีทักษะคติที่ดีซึ่งประกอบด้วย ทักษะคติที่ดีต่อคริสตจักร ต่อศิษยาภิบาล และต่อพันธกิจหรืองานรับใช้ของคริสตจักร ดังต่อไปนี้

(1) **ทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักร** จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักรนั้นส่งผลให้พวกเขาเข้าร่วมพันธกิจของคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวว่า

“เมื่อตอนที่ฉันเป็นเด็ก ฉันชอบไปโบสถ์ ที่นั่นอาจารย์สอนฉันอย่างดี ฉันได้เรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่าง ทั้งพระคัมภีร์ ภาษาลาหู่ ตัวโน้ตและร้องเพลงประสานเสียง ฉันสามารถทำสิ่งเหล่านั้นได้จนถึงทุกวันนี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็กล่าวไว้เช่นกันว่า

“ฉันโตมากับพันธกิจคริสตจักร ตั้งแต่ตอนอยู่ที่ป่าหิประเทศพม่า ที่คริสตจักรของฉันมีเพื่อนมากมาย ฉันมีความสุขและสนุกมากเป็นภาพจำจนถึงทุกวันนี้”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวยืนยันเกี่ยวกับชีวิตคริสตจักรเช่นกันว่า

“ช่วงชีวิตในวัยเด็กได้เรียนพระคัมภีร์ ได้ฝึกฝนการเป็นผู้นำอนุชนในคริสตจักรเอเดน ฉันเชื่อพระเยซู รู้จักพระเจ้าผ่านการเรียนรวีวารศึกษา จำได้ว่าฉันได้เรียนดีมาก ๆ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงคริสตจักรดังนี้ว่า

“ตัวฉันเป็นศิษยาภิบาลเต็มเวลาแต่ไม่ได้รับค่าตอบแทนรายเดือนจากการเป็นศิษยาภิบาลคริสตจักร เพราะคริสตจักรไม่มีกำลังเลี้ยงดูศิษยาภิบาล แต่ฉันได้รับของขวัญตอนสิ้นปี แม้ว่าคริสตจักรไม่มีกำลังเลี้ยงดูฉัน ฉันก็ไม่รู้สึกน้อยใจ ไม่รู้สึกว่าเป็นปมด้อย ฉันทำหน้าที่นี้มากกว่า 17 ปีแล้ว ถ้ายังทำงานได้ ฉันก็จะทำต่อไป”

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักรนั้นเกิดจากการความสัมพันธ์ที่ดีกับคริสตจักร ซึ่งพบว่าบางคนมีภาพความทรงจำที่ดีต่อคริสตจักรตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ คำถามข้อหนึ่งในแบบสัมภาษณ์เรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับคริสตจักรซึ่งหลายครั้งแม้แต่คริสเตียนผู้เชื่อเองก็มักจะให้ความหมาย ‘คริสตจักร’ ที่คาดเคลื่อนไป บางคนอาจจะเน้นว่าคริสตจักรคือ อาคาร สถานที่ ทรัพย์สินและสิ่งดีต่างๆ แต่สำหรับกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทั้ง 15 คน มีความเข้าใจตรงกับว่าคริสตจักรคือ กลุ่มคนที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ อาจเป็นไปได้ว่าเพราะคำว่าคริสตจักรในภาษาลาหู่ คือ Hkri. ya' aw_ mo_ (ครี ย่า อ่อ หมู) ซึ่งแปลว่า กลุ่มคนของพระคริสต์ มีความหมายชัดเจนในตัวอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ ทำให้พวกเขามีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักรซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(2) **ทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาล** จากการศึกษาพบว่านอกจากผู้ให้สัมภาษณ์จะมีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักรแล้ว สตรียังมีทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาลอีกด้วย ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้เผยทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาลของตนเองว่า

“ศิษยาภิบาลของฉันเป็นคนจิตใจดีงาม ท่านสามารถทำศาสนพิธีได้ด้วย เพราะว่าเป็นศาสนาจารย์ ท่านมีความสามารถหลายอย่าง ชีวิตของท่านก็เป็นแบบอย่างที่ดีเสมอ ไม่เคยละทิ้งงานรับใช้ไปทำงานอย่างอื่นเลย”

ซึ่งเหมือนกับผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวว่า

“ศิษยาภิบาลท่านให้กำลังใจดี หนุนใจและเทศนาเก่ง มีความตั้งใจและถวายตัวมากๆ ครอบครัวของเรามีส่วนถวายให้กับศิษยาภิบาลด้วย เพราะรู้ว่าคริสตจักรของเราเป็นคริสตจักรเล็กๆ ให้ค่าตอบแทนท่านได้น้อย แม้ว่าท่านเรียนจบปริญญาโทแต่ยินดีรับเงินเดือนน้อย ชอบท่านมีใจรับใช้ถวายตัวมาก”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งกล่าวเสริมว่า

“ศิษยาภิบาลเป็นคนดี ทำงานเก่งมีความเข้มแข็งในชีวิตฝ่ายวิญญาณ ฉันให้ความร่วมมือกับศิษยาภิบาลรับใช้พระเจ้าด้วยกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวถึงความสำคัญของศิษยาภิบาลคริสตจักรว่า

“ศิษยาภิบาลของฉันเทศนาสั่งสอนดี มีความอดทน แบ่งปันช่วยเหลือ ภรรยา ศิษยาภิบาลก็เก่งมาก มีศักยภาพหลายด้าน (ดนตรี ร้องเพลง) ฉันคิดว่าถ้าหากคริสตจักรไม่มีศิษยาภิบาล คริสตจักรจะขาดผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณ ขาดผู้ดูแลสมาชิกให้เติบโตในความเชื่อ ดังนั้น คริสตจักรทุกแห่งควรมีศิษยาภิบาล”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้สนับสนุนเพิ่มเติมว่า

“การมีศิษยาภิบาลดูแลคริสตจักรมีความสำคัญมาก นับจากคริสตจักรของเราเกิดการแตกแยกเมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ถ้าคริสตจักรไม่มีศิษยาภิบาล คริสตจักรของเราคงไม่สามารถยืนอยู่ในจุดนี้ได้แน่ ศิษยาภิบาลที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตสมาชิกมาก ศิษยาภิบาลจะคอยช่วยเหลือสมาชิกทุกอย่าง เช่น เป็นธุระพาสมาชิกไปโรงพยาบาล ไปอำเภอบริการ ไปติดต่อราชการ เป็นต้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวในทำนองเดียวกันว่า

“ฉันพูดในฐานะสมาชิกไม่ใช่ฐานะภรรยาศิษยาภิบาล ท่านเป็นคนเก่งในสายตาฉัน เทศนาดี และมีมิตรสัมพันธ์ที่ดีต่อทุกคน ชอบช่วยเหลือชาวบ้านในชุมชน

เมื่อมีคนเจ็บป่วย ศิษยาภิบาลพาไปหาหมอ ดึกๆ ตื่นๆ ก็ไป มีคนเดือดเนื้อร้อนใจในเรื่องใดๆ ก็จะมีมาขอความช่วยเหลือจากศิษยาภิบาล”

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้พบว่าคุณลักษณะการเป็นผู้รับใช้ที่ดีของศิษยาภิบาลคริสตจักรทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์เกิดความชื่นชมและมีทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาล และยินดีเป็นเพื่อนร่วมงานที่ดีของศิษยาภิบาลด้วย นอกจากนี้จะมีคุณลักษณะการเป็นผู้เลี้ยงที่ดีในบทบาทหน้าที่ของคริสตจักรแล้วยังพบว่าศิษยาภิบาลควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน และสามารถเป็นที่พึ่งสำหรับทุกคนได้ในยามยากลำบาก ซึ่งในบริบทของชาวลาหู่จึงต้องการของศิษยาภิบาลที่เป็นมากกว่าผู้เลี้ยงฝ่ายวิญญาณ แต่ยังรวมไปถึงการเป็นที่พึ่งในหลายๆ ด้านอีกด้วย ดังนั้นการมีทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาลจึงส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(3) ทัศนคติที่ดีต่อพันธกิจ/งานรับใช้ จากการศึกษาข้อมูลพบว่านอกจากผู้ให้สัมภาษณ์จะมีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักร และมีทัศนคติที่ดีต่อศิษยาภิบาลแล้ว ยังพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์ที่ดีต่อพันธกิจ/งานรับใช้ด้วย ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า

“ถ้าไม่ได้นมัสการพระเจ้า ฉันไม่สามารถอยู่ได้ ฉันไม่เคยบ่น ไม่เคยหลบหนีการนมัสการพระเจ้า ฉันไปนมัสการพระเจ้าที่คริสตจักรสม่ำเสมอ”

คล้ายกับผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งซึ่งกล่าวว่า

“ฉันชอบร้องเพลง ร้องเพลงประสานเสียง การร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า ฉันร่วมทีมประกาศของคริสตจักรด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้ตอบสนองในทิศทางเดียวกันว่า

“ฉันชอบการนมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์ คริสตจักรมีการนมัสการสี่รอบ ฉันชอบการนมัสการรอบเช้าที่สุด ฉันจะตื่น เช้าๆ ลูกขึ้นมาทำอาหารเสร็จแล้วจะไปร่วมนมัสการ 07.00 น. ที่ฉันชอบนมัสการรอบเช้าเพราะอากาศเย็นสดชื่นและมีความเจียบสงบ วันอาทิตย์ฉันจะไม่เดินทางไปออกจากหมู่บ้าน ฉันจะอยู่ในหมู่บ้านและนมัสการพระเจ้าทุกๆ รอบ ถ้าวันไหนที่ต้องเลี้ยงหลาน ฉันก็พาหลานไปโบสถ์ด้วย ไม่ปล่อยให้หลานๆ อยู่ที่บ้าน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้เสนอการทำพันธกิจของตนเองว่า

“ฉันร่วมพันธกิจของพระเจ้าในคริสตจักรตลอด และยังได้เป็นผู้แทนของคริสตจักรไปร่วมประชุมคริสตจักรเขต และฉันไปร่วมการอบรมสตรีภาคที่ 18

ทุกๆ ปี และไปร่วมประชุมประจำปีภาค 18 (ซีวู๋) ฉันทชอบการเรียนพระคัมภีร์ ในการอบรมและในการประชุม”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็กล่าวในทำนองเดียวกันคือ

“ฉันร่วมการอบรมสตรีภาค 18 ฉันเดินทางไปร่วมและออกค่าลงทะเบียนเอง ฉันทชอบไปเรียนพระคัมภีร์ ฉันได้รับกำลังใจจากพระเจ้าผ่านการเรียนพระคัมภีร์ การไปเช่นนี้ได้พบปะเพื่อนๆ ต่างคริสตจักร และได้พบเพื่อนใหม่ๆ เสริมสร้างกันในงานพันธกิจของพระเจ้า”

จากการศึกษาพบว่าผู้ที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีทัศนคติที่ดีต่อพันธกิจรับใช้ ส่งผลให้พวกเขา ร่วมทำพันธกิจต่างๆ อย่างสม่ำเสมอ และไม่เพียงแต่เกิดการอุทิศถวายตัวรับใช้จากชีวิตพันธกิจ ของคริสตจักรของตนเองเท่านั้น แต่ยังออกไปทำพันธกิจในระดับต่างหมู่บ้าน ระดับคริสตจักรเขต จนถึงระดับคริสตจักรภาคที่ 18 พวกเขาได้ทุ่มเทกำลัง เวลา ความคิดและทุนทรัพย์ ในการร่วมพันธกิจคริสตจักรที่มีหลากหลาย และการที่ผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านี้มีทัศนคติที่ดีต่อพันธกิจและงานรับใช้ นั้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่อย่างแท้จริง

4.2.3 ภาระใจ

จากการศึกษาพบว่านอกจากแนวคิดและทัศนคติที่ได้กล่าวไปแล้วยังมีส่วนสำคัญอีก ประการหนึ่งคือ ภาระใจ ประกอบด้วยภาระใจต่อพันธกิจ ภาระใจต่อผู้คนและการมีภาระใจในการใช้ ทักษะความสามารถของตนเอง เหล่านี้เป็นส่วนประกอบในองค์ประกอบภายในที่มีความสำคัญและ ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

(1) ภาระใจต่อพันธกิจ จากการศึกษาพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีภาระใจต่อพันธกิจต่างๆ ของคริสตจักร ซึ่งภาระใจเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของ สตรีผู้ให้สัมภาษณ์เหล่านี้ ดังเช่นคำกล่าวของผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวไว้ดังนี้

“ฉันชอบงานดูแลบริการ แม้ไม่ได้มีตำแหน่งอะไรในคริสตจักร แต่ฉันมีใจใน การช่วยเหลือพันธกิจต่างๆ ฉันสมัครใจเข้ากลุ่มหารายได้ของคริสตจักร ฉันมี ภาระใจกับงานด้านนี้ เป็นการหารายได้เข้าคริสตจักรเพื่อคริสตจักรจะได้มี งบประมาณในการดำเนินในพันธกิจต่อไป”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวถึงภาระใจของตนเองเช่นเดียวกันว่า

“ฉันมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักร โดยเฉพาะตอนนี้ฉันได้รับเลือกเป็นผู้นำการประกาศของกลุ่มผู้สูงอายุคริสตจักร พระเจ้าทรงใช้ฉันแม้อายุมากแล้ว ก็ยังได้ไปออกทีมประกาศตามหมู่บ้านต่างๆ มีหมู่บ้านหลายแห่งที่ต้องการให้ทีมของเราไปแสดงละครการประกาศ เราก็จัดคิวกันออกไปประกาศ ฉันไม่มีวันละทิ้งพระเจ้าแน่นอน ฉันชอบร้องเพลง อธิษฐานและอ่านพระคัมภีร์ อธิษฐานเพื่อคริสตจักร และฉันจะกล่าวเรื่องราวของพระเจ้าตลอดชีวิตของฉัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกจำนวนหนึ่ง ได้เล่าถึงพันธกิจที่ตนเองได้มีส่วนร่วมริเริ่มและได้รับการตอบสนองที่ดีจากคริสตจักร ดังเช่นผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“ฉันอาสาสอนระวีวารศึกษาและเล่นดนตรีในคริสตจักร เป็นอาสาสมัครไม่มีค่าตอบแทน”

เช่นเดียวกับที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งกล่าวว่า

“ครอบครัวของฉันได้รับเลือกเป็นแม่ครัวดูแลอาคารสถานที่และทรัพย์สินของโบสถ์ ฉันชอบทำอาหารจึงอาสาเป็นแม่ครัวของโบสถ์ (ไม่มีค่าตอบแทน) ทำอาหารต้อนรับเลี้ยงดูแขกเวลาที่คริสตจักรมีผู้มาเยือน หรือเวลาที่คริสตจักรมีงาน ฉันก็เป็นแม่ครัวหลักให้และมีสมาชิกคนอื่นๆ มาช่วยด้วย เป็นความตั้งใจรับใช้ของฉันเพราะอยากรับใช้พระเจ้าในสิ่งที่ตัวเองชอบและถนัด ฉันดูแลทรัพย์สินของคริสตจักร ฉันรู้จักสิ่งของเครื่องใช้ของโบสถ์เป็นอย่างดี กรณีที่มีของโบสถ์สูญหายและไปพบอยู่ที่อื่นฉันก็จำได้”

ในทำนองเดียวกันผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงพันธกิจกลุ่มสตรีคริสตจักรที่ตนเองเป็นผู้นำว่า

“ฉันริเริ่มพันธกิจสองอย่างในกลุ่มสตรี คือ 1) สร้างความเข้มแข็งในชีวิตสตรีด้วยการอ่านพระคัมภีร์พร้อมกันในวันอาทิตย์ เวลา 13:00 -15:00 น. 2) ตั้งกลุ่มรีวิวประกอบเพลงสรรเสริญพระเจ้า நடกลุ่มสตรีฝึกฝนการเต้นที่บ้านของฉันทุกเย็นวันเสาร์ เป็นการออกกำลังกาย และเป็นการฝึกฝนท่าเต้นเพื่อเต้นสรรเสริญพระเจ้าที่โบสถ์ด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวถึงภาระใจในการทำพันธกิจของตนว่า

“ฉันรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการร้องเพลงประสานเสียง จึงขออนุญาตจากศิษยาภิบาลและคณะกรรมการคริสตจักร เป็นอาสาสมัครสอนเพลง

ประสานเสียงให้กับกลุ่มหนุ่มสาวที่เริ่มต้นตั้งครอบครัว ชื่อคณะนักร้อง อับราฮัม ทุกวันนี้ฉันภูมิใจมากที่คณะนักร้องอับราฮัมเข้มแข็งมากขึ้น มีการถวายเสียงทุกวันอาทิตย์และร่วมออกทีมประกาศด้วย”

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ให้สัมภาษณ์มีภาระใจต่อพันธกิจของพระเจ้าในคริสตจักรเป็นเรื่องที่น่าอึ้งยงส่งเสริม พวกเขาไม่เพียงแต่อธิษฐานเผื่ออยู่เบื้องหลังและร่วมพันธกิจที่มีอยู่เท่านั้น แต่ยังเป็นผู้ที่ผลักดันให้เกิดพันธกิจใหม่ๆ ขึ้นในคริสตจักรอีกด้วย ซึ่งการมีภาระใจต่อพันธกิจนี้เป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทยอย่างยิ่ง

(2) ภาระใจที่มีต่อผู้คน จากการศึกษาพบว่านอกจากผู้ให้สัมภาษณ์มีภาระใจต่อพันธกิจแล้วยังมีภาระใจต่อผู้คนอีกด้วย ซึ่งส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรอย่างมาก ดังที่ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แบ่งปันภาระใจของตนที่ต่อผู้คนในคริสตจักรว่า

“อยากให้สมาชิกทุกคนเข้มแข็งและยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป ทุกวันนี้ฉันก็อธิษฐานเพื่อสมาชิกคริสตจักรเสมอ ฉันอธิษฐานสามครั้งต่อวันเหมือนกับดาเนียลที่อธิษฐานสามครั้งต่อวันใช่ไหม? และฉันมักจะไปหาเพื่อนๆ ตามบ้านและหนุนใจพวกเขาด้วยพระคำของพระเจ้าเสมอ”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็กล่าวในลักษณะเดียวกันว่า

“เพื่อนๆ สตรีในคริสตจักรของฉันมีปัญหาในครอบครัว ฉันจะคอยเป็นที่ปรึกษาให้กับพวกเขา ฉันแนะนำให้เพื่อนๆ ของฉันปรับปรุงแก้ไขที่ตัวเองก่อน โดยให้เขาอ่านพระคัมภีร์และทำตามสิ่งที่พระคัมภีร์สอน และอธิษฐานฟังพาพระเจ้า มอบครอบครัวไว้กับพระเจ้าให้พระองค์ทรงดูแล”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวไว้สนับสนุนเพิ่มเติมว่า

“เมื่อใดที่ฉันพบเห็นเด็กๆ ยากจน ไม่มีเงิน ไม่ได้กินข้าว ฉันก็จะช่วยเหลือให้พวกเขา ฉันมีความสุขที่ได้ทำแบบนี้ ฉันเข้าใจพวกเขาดีเพราะฉันเคยหิวโหย ตอนนี้ฉันพอมีเงินมากกว่าเมื่อก่อน ฉันก็อยากช่วยเหลือคนอื่นๆ บ้าง”

เช่นเดียวกับอีกคนหนึ่งที่ได้แสดงความห่วงใยต่อพี่น้องในคริสตจักรว่า

“คริสตจักรลาหู่หลายแห่งถูกรบกวนด้วยคำสอนเทียมเท็จ รวมทั้งคริสตจักรของฉันด้วย ฉันได้เตือนพี่น้องเหล่านั้นด้วยความจริงใจว่า ให้พวกเขาระวังคำสอนเหล่านั้นและให้อ่านพระคัมภีร์ ถ้าทุกคนรู้พระคัมภีร์ ก็จะรู้ว่าใครสอนผิดหรือสอนถูก และจะรู้จักคำสอนเทียมเท็จเหล่านั้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยเช่นกันว่า

“กลัวคริสตจักรจะไม่มีผู้เลี้ยงเพราะพี่น้องในคริสตจักรทะเลาะกันเอง ไม่อยากให้มีการแบ่งแยกกันเกิดขึ้นในคริสตจักร อยากให้พี่น้องรักกันมีเรื่องราวต่อกันก็ให้อภัยต่อกัน อยากเห็นสมาชิกเติบโต ทุกคนสรรเสริญพระเจ้า อนุชน ผู้ใหญ่ และเด็กเข้าโบสถ์นมัสการพระเจ้าร่วมกัน ทุกวันนี้มีผู้สอนเทียมเท็จเข้ามาในหมู่บ้าน และมีหลายคนที่เชื่อและติดตามกลุ่มนั้นไปแล้ว ฉันจำได้ว่าพระคัมภีร์ได้บอกไว้ถึงเวลาในยุคสุดท้ายนั้นจะมีผู้เผยพระวจนะเท็จเกิดขึ้นมากมาย เกิดขึ้นจริงๆ ฉันก็เตือนผู้เชื่อคนอื่นๆ ด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวในทำนองเดียวกันอีกว่า

“ฉันอธิษฐานเพื่อคณะกรรมการคริสตจักร เพื่อเขาทุกคนจะมีชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการเป็นผู้นำคริสตจักร ไม่อยากให้เกิดการแตกแยกกันในคริสตจักรอีก อยากให้สมาชิกทุกคนรักกัน ไม่ทำร้ายกัน ไม่แบ่งแยกต่อกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้แสดงความหวังใต้ออกกลุ่มอนุชนซึ่งเป็นอนาคตของคริสตจักรว่า

“อยากให้สมาชิกมีความเข้มแข็งในพระเจ้า อยากให้อนุชนคนรุ่นใหม่เข้ามาพึ่งพาพระเจ้า ไม่ใช่มีแต่ความรู้ทางโลกเท่านั้นแต่มีความเชื่อและเติบโตในพระเจ้า ไม่อยากให้มียาเสพติด เป็นห่วงลูกหลานมาก ทุกวันนี้อนุชนหลายคนติดยาจนเสียคน เกิดปัญหาในครอบครัว อยากให้มีลูกหลานในคริสตจักรถวายตัวเรียนพระคัมภีร์แล้วกลับมาเป็นศิษยาภิบาลที่คริสตจักรของเรา อยากให้สมาชิกทุกคน ทุกครอบครัวอยู่ในทางของพระเจ้า ยำเกรงพระเจ้า”

จากการศึกษาข้อมูลเหล่านี้พบว่าผู้ที่ให้สัมภาษณ์มีภาระใจต่อผู้คนนั้นเป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบภายในที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

(3) การใช้ทักษะความสามารถของตนเอง จากการศึกษพบว่านอกจากภาระใจต่อพันธกิจและภาระใจต่อที่มีต่อผู้คนแล้ว ยังพบอีกว่าผู้ให้สัมภาษณ์มีภาระใจในการใช้ทักษะความสามารถและความถนัดของตนเองเพื่อพันธกิจของพระเจ้า ดังเช่นผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า

“ฉันเต็มใจที่จะเดินทางไปร่วมการอบรมที่สตรีภาค 18 จัดขึ้น เวลาไปอบรมพระคัมภีร์ ได้รับความรู้ใหม่ๆ ฉันก็นำกลับมาแบ่งปันให้กับกลุ่มสตรีในคริสตจักร”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็กล่าวสนับสนุนว่า

“ฉันเทศนาแบ่งปันในกลุ่มสตรีได้ และเคยได้รับโอกาสเทศนาในวันแม่ของคริสตจักรด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวยืนยันถึงการรับใช้ของตนว่า

“บ่อยครั้งฉันต้อนรับแขกผู้รับใช้พระเจ้ามานอนพักค้างคืนที่บ้าน ฉันยินดีทำอาหารและดูแลที่พักให้อย่างดีที่สุด”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้สนับสนุนว่า

“ฉันเข้ากลุ่มหารายได้ของคริสตจักรทุกวันอาทิตย์ เพราะฉันชอบและถนัดเกี่ยวกับการทำอาหาร เป็นการช่วยกันหารายได้เข้าคริสตจักรโดยการขายกล้วยเตี๋ยว ฉันอาสาไปจ่ายตลาดและทำกล้วยเตี๋ยว ซึ่งกลุ่มสตรีคริสตจักรของเราก็ช่วยกันขายที่โบสถ์ตอนเที่ยงของวันอาทิตย์ เพื่อจะเป็นรายได้ใช้ในพันธกิจของคริสตจักรต่อไป”

จากการศึกษาพบว่าผู้ให้สัมภาษณ์จำนวนหนึ่งที่กล่าวว่าพวกเธอมีของประทานในการร้องสรรเสริญพระเจ้า ดังเช่นผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งได้กล่าวว่า

“ฉันอยู่ในคณะนักร้องของคริสตจักร ฉันชอบร้องเพลงประสานเสียง บ่อยครั้งฉันเป็นผู้ที่จะสรรหาเพลงคณะนักร้องบทใหม่ๆ เพราะๆ แล้วถ่ายเอกสารไว้ให้คณะนักร้อง ร้องสรรเสริญพระเจ้า ฉันมีความสุขมากที่ได้ทำเช่นนั้น”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวยืนยันเช่นกันว่า

“ฉันร้องเพลงประสานเสียงได้ทั้ง สีเสียง และสอนคนอื่นร้องด้วย มีน้องๆ หลายคนในคริสตจักรที่ฉันช่วยสอนพวกเขาจนสามารถร้องได้ และบางคนมีการพัฒนาจนร้องประสานได้หลายเสียงเช่นกัน”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งก็ได้กล่าวในเรื่องเดียวกันว่า

“ฉันเป็นหัวหน้าคณะนักร้องประสานเสียง และได้ช่วยสอนคนอื่นๆ ในการร้องเพลงประสานเสียง หลายเสียงด้วย”

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนหนึ่งได้กล่าวสรุปว่า

“ฉันชอบพันธกิจการรับใช้พระเจ้าใน หลายๆ อย่าง แต่ชอบมากที่สุดคือการร้องเพลงประสานเสียงคณะนักร้อง ฉันมีของประทานในการร้องเพลง

เสียงประสานทั้งสี่เสียง ทุกวันนี้แม้ฉันแก่แล้วฉันก็ยังคงอาสาสอนร้องเพลง
ประสานเสียงให้กับผู้สนใจ โดยไม่มีตำแหน่งในคริสตจักร”

จากข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าคริสตจักรลาหู่ได้เปิดโอกาสแก่ผู้ให้สัมภาษณ์มีโอกาส
ในการรับใช้พระเจ้าโดยใช้ของประทาน ความสามารถและความถนัดของตนเองอย่างเต็มที่ และการที่
ผู้ให้สัมภาษณ์มีความเต็มใจในการใช้ทักษะความสามารถของตนเองเพื่อพันธกิจของพระเจ้านั้นส่งผล
ต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

ดังนั้น จากการศึกษาข้อมูลดังกล่าวพบว่า มีส่วนประกอบที่สำคัญทั้งสามส่วนซึ่งมี
อิทธิพลและส่งผลต่อการพัฒนาคริสตจักรเป็นอย่างมากคือ องค์ประกอบภายใน ประกอบด้วย การมี
แนวคิดที่ถูกต้อง การมีทัศนคติที่ดี และภาระใจของผู้ให้สัมภาษณ์ในการใช้ความสามารถของตนเองใน
การปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของ
สตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

บทที่ 5

บทสรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

จากการรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าอิสระครั้งนี้ แล้วนำมาวิเคราะห์ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

5.1 ผลการศึกษา

จากการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย โดยผ่านทางการสัมภาษณ์สตรีลาหู่ จำนวน 15 คน โดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่
- 2) เพื่อศึกษาแนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น
- 3) เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่

5.1.1 องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่

จากการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย พบสององค์ประกอบคือ องค์ประกอบภายนอก และองค์ประกอบภายใน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบภายนอก จากการศึกษาสามารถสรุปองค์ประกอบภายนอกที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีสองส่วนประกอบ ดังนี้

(1) **สภาพแวดล้อม** ได้แก่ สภาพแวดล้อมส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ คือสภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มีความเชื่อศรัทธาและการร่วมรับใช้ในพันธกิจคริสตจักร สภาพสังคมคริสเตียนที่เอื้อเพื่อช่วยเหลือกัน และสภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของสตรีลาหู่

(2) **ประสบการณ์ชีวิตส่วนตัว** ได้แก่ ประสบการณ์การสัมผัสพระคุณของพระเจ้าโดยตรงในชีวิต และการมองเห็นความช่วยเหลือจากพระเจ้าในเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นจนเกิดเป็นคำพยานที่สามารถเล่าเพื่อแบ่งปันหนุนใจผู้อื่น

องค์ประกอบภายใน จากการศึกษาสามารถสรุปองค์ประกอบภายในที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย มีสาม ส่วนประกอบ ดังนี้

(1) **แนวคิด** ได้แก่ แนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเจ้า แนวคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรับใช้/ผู้รับใช้และแนวคิด และแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคริสเตียนที่ดีของสตรีลาหู่

(2) **ทัศนคติ** ได้แก่ การมีทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักรของพระเจ้า การมีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับใช้ศิษยาภิบาลของตนเอง และการมีทัศนคติที่ดีต่อพันธกิจหรืองานรับใช้พระเจ้าของสตรีลาหู่

(3) **ภาระใจ** ได้แก่ การมีภาระใจต่อพันธกิจ การมีภาระใจต่อผู้คน และการมีภาระใจในการใช้ของประทาน ทักษะและความสามารถของตนเองรับใช้พระเจ้า

5.1.2 แนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น

จากการศึกษาข้อมูลพบว่าแนวคิดของสตรีลาหู่ที่มีต่องานรับใช้พระเจ้าในคริสตจักรท้องถิ่น โดยเฉพาะแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้านั้นมีความชัดเจนมาก สตรีผู้ให้ข้อมูลทุกคนมีแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกและสรรพสิ่งทั้งปวง และเป็นผู้ประทานสิ่งดีทั้งหลายแก่มวลมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในการศึกษาวรรณกรรมในบทที่สอง ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าของชาวลาหู่ที่พบว่ามีมาแต่เดิมก่อนรับเชื่อในพระเยซูคริสต์ กล่าวคือในความเชื่อดั้งเดิมของชาวลาหู่ที่มีความเชื่อถือในเทวราช “หฺงือซา” (G’ui sha หมายถึง พระเจ้า) ผู้ทรงเป็นพระวิญญูณ เป็นผู้สร้างโลกและสร้างสรรพสิ่งที่ตั้งงามทั้งหลายในโลกนี้และเป็นผู้ประทานพรแก่มนุษย์ แต่ภายหลังชาวลาหู่และลาหู่ซี ส่วนใหญ่ได้รับการประกาศพระกิตติคุณและกลับใจเชื่อในพระเยซูคริสต์และเชื่อวางใจในพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ ดังนั้นแนวคิดเรื่องพระเจ้าจึงไม่ใช่แนวคิดที่เพิ่งเกิดขึ้นหลังจากได้รับข่าวประเสริฐแต่มีอยู่ก่อนแล้ว ด้วยเหตุนี้แนวคิดเรื่องพระเจ้าที่มีอยู่ก่อนแล้ว จึงสามารถผูกเข้ากับแนวคิดเรื่องพระเจ้าของคริสเตียนได้อย่างง่ายดาย คริสเตียนลาหู่ส่วนใหญ่มีแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า คือพระบิดาผู้ทรงสร้างและประทานพรแก่มนุษย์ มีความชัดเจนมากกว่าแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้าในเรื่องตรีเอกภาพ หรือ ตรีเอกานุภาพ ซึ่งหมายถึงพระเจ้าองค์เดียวผู้ทรงดำรงอยู่เป็นสามพระภาค คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญูณบริสุทธ์ ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนลาหู่ไม่ได้เชื่อในพระเจ้าตรีเอกภาพแต่กล่าวถึงพระลักษณะของพระเจ้าคือพระบิดา (G’ui sha) ที่ชัดเจนมากกว่าพระลักษณะของพระบุตรและพระวิญญูณบริสุทธ์ ทั้งนี้คริสเตียนลาหู่ที่รับเชื่อแล้วจะทราบถึงความแตกต่างระหว่างพระเจ้าในศาสนาดั้งเดิมและพระเจ้าของคริสเตียนเป็นอย่างดี เพราะพระเจ้าของคริสเตียนทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้และทรงดำรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์

นอกจากนี้ยังได้พบแนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้ ข้อมูลที่ได้รับจากสตรีผู้ให้สัมภาษณ์พบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์มีแนวคิดที่ชัดเจนและให้คำตอบว่า ผู้รับใช้พระเจ้า คือ ผู้ที่เชื่อวางใจในพระเยซูคริสต์

ทุกคนที่เชื่อต่างก็มีหน้าที่ในการรับใช้พระเจ้า และต้องรับใช้พระเจ้าร่วมกัน ไม่ได้เฉพาะเจาะจงแค่ศิษยาภิบาล ศาสนาจารย์ ผู้ที่มีศาสนศักดิ์ หรือมีตำแหน่งในคริสตจักรเท่านั้น เมื่อรับเชื่อในพระเยซูคริสต์แล้วทุกคนก็เข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร และมีหน้าที่ความรับผิดชอบในฐานะคริสเตียนเหมือนกัน จากการศึกษาพบว่าสตรีผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนต่างก็มีแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของการเป็นคริสเตียนที่ดี คือการที่ทุกคนทำหน้าที่ของตนเองโดยไม่ยึดติดกับตำแหน่ง ซึ่งสามารถกล่าวได้ว่าการที่มีแนวคิดที่ถูกต้องและมีความเข้าใจชัดเจนย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติที่เหมาะสมและส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทยอย่างแท้จริง

5.1.3 สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่

จากการศึกษาข้อมูลได้พบเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่คือ สภาพแวดล้อมของครอบครัวที่มีความเชื่อศรัทธาเดียวกันนั้นย่อมส่งเสริม สนับสนุน และร่วมกันรับใช้ในพันธกิจคริสตจักร อีกทั้งการที่สมาชิกภายในครอบครัวได้รับการฝึกฝนและสร้างวินัยฝ่ายวิญญาณอย่างเป็นประจักษ์นั้นทำให้มีความเข้มแข็งและเพิ่มพูนความเชื่อศรัทธาเป็นอย่างมาก สิ่งนี้ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอ และยังพบอีกว่าสภาพสังคมคริสเตียนที่ผู้นำคริสตจักรมีความเข้มแข็งในความเชื่อศรัทธา มีความสามัคคีทำหน้าที่ของตนเองได้เป็นอย่างดี และสังคมคริสเตียนที่ดีไม่มีการทะเลาะเบาะแว้งหรือขัดแย้งต่อกัน แต่มีบรรยากาศของการช่วยเหลือเกื้อกูลกันและกันนั้น ก่อให้เกิดความสงบสุขและสามารถดำเนินพันธกิจคริสตจักรได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ เพราะผู้เชื่อไม่สามารถที่จะยื่นหยัดในงานรับใช้ได้ตามลำพังหรือเพียงครอบครัวเดียวในคริสตจักร แต่ต้องการการสนับสนุนจากผู้เชื่อคนอื่นๆ ในการทำพันธกิจของคริสตจักรด้วยเหมือนกัน และได้พบอีกว่าสภาพชีวิตความเป็นอยู่โดยรวมของสตรีลาหู่ในปัจจุบันมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิมเมื่อเทียบกับสภาพความเป็นอยู่ในอดีตที่ผ่านมา ผู้ให้สัมภาษณ์ทุกคนล้วนเกิดและเติบโตที่ประเทศพม่า จากนั้นจึงมีการอพยพมาตั้งถิ่นฐานและสร้างครอบครัวในประเทศไทย เนื่องจากประเทศไทยถือได้ว่าเป็นประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีเสรีภาพในการนับถือศาสนา จึงสามารถสร้างคริสตจักรไว้ในชุมชนคริสเตียนและประกอบศาสนพิธีต่างๆ ได้ตามความเชื่อของตนเอง นอกจากนี้การได้รับสัญชาติไทยทำให้สามารถเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานต่างๆ รวมถึงสิทธิสวัสดิการที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยอีกด้วย ซึ่งสภาพชีวิตความเป็นอยู่ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ถือเป็นสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย

5.2 ข้อเสนอจากการวิจัย

จากการสรุปผลวิจัยข้างต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ได้พบข้อมูลที่สำคัญจากกลุ่มเป้าหมาย ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเพื่อการศึกษาเพิ่มเติมและการทำพันธกิจสำหรับสตรี ดังนี้

5.2.1 ข้อเสนอแนะต่อคริสตจักรท้องถิ่น

จากการวิจัยข้างต้นสรุปว่า มีผลวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบภายนอกที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรของสตรีลาหู่ คือสภาพแวดล้อมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นสภาพของครอบครัว สภาพชีวิตความเป็นอยู่ และการมีสังคมคริสเตียนที่ดีนั้นส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของสตรีลาหู่ ดังนั้น *(ก) คริสตจักรท้องถิ่นควรดูแลเอาใจใส่สภาพครอบครัวของสมาชิกสตรี* ด้วยการหมั่นไปเยี่ยมเยียนตามบ้านและอธิษฐานเผื่ออย่างเจาะจง *(ข) คริสตจักรท้องถิ่นควรใส่ใจกับสภาพแวดล้อมของคริสตจักรในการอยู่ร่วมกัน* โดยช่วยกันสร้างสังคมคริสเตียนที่ดีในช่วยเหลือเกื้อกูล ไม่แบ่งแยกให้เกิดความแตกแยกในความเชื่อ นอกจากนี้ยังมีผลวิจัยเกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิตที่สัมผัสพระคุณของพระเจ้าในชีวิตและเห็นการช่วยเหลือจากพระเจ้าผ่านเหตุการณ์ต่างๆ ในชีวิต จนเกิดเป็นคำพยานที่สามารถบอกเล่าให้กับคนอื่นๆ ได้นั้น *(ค) คริสตจักรท้องถิ่นควรเปิดพื้นที่ให้กับสตรีได้มีโอกาสสะท้อนเสียงของสตรีผ่านการเป็นพยานถึงประสบการณ์ชีวิตและสะท้อนถึงมุมมองชีวิตที่ได้รับการสัมผัสช่วยเหลือจากพระเจ้า* จนนำไปสู่การมีท่าทีที่ถูกต้องในการรับใช้พระเจ้าร่วมกับผู้เชื่อคนอื่นๆ ในคริสตจักร นอกจากนี้ผลการวิจัยเกี่ยวกับองค์ประกอบภายในที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่ คือ การมีแนวคิดและทัศนคติที่ดีของสตรีลาหู่ เพราะฉะนั้น *(ง) คริสตจักรท้องถิ่นควรมีแนวทางในการปลูกฝังแนวคิดอย่างจริงจังให้กับสมาชิกคริสตจักร* ไม่ว่าจะเป็นการปลูกฝังแนวคิดเกี่ยวกับพระเจ้า แนวคิดเกี่ยวกับการรับใช้และบทบาทหน้าที่ของการเป็นคริสเตียนที่ดี อย่างเป็นรูปธรรมผ่านการปลูกฝังแนวคิดต่างๆ โดยจัดการเรียนการสอนพระคัมภีร์ในกลุ่มสตรี เพราะพระคัมภีร์เป็นรากฐานที่สำคัญของชีวิตคริสเตียน และมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับบทบาทสตรีกับการรับใช้ที่เหมาะสมกับบริบทสตรีลาหู่ให้กับผู้นำและสมาชิกสตรี อีกทั้ง *(จ) คริสตจักรท้องถิ่นควรมองเห็นความสำคัญในการปลูกฝังทัศนคติที่ดีให้กับสมาชิกสตรี* เพื่อสตรีจะสามารถสะท้อนทัศนคติที่ดีต่อคริสตจักร ศิษยาภิบาล และพันธกิจรับใช้ออกมาอย่างเป็นรูปธรรมได้ โดยการสร้างรูปแบบกิจกรรมให้สตรีมีส่วนร่วมเป็นผู้ดูแลพันธกิจของคริสตจักร อาทิเช่น กิจกรรมการพัฒนาอาคารสถานที่ การดูแลทรัพย์สินของคริสตจักร การมีส่วนร่วมถวายอุปกรณ์ต่างๆ ให้กับคริสตจักรเพื่อส่งเสริมให้สตรีเกิดความรู้สึกรักและหวงแหน รวมทั้งเปิดโอกาสให้สตรีได้ร่วมพันธกิจการรับใช้ร่วมกับศิษยาภิบาลหรือผู้นำคริสตจักรโดยตรง ผ่านการเข้าร่วมกลุ่มเยี่ยมเยียน หรือกลุ่มประกาศของคริสตจักร รวมถึงร่วมพันธกิจระดับคริสตจักรเขต และระดับคริสตจักรภาค เป็นต้น

(ฉ) คริสตจักรท้องถิ่นควรสนับสนุนให้สมาชิกตระหนักถึงความเป็นผู้รับใช้พระเจ้าของผู้เชื่อทุกคน โดยมีการผลักดัน ส่งเสริมให้สมาชิกรับใช้พระเจ้าตามของประทานที่ได้รับ หรือตามความถนัดของตนเอง เปิดโอกาสให้สตรีสามารถเลือกรับใช้ในพันธกิจที่ตนเองสนใจและพึงพอใจ เช่น การร้องเพลง การต้อนรับแขก การทำอาหารให้กับคริสตจักร การดูแลความสะอาดสวยงามของอาคารสถานที่ หรือ การเทศนาพระวจนะของพระเจ้า เป็นต้น และประการสุดท้าย (ช) คริสตจักรท้องถิ่นควรมองหาสตรีที่มีภาระใจในพันธกิจด้านต่างๆ ให้เข้ามามีบทบาทในงานรับใช้ของคริสตจักร พยายามสนับสนุน และ กระตุ้นให้สมาชิกสตรีมีภาระใจต่อการรับใช้พระเจ้าในพันธกิจคริสตจักร ส่งเสริมให้สมาชิกสตรีพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ เพื่อที่จะพร้อมในการรับใช้ร่วมกับผู้อื่นตามภาระใจของสมาชิกสตรี

5.2.2 ข้อเสนอแนะต่อสตรีคริสตจักรภาคที่ 18

จากผลการวิจัยพบว่าการที่สตรีลาหู่มีแนวคิดที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระเจ้าและมีแนวคิด ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการรับใช้ อีกทั้งมีแนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของคริสเตียนที่ดีนั้น ส่งผล ต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอต่อคณะสตรีคริสตจักร ภาคที่ 18 ดังนี้ คือ คณะกรรมการสตรีคริสตจักรภาคที่ 18 (ก) ควรมีการผลักดันเชิงนโยบายของสตรี ภาคที่ 18 ให้การสนับสนุน ส่งเสริมชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณสตรีคริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่งของคริสตจักร ภาคที่ 18 โดยการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจัง ต่อเนื่อง และเป็นระบบ เพื่อให้สมาชิกสตรีเกิดแนวคิด ที่ถูกต้องและชัดเจน อีกทั้งเป็นการเพิ่มพูนความเชื่อศรัทธา และส่งเสริมให้เกิดความรู้ ทักษะต่างๆ ให้กับสตรีในการรับใช้พระเจ้าในคริสตจักร อีกทั้งคณะกรรมการสตรีคริสตจักรภาคที่ 18 (ข) ควรมี การวางแผนงานพันธกิจที่สอดคล้องและตอบสนองต่อความต้องการในการทำพันธกิจของสตรี คริสตจักรท้องถิ่น ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยจัดทำแบบสำรวจความต้องการของสตรีคริสตจักร ท้องถิ่น หรือจัดเสวนา แลกเปลี่ยน ความคิด และเรียนรู้การทำพันธกิจสตรีในคริสตจักร สตรี คริสตจักรเขต และสตรีคริสตจักรภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทยร่วมกันด้วย เป็นการ เสริมสร้างชีวิตฝ่ายวิญญาณให้เข้มแข็ง พัฒนาคุณภาพชีวิตและเพิ่มพูนศักยภาพของสมาชิกสตรี เพื่อพันธกิจสตรีคริสตจักรภาคที่ 18 จะเป็นพระพรสำหรับสมาชิกสตรีภาคที่ 18 และเป็นพระพร สำหรับผู้อื่นต่อไป

5.3 ข้อเสนอเพื่อการทำวิจัยต่อไปในอนาคต

จากการศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของ สตรีลาหู่ ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย พบว่าส่วนประกอบหลากหลายที่น่าสนใจรวมอยู่ใน สององค์ประกอบใหญ่ คือ องค์ประกอบภายนอก และ องค์ประกอบภายใน ซึ่งสามารถเป็นแนวทาง ในการทำวิจัยสำหรับกลุ่มสตรีในบริบทอื่นๆ ได้ เช่น คณะสตรีคริสตจักรภาคอื่นๆ ของสภาคริสตจักร ในประเทศไทย คณะสตรีคริสเตียนชนเผ่าอื่นๆ เช่นสตรีกะเหรี่ยง สตรีม้ง สตรีอาข่า สตรีไตหย่า สตรีปลั่ง สตรีลีซู สตรีละว้า ฯลฯ และคณะสตรีคริสเตียนกลุ่มอื่นๆ ในประเทศไทย เป็นต้น

บรรณานุกรม

- The Lutheran World federation. (2018, may 2). Re: Thailand: First Lutheran women ordained into ministry. Retrieved from <https://www.lutheranworld.org/news/thailand-first-lutheran-women-ordained-ministry>.
- Young, Gordon. (1962). *The Hill Tribes of Northern Thailand*. Bangkok: The Siam Society.
- ขจัดภัย บุรุษพัฒน์. (2528). *ชาวเขา*. กรุงเทพฯ: แพรววิทยา.
- คณะสตรีลาหู่คริสตจักรภาคที่ 18. (2000). *คู่มือ! เรากำลังกระทำสิ่งใหม่ขึ้น*. จังหวัดเชียงใหม่.
- จอห์น เอช. โอ๊ค. (2011). *คริสเตียนแข็งแกร่งก่อเกิดคริสตจักรแข็งแกร่ง ปลุกฆราวาสในคริสตจักรให้ตื่น* [Called to Awaken the Laity] (ชุมแสง และ วรณภา เรื่องเจริญสุข, ผู้แปล). เชียงใหม่: พระคริสตธรรมเชียงใหม่.
- ชิน ชิ่ง ยอม, ประสิทธิ์ แซ่ตั้ง. (2555). *ชีวิตและการทำพันธกิจของคริสตจักรท้องถิ่นในเขตพื้นที่สูงชาติพันธุ์ลาหู่ภาคเหนือ สังกัดคริสตจักรภาคที่ 18 แห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย*. มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.
- ธวัช เย็นใจ. (2007). *บทเรียนจากอพยพ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ที่รันนัส (สำนักพิมพ์ จีพี).
- ธีระกิจ สื่อสาร. (2005). *ปัจจัยที่สนับสนุนให้สตรีมีความเข้มแข็งในการทำพันธกิจ กรณีศึกษา คณะสตรีคริสตจักรประสิทธิ์พร น่าน (พันธกิจนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.
- ปฏิพัทธ์ พัฒนากายา. (1991). *ศึกษาประวัติคริสตจักรลาหู่แบ็บติสท์ในประเทศไทย (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.
- ประกาย นนทวาสี และ ชยันต์ หิรันพันธ์. (2533). *การศึกษาบทบาทสตรีในคัมภีร์คริสต์*. มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.
- พอล หลุยส์ และ อีเลน หลุยส์. (2528). *หกเผ่าชาวคอย*. เชียงใหม่: ศูนย์หัตถกรรมชาวเขา.
- พูลสุข เศรษฐ์โสภณกุล.(2549) *พินิจสตรีในพระคัมภีร์ เล่มที่ 1*. เชียงใหม่: สุริยบรรณ.
- พูลสุข เศรษฐ์โสภณกุล.(2552) *พินิจสตรีในพระคัมภีร์ เล่มที่ 3*. เชียงใหม่: สุริยบรรณ.

เฟลมมิ่ง, ดอน. (2009). *สารานุกรมพระคริสตธรรมคัมภีร์*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและ
พัฒนาคริสตจักร.

ริค วอร์เรน. (2004). *คริสตจักรที่เคลื่อนไปด้วยวัตถุประสงค์*. กรุงเทพฯ: สถาบันคริสเตียนศึกษาและ
พัฒนาคริสตจักร (ซีอีดี).

รุ่งทิwa มาไม้. (2548). *บทบาทสตรีในคริสตจักร : กรณีศึกษาคริสตจักรไทยถาวรธรรม*
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพายัพ, เชียงใหม่.

สมัย สุทธิธรรม. (2542). *สารคดีชีวิตของชนกลุ่มน้อยบนดอยสูง*. 2020 วิลล์ มีเดีย.

สุดาวดี เตชานันต์. (2555). *มุเซอ*. กรุงเทพฯ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

สุนทรี ศीलพิพัฒน์. (2526) *ชาวเขาในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

อีไลเน นิวเอนเฟลท์. (2013). *นโยบายความยุติธรรมด้านเพศ สหพันธรัฐเทอแรนแห่งโลก*. [Gender
Justice Policy] (พงษ์ศักดิ์ ลิ้มทองวิรัตน์, ผู้แปล). สวิตเซอร์แลนด์.

ภาคผนวก ก

ศึกษาองค์ประกอบที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในพันธกิจคริสตจักรท้องถิ่นของสตรีลาหู่
ภาคที่ 18 สภาคริสตจักรในประเทศไทย หาข้อมูลโดยการสัมภาษณ์

ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์

- 1) ขอให้ท่านพูดถึงตัวเองให้ฟังหน่อยได้ไหม (ชื่ออะไร อายุเท่าไร สถานที่เกิด ชีวิตในวัยเด็ก)
- 2) ท่านรับเชื่อเมื่อไหร่ ที่ไหน กับใคร ปัจจุบันเป็นสมาชิกคริสตจักร..... อยู่คริสตจักรแห่งนี้นานกี่ปี
- 3) ท่านมีตำแหน่งหรือพันธกิจในคริสตจักรหรือไม่ ?
- 4) พันธกิจที่ท่านมีส่วนร่วมรับใช้กับคริสตจักร มีอะไรบ้าง ?
พันธกิจ/กิจกรรมของคริสตจักรที่ท่านชอบเป็นพิเศษ
- 5) ศิษยาภิบาลคริสตจักรของท่านเป็นอย่างไรบ้าง ?
- 6) คณะกรรมการคริสตจักรของท่านเป็นอย่างไรในเวลานี้ ?
- 7) ในชีวิตของท่านเคยมี หรือมีใครที่เป็นพี่เลี้ยง/ผู้เลี้ยง ฝายวิญญาณ บ้างไหม ?
- 8) ท่านเคยเปิดบ้านสำหรับการทำพันธกิจของคริสตจักรไหม ? ท่านมีความคิดอย่างไรในเรื่องนี้
ครอบครัวมีส่วนในงานรับใช้ในคริสตจักรอย่างไร
- 9) การถวายของครอบครัวเป็นอย่างไรบ้าง ? อาชีพของท่าน/ รายได้หลักของครอบครัว
- 10) ทำไมท่านจึงร่วมพันธกิจของคริสตจักรเป็นประจำ
- 11) “คริสตจักร” คืออะไร มีความหมายอย่างไรในความเข้าใจท่าน
- 12) “การรับใช้” / “ผู้รับใช้” ของท่านคือใคร ?
- 13) ท่านมีจุดยืนในการรับใช้ พระเจ้าอย่างไร เวลาที่มีปัญหา หรือเจอวิกฤติในชีวิต
ท่านมีวิธีรับมืออย่างไร ปัญหาชีวิตที่พึ่งพาพระเจ้าสุด ๆ
- 14) ท่านมีส่วนร่วมกับพันธกิจคริสตจักรอย่างสม่ำเสมอไหม /มีช่วงที่ห่างหาย หรือหยุดไปไหม
ทำไมจึงมา ? อะไรทำให้มา ? มีสิ่งที่ทำให้ท้อใจไหม ?
- 15) สิ่งที่ไม่อยากให้เกิดขึ้นในคริสตจักรของท่าน /คริสตจักรในฝัน อีก 10 ปีข้างหน้า อยากให้
คริสตจักรเป็นแบบใด?

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ : นางสาวภาวรินทร์ ใจเป็นกุล
 เกิด : 15 กรกฎาคม พ.ศ. 2526
 ที่อยู่ : 182/10 หมู่ที่ 1 บ้านสันตสุข ตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
 รหัสไปรษณีย์ 57170
 E-mail : parinjai@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ. 2533 - 2538 ระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านในเวียง
 ตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
 ปี พ.ศ. 2539 -2544 ระดับชั้นมัธยมศึกษาโรงเรียนเวียงป่าเป้าวิทยาคม
 ตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย
 ปี พ.ศ. 2545-2548 ระดับปริญญาตรีคณะศาสนศาสตร์แมคกิลวารี่
 มหาวิทยาลัยพายัพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติการทำงาน

ปี พ.ศ. 2549 - 2553 ศิษยาภิบาลประจำคริสตจักรดำรงพัฒนาบะยาว
 ตำบลบุงแก้ว อำเภอโนนสะอาด จังหวัดอุดรธานี
 ปี พ.ศ. 2554 – ปัจจุบัน เจ้าหน้าที่หน่วยงานสตรี สภาคริสตจักรในประเทศไทย
 ประจำสำนักงานศูนย์พันธกิจภาคเหนือ (75 ปี)
 สภาคริสตจักรในประเทศไทย ตำบลวัดเกต
 อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่